

Kutsal Yazılar Srisi

İsa Msih'in Hayatı

İncil'in Matta Bölümü zerine Bir Yorum

Can Nuroğlu

İsa Mesih'in Hayatı

[Can Nuroğlu](#)

Telif Hakkı/Copyright Can Nuroğlu, 2013

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

İsa Mesih'in insanlık tarihi üzerindeki etkisi tartışılmaz bir olgudur. Dünyanın büyük çoğunluğu Mesih İsa'ya inandığını söyler. Bir çok din ve inançta ismi çok önemli bir yer edinmiştir. Ancak Mesih'in gerçek kimliği konusunda hala fikir ayrılığı sürüyor. Kimisi İsa'ya peygamber, kimisi büyük alim, kimisi şarlatan, kimisiyse Rab der. Doğrusu nedir? Gerçeği ancak İsa Mesih'i doğrudan anlatan kaynaktan yani İncil'den kesin olarak öğrenebiliriz. İncil'de bir yandan Mesih'i kendi gözleriyle görmüş insanların tanıklığı var aynı zamanda İsa'nın kendisi hakkında söyledikleri de var. Dahası İncil'de Tanrı'nın Mesih İsa hakkında ne düşündüğü yazıyor. O halde İsa'yı gerçekten tanımak istiyorsak en doğru adrese İncil'e başvurmak gerekir.

Halkımızın çoğu İncil'e inandığını söyler, ne var ki çoğu hiç onu açıp okumamıştı bile. Hatta çoğu insanımız birden çok farklı İncil bulunduğunu sanıyor. Baştan şunu belirtelim ki İsa Mesih'ten bu yana tek bir hakiki İncil vardır. Bugün dünyanın hemen hemen her diline çevrilen İncil özde aynıdır. İnsanların yanlış anlaması şundan kaynaklıyor ki İncil'in ilk dört bölümü, Matta, Markos, Luka ve Yuhanna'yı dört farklı İncil sanıyorlar. Aslında İncil toplam 27 bölümden oluşur ve demin saydığımız dört kitap İncil'in yalnızca ilk dört bölümüdür. Başkaları bazı söylentilere aldanarak İncil'in çoktan değiştiğini ya da kaybolduğunu düşünüyor. Aslında bu imkansız çünkü İncil insanın sözü değil Tanrı'nın Sözüdür. İncil'in güvenilirliği konusunda daha pek çok ispat dizilebilir ancak gerçek şu ki İncil'i kendimiz okumadan bunun ile ilgili kesin karar vermemiz doğru olmaz.

Okumakta olduğunuz eser İncil'in ilk bölümü olan Matta metnini aktarmakla birlikte, üzerinde yapılan açıklamalardan

ibarettir. Bu açıklamalar çok sade bir dille tüm herkesin rahatlıkla anlayabileceği bir şekilde sunulmuştur. İncil'in metni üzerinde binlerce uzun ve ayrıntılı kitap hazırlanmıştır ancak bu eserin amacı İncil'in genel mesajını kısa ve öz bir şekilde aktarmakla beraber zor anlaşılan ayetlere açıklık getirmektir. Değerli okuyucu, duamız şu ki Yüce Rabbimiz Kutsal Sözü aracılığıyla İsa Mesih'in gerçek kimliğinin sırrını açıklasın ve bunun sayesinde sonsuz yaşamın armağanını size nasip etsin.

GİRİŞ

İncil'in başında yer alan Matta bölümü İsa Mesih'in hayatını ayrıntılı bir şekilde kağıda döker. İncil'in tümü olduğu gibi Matta da Kutsal Ruh'un esinlemesi sonucunda Mesih'in havarilerinin yardımıyla kaleme alındı. Matta bölümü İsa'nın göğe yükselişinden yaklaşık 15 sene sonra kayda geçti. İsa'yla tanışmadan önce Matta'nın kendisi Yahudi olduğu halde Roma adına vergi toplayan bir memurdu. Çoğu vergi memurları gibi Matta çok zengin olmakla birlikte Yahudi toplumunun nefretini de kazanmıştır. Fakat bir gün İsa önünden geçerken onu havarisi olmak üzere yanına çağırdı ve o günden sonra Matta İsa'yı sadık bir şekilde izledi (Matta 9:9). Böylece Matta İsa'nın hayatını canlı olarak izlemiş, ölümüne ve dirilişine şahitlik etmiş biriydi. İsa'nın göğe alınışından sonra Mesih'in buyruğu doğrultusunda Matta O'ndan öğrendiklerini her gittiği yerde duyurmaya başladı. Daha sonra ilk imanlıların yoğun talebi üzerine Matta Kutsal Ruh'un önderliğinde burada yazılanları kağıda geçirdi.

Bunları yazmaktaki amacı neydi? Öncelikle İsa Mesih'le ilgili gerçekleri tespit etmekte. İsa'nın hayatıyla ilgili farklı iddialar çıkmaya başladı ve özellikle kitabın son bölümünde gördüğümüz gibi Mesih'in dirilmediğine dair söylentiler de vardı. O yüzden olup bitenleri kendi gözleriyle görmüş olan Matta tüm yalanları ve şüpheleri ortadan kaldırmak istemişti. Aynı zamanda bunu özellikle kendi halkı olan Yahudilerin ikna olacağı şekilde kayda geçirmek istedi ki kitabın başından sonuna kadar Eski Antlaşma'nın (Tevrat ve Zebur) pek çok yerinden alıntı yaparak İsa'nın çok önceden Yahudi halkına vaat edilen 'Mesih' vaatlerine uygun olarak geldiğini sürekli tespit eder. Matta kitabı tam 45 defa Eski Antlaşma'dan ayet nakleder. Böylece İsa'nın yeni bir şey değil baştan Tanrı'nın vaat ettiği plana uygun olarak geldiğini

pekiştirir. Aynı zamanda Mesih'in sadece Yahudilerin değil tüm ulusların kurtarıcısı olduğuna dikkatimizi çeker.

Kitabın gidişatını şöyle özetleyebiliriz

Mesih'in Doğumu (Matta 1-2)

- A) İSA MESİH'İN SOYU
- B) İSA MESİH'İN DOĞUMU
- C) YILDIZBİLİMCİLERİN ZİYARETİ
- D) MESİH'İN ÇOCUKLUĞU

Mesih'in Hizmete Başlaması (Matta 3-4)

- A) YAHYA'NIN GÖREVİ
- B) İSA VAFTİZ OLUYOR
- C) İSA İLE ŞEYTAN
- D) MESİH'İN HİZMETİ

Mesih'in Yasa Anlayışı (Matta 5-7)

- A) GERÇEK MUTLULUK
- B) İSA VE YASA
- C) İSA'NIN AHLAKI
- D) İSA'NIN İLKESİ

E) İSA VE DİNDARLIK

F) İSA VE PARA

G) İSA'NIN ALTIN KURALI

H) İKİ YOL

Mesih'in İlahi Yetkisi (Matta 8-10)

A) MERHAMETLİ MESİH

B) MESİH'İN İZİNDE

C) MESİH'İN YETKİSİ

D) İMAN GERÇEĞİ

E) İSA'NIN HAVARİLERİ

F) KORKMAYIN!

G) İSA'YI İZLEMEK

Mesih'in Farklı Öğretisi (Matta 11-13)

A) MESİH'İN EGEMENLİĞİ

B) MESİH'İN BOYUNDURUĞU

C) İSA VE ŞERİAT

D) İSA VE İFTİRA

E) MESİH'İN YARGISI

F) TOHUM BENZETMESİ

G) DELİCELER BENZETMESİ

H) DEFİNE BENZETMESİ

Mesih'in Reddedilmesi (Matta 14-18)

A) YAHYA'NIN SONU

B) DOĞAÜSTÜ İSA

C) İSA VE TÖRELER

D) MUCİZE KRALI

E) MESİH'İN FARKI

F) MESİH'İN KİLİSESİ

G) PERDE ARKASI İSA

H) İMAN ŞARTTIR

I) KOLTUK KAVGASI

J) GÜNAHIN HESABI

Mesih'in Son Yolculuğu (Matta 19-21)

A) İSA VE EVLİLİK

B) SONSUZ HAYAT

C) LÜTUF

D) MESİH'İN KÂSESİ

E) MESİH'İN ACIKLANIŞI

F) MESİH'İN YETKİSİ

G) YENİ BİR ULUS

H) KİMLER KURTULACAK?

I) MESİH SORGUDA

J) MESİH'İN HİKMETİ

Mesih'in Gelecekle ilgili Sözü (Matta 23-25)

A) MESİH'İN YARGISI

B) MESİH'İN KEHANETİ

C) MESİH'İN DÖNÜŞÜ

D) UYANIK KALIN!

E) RAB'LE YÜZYÜZE

F) YARGI GÜNÜ

Mesih'in Haça Gerilmesi (Matta 26-27)

A) SON YEMEK

B) İSA'NIN YOLU

C) İSA MAHKEMEDE

D) İSA VE PİLATUS

E) ÇARMIHTAKİ KRAL

Mesih'in Zaferi (Matta 28)

A) ZAFERLİ İSA

Mesih'in Doğumu (Matta 1-2)

Matta'da İsa'nın Hayatı

1. bölüm 3

5

8

13

18

26-27

28

Doğuş → Hizmet → Öğreti → Mucizeler → Benzetmeler → Tartışmalar → Son hafta → Diriliş

TARİH:

4 M.Ö

27 M.S

30 M.S.

30 sene

3 sene

COĞRAFYA:

NASIRA

CELİLE

YAHUDİYE

YERUŞALİM

A) İSA MESİH'İN SOYU

Matta 1:1-17

1-2 İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir: İbrahim İshak'ın babasıydı, İshak Yakup'un babasıydı, Yakup Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı, 3 Yahuda, Tamar'dan doğan Peres'le Zerah'ın babasıydı, Peres Hesron'un babasıydı, Hesron Ram'ın babasıydı, 4 Ram Amminadav'ın babasıydı, Amminadav Nahşon'un babasıydı, Nahşon Salmon'un babasıydı, 5 Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı, Boaz, Rut'tan doğan Ovet'in babasıydı, Ovet İşay'ın babasıydı, 6 İşay Kral Davut'un babasıydı, Davut, Uriya'nın karısından doğan Süleyman'ın babasıydı, 7 Süleyman Rehavam'ın babasıydı, Rehavam Aviya'nın babasıydı, Aviya Asa'nın babasıydı, 8 Asa Yehoşafat'ın babasıydı, Yehoşafat Yoram'ın babasıydı, Yoram Uzziya'nın babasıydı, 9 Uzziya Yotam'ın babasıydı, Yotam Ahaz'ın babasıydı, Ahaz Hizkiya'nın babasıydı, 10 Hizkiya Manaşşe'nin babasıydı, Manaşşe Amon'un babasıydı, Amon Yoşiya'nın babasıydı, 11 Yoşiya, Babil sürgünü sırasında doğan Yehoyakin'le kardeşlerinin babasıydı, 12 Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan Şealtiel'in babasıydı, Şealtiel Zerubbabil'in babasıydı, 13 Zerubbabil Avihut'un babasıydı, Avihut Elyakim'in babasıydı, Elyakim Azor'un babasıydı, 14 Azor Sadok'un babasıydı, Sadok Ahim'in babasıydı, Ahim Elihut'un babasıydı, 15 Elihut Elazar'ın babasıydı, Elazar Mattan'ın babasıydı, Mattan Yakup'un babasıydı, 16 Yakup

Meryem'in kocası Yusuf'un babasıydı. Meryem'den Mesih diye tanınan İsa doğdu. 17 Buna göre, İbrahim'den Davut'a kadar toplam on dört kuşak, Davut'tan Babil sürgününe kadar on dört kuşak, Babil sürgününden Mesih'e kadar on dört kuşak vardır.

AÇIKLAMA: İncil Mesih İsa'nın soy kaydını dizerek başlar. Bu çok önemli çünkü İsa'nın kutsal soydan geldiğini vurgular. Bugün dahi kendini peygamber sanan kimseler ortaya çıkıyor ama geçmişlerini incelediğimizde Tanrı'nın kutsadığı soydan geldiklerini görmüyoruz. İsa Mesih ise çok farklıydı. Onun gelişi çok önceden müjdelenmişti. Özellikle İbrahim'in ve Davut'un soyundan gelmesi çok büyük önem taşıyor. Mesih'ten yaklaşık 2000 sene önce, Tanrı İbrahim'e şöyle bir vaatte bulundu: '*Senin soyun bütün uluslara bereket kaynağı olacak* (Yaratılış 12:2-3).' Mesih'ten yaklaşık 1000 önce Tanrı Davut'a da bir vaatte bulundu: '*Senin soyundan gelen biri sonsuz bir Krallık kuracak*(2.Samuel 7:12-14).' Her ikisi Mesih'ten yüzlerce sene evvel gelişini müjdeledi. Yani Mesih İsa, Tanrı'nın yıllardan beri büyük itina ile tasarlamış olduğu kutsal bir planın sonucuydu. Burada tesadüf yok. Soy kaydına bakarsak doğal olarak babaların isimleri geçiyor, fakat İncil özellikle 5 kadın ismine dikkat çekiyor. Neden? Söz konusu olan kadınlara baktığımızda hepsinin son derece sıra dışı olduğunu görebiliyoruz. Hatta üç tanesi Yahudi bile değildi. Burada Tanrı'nın sıra dışı dediğimiz insanlara ne kadar önem verdiğini hatırlatır. Kadın erkek, yerli yabancı demeden kurtuluş planını ilerletmek için Tanrı herkesi kullanabilir. En sonunda Meryem'e geliyoruz. İncil, Mesih'in normal bir babadan yani Yusuf'tan değil, bakire Meryem'den doğduğunu belirtir. Ayrıca Mesih sözcüğünü de vurgular. Mesih demek 'meshedilen' Kral ve Kurtarıcı. Asırlardır Rab peygamberler aracılığıyla bu büyük Mesih'i vaat etmişti. (bkz. Yeşaya 9) İbrahim

olsun Davut olsun bütün Eski Antlaşma (Tevrat ve Zebur) boyunca Mesih'in yolunun hazırlandığını görürüz. Şimdiyse beklenen Kurtarıcı kapıdaydı.

B) İSA MESİH'İN DOĞUMU

Matta 1:18-25

18 İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı. **19** Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi. **20** Ama böyle düşünmesi üzerine Rab'bin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: «Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruh'tandır. **21** Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak.» **22** Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: **23** «İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar.» İmmanuel, Tanrı bizimle demektir. **24** Yusuf uyanınca Rab'bin meleğinin buyruğuna uydu ve Meryem'i eş olarak yanına aldı. **25** Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İsa koydu.

AÇIKLAMA: Bu bölümde özet olarak Mesih'in kutsal doğuşunu açıklar. (Daha fazla ayrıntı için Luka 1 ve 2'e bakınız) Annesi Meryem aslında nişanlıydı - yani o günün örf ve adetlerine göre evli sayılırdı. Yusuf, nişanlısının hamile olduğunu anlayınca çok şaşırmıştı kesin. Yasaya göre onu yargıçlara teslim edebilirdi.

İstese kız taşa tutup öldürülebilir. Ancak merhametli ve doğru bir insan olduğundan Meryem'i rencide etmeden onu boşamaya karar verdi. Çok zor bir durumdaydı. Bu noktada Rab gönderdiği melek aracılığıyla ona yol gösterir. Melek, Meryem'deki bebeğin 'Kutsal Ruh'tan' olduğunu belirtir. Kutsal Ruh derken bir melek değil Tanrı'nın kendi Ruh'u söz konusudur. Şunu belirtmek istiyor ki Meryem başka kimseyle fiziksel bir temas yaşamadı, rahminde olan tümenden ruhsal bir oluşumdu.

Sonra Tanrı melek aracılığıyla bebeğe konulacak ismi belirtir. İsmi 'İsa' olacak. İsa o günün dilinde “Rab kurtarır” ya da “Kurtarıcı” demek. Aslında o dönemki Yahudiler onları Roma işgalinden kurtaracak bir Mesih bekliyorlardı. Ancak Tanrı, Mesih'in onları öncelikle kendi günahlarından kurtaracağını belirtir. Aslında bugün dahi insanlar hep siyasi bir kurtuluş beklemektedirler oysa ki gerçek sorunumuz kendi içimizdeki günahlardır. En büyük düşmanımız kendi yaramaz kalbimizdir. Bu gerçeğe yüzleşmediğimiz sürece gerçek anlamda kurtulmamız ya da özgür olmamız mümkün değil. İşte İsa Mesih öncelikle insanları en köklü problemimiz olan bu illetten, günahattan kurtarmak için geldi.

Ardından, İncil

olup bitenlerin çok önceden peygamberlerce söylenen sözler uyarınca gerçekleştiğini belirtir. Gelecek büyük Mesih'in bir bakireden doğacağı belirtisi yüzlerce sene önce peygamberlere duyuruldu (Yeşaya 7:14). Bu mucizevi doğuşu ile bütün herkesin onu tanıması gerekiyordu. Hatta geldiğinde ona 'İmmanuel' unvanı verilecekti. Mesih'in ismi zaten İsa diye konuldu o halde ne anlamda 'İmmanuel' adı taşıyacaktı? İmmanuel 'Tanrı bizimle' demek. Anlaşılan şu ki İsa Mesih'in aracılığıyla Tanrı'nın kendisi mucizevi bir şekilde insanlarla birlikte olacaktı. İncil'in Yuhanna bölümünde Tanrı'nın ebedi Sözü'nden söz ederken O'nun İsa Mesih olarak bedenlen aramızda yaşadığını belirtir (Yuhanna 1:1-14). İşte Mesih'in doğuşunun esas mucizesi buydu! Bir bakirenin doğum yapması olağanüstü bir şey ama Tanrı'nın insanlarla birlikte yaşaması daha da büyük bir mucize!

Matta 2:1-12

1-2 İsa'nın Kral Hirodes devrinde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yerusalim'e gelip şöyle dediler: «Yahudiler'in Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik.» **3** Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yerusalim halkı da tedirgin oldu. **4** Bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. **5** «Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde» dediler. «Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır: **6** «Ey sen, Yahuda'daki Beytlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder Senden çıkacak.» » **7** Bunun üzerine Hirodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın görüldüğü anı tam olarak öğrendi. **8** «Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım» diyerek onları Beytlehem'e gönderdi. **9** Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu. **10** Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular. **11** Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere kapanarak O'na tapındılar. Hazineslerini açıp O'na armağan olarak altın, günnük ve mür sundular. **12** Sonra gördükleri bir düşte Hirodes'in yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler.

AÇIKLAMA: İsa Mesih'in doğumu ironilerle dolu. Peygamberlerce müjdelenen ve asırlarca beklenen koskoca Mesih geldiğinde nasıl karşılanmalı? Büyük bir saray hazırlanmalı herhalde - ancak Mesih bir ahırda doğdu. Görkemli bir ortam

olmalı - ama Mesih bir yemliğe yatırıldı. Krallar ve büyük din adamları ayağına gelmeli - ancak Mesih'in ilk ziyaretçileri çobanlardır. (bkz: Luka 2) Neden? Çünkü İsa Mesih alçakgönüllülerin Kralıydı.

Bu bölümde de pek çok ironi ile karşılaşılıyor. Mesih doğduğu zaman kendi ülkesinin kralı Hirodes ve din bilginleri onu hiç fark etmezken, ta uzaklardan, Mesih'in yıldızını gören bir takım bilgin yanına geldi. Burada adı geçen 'Yıldızbilimciler' kimlerdir? Bunlar muhtemelen eski Medler'den kalma bir tür alim kesimi. Yıldızları takip etmek ve rüyaları yorumlamakla ün yapmış insanlardı. Bir zamanlar Peygamber Daniel, Babil'deyken onlara başkanlık yaptı ve onlara gelecek olan Mesih'ten söz etmiş olabilir ki yıldızları takip ederek O'nun gelişini bekliyorlardı. Rab de bunu onlara olağanüstü bir biçimde gösterince kalkıp binlerce kilometre öteye Yeruşalim'e kadar geldiler. Ama ne ilginçtir ki oraya varınca Yahudilerin olanlardan hiç haberleri yoktu. O dönemki Yahudilerin Kralı Hirodes aslında tam Yahudi değildi o yüzden haberi duyunca bir rakibi çıkmış olabilir diye bir hayli tedirgin oldu. Hemen din bilginlerini toplayıp beklenen Mesih nerede doğmalı diye sordu. Onlar da Mika 5:2'de geçen ayeti gösterdiler: Beytlehem kasabası. Orası Yeruşalim'den 10 kilometre uzaklıktaydı. Böylece Kral Hirodes yıldızbilimcileri ile görüştüktan sonra onları Beytlehem'e uğurladı. Ama ne ilginçtir ki ne Hirodes ne de din bilginleri, Mesih'i ziyaret etmeye tenezzül etti.

Rab'bin gönderdiği yıldız, Yıldızbilimcilere yine rehberlik yaptı ve onları doğrudan Meryem ve Yusuf'un kaldığı eve yönlendirdi. Bu ara İsa artık bir bebek değil bir iki yaşında bir çocuktur. Yıldızbilimciler onun ne kadar önemli biri olacağını bilerek ayaklarına kapanıyor ve ona bir takım pahalı armağan veriyor. Peki, o kadar uzaklardan neden geldiler? Çünkü Mesih sadece Yahudilerin Kralı değil, o bütün ulusların kralıdır. Yuhanna

bölümünde dendiği gibi: *'Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi*(Yuh. 1:11).*'* Ancak kendisine gelen herkese, kim olursa olsun, Mesih'in kucağı açıktır.

D) MESİH'İN ÇOCUKLUĞU

Matta 2:13-23

13 Yıldızbilimciler gittikten sonra Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada görünerek, «Kalk!» dedi, «Çocukla annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu aratacak.» **14** Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocukla annesini alıp Mısır'a doğru yola çıktı. **15** Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: «Oğlum Mısır'dan çağırdım.» **16** Hirodes, yıldızbilimciler tarafından aldatıldığını anlayınca çok öfkeleni. Onlardan öğrendiği vakti göz önüne alarak Beytlehem ve bütün yöresinde bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü. **17** Böylelikle Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu: **18** «Rama'da bir ses duyuldu, Ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel Avutulmak istemiyor. Çünkü onlar yok artık!» **19-20** Hirodes öldükten sonra, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada görünerek, «Kalk!» dedi, «Çocukla annesini al, İsrail'e dön. Çünkü çocuğun canına kıymak isteyenler öldü.» **21** Bunun üzerine Yusuf kalktı, çocukla annesini alıp İsrail'e döndü. **22** Ama Yahudiye'de Hirodes'in yerine oğlu Arhelas'ın kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Rüyada uyarılınca Celile bölgesine gitti. **23** Oraya varınca Nasıra denen kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla bildirilen, «O'na Nasıralı denecektir» sözü yerine gelsin diye oldu.

AÇIKLAMA: Yıldızbilimciler, Mesih'i ziyaret ettikten sonra

memleketlerine başka yoldan döndüler çünkü Hirodes'in niyeti kötüydü. Kral Hirodes son derece gaddar bir despottu. Paranoyak kaygılarından kendi eşini ve iki oğlunu bile öldürttü. Bu sırada ölmeye yakın olan Hirodes rakip sandığı Mesih'i de öldürtmeye kalkışıyor. Yine Rab, meleğiyle Yusuf ve Meryem'i uyarıp Mısır'a kaçmalarını sağlıyor. Rab bu sayede ruhani 'oğlunu' kurtarıyor. Burada İncil, Mesih ile İsrail arasında önemli bir benzerlik kuruyor. Tevrat'ta Tanrı seçmiş olduğu İsrail halkına da 'oğlum' diye hitap etmiştir. Bunun mecazi ve sembolik olduğunu görebiliyoruz. İşte Mesih'e 'oğlum' demesi aynı şekilde mecazi anlamdadır. Bu sırada Beytlehem'de korkunç bir çocuk katliamı gerçekleşiyor. İlginçtir ki bu olay da peygamberlerce öngörüldü. Gördüğümüz gibi Şeytan ne kadar ki Mesih'i yok etmeye çalışıyorsa da İsa'nın hayatıyla ilgili her şey Tanrı'nın planına göre mükemmel bir şekilde ilerliyor. Şeytan bile O'nun yoluna taş koyamaz.

Mesih'in ailesi Mısır'da bir süre kaldıktan sonra eski memleketlerine, Nasıra'ya döndüler. İncil de 'O'na Nasıralı denecek' sözü peygamberlere atfediliyor. Ama bu söz ne Tevrat'ta ne de Zebur'da geçiyor? Peki ne anlamda kullanılıyor? Nasıra küçük bir kasabaydı. Özellikle ana yol üzerinde olduğundan Romalı askerler sık sık oraya uğrarlardı. O yüzden Yahudiler, putperestlerle ticaret yapan Nasıralılar'dan tiksindirlerdi. Dolayısıyla kimse 'Nasıralı' olmak istemezdi çünkü onlar hor görülen bir halktı. İşte benzer şekilde peygamberler Mesih'i hep hor görülen biri olarak önceden bahsettiler. Yeşeya 53:2 şöyle der: *'O Rab'in önünde bir fidan gibi kurak yerdeki kök gibi büyüdü. Bakılacak biçimden güzellikten yoksundu. Gönlümüzü çeken bir görünüşü de yoktu. İnsanlarca hor görüldü.* Böylece İsa Mesih sevilmeyenlerin arasında doğdu büyüdü. Basit bir marangoz oğlu olarak yetişti. Amacı da bu tür insanlara Tanrı'nın yüce sevgisini iletmektir. Mesih herkesin Mesih'i olacaktı.

Masih'in Hizmete Başlaması (Matta 3-4)

A) YAHYA'NIN GÖREVİ

Matta 3:1-12

1-2 O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye Çölü'nde ortaya çıktı. Şu çağrışı yapıyordu: «Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır.» **3** Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti: «Çölde haykıran, «Rab'bin yolunu hazırlayın, geçeceği patikaları düzleyin» diye sesleniyor.» **4** Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Yediği, çekirge ve yaban balıydı. **5-6** Yerusolim, bütün Yahudiye ve Şeria yöresinin halkı ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu. **7** Ne var ki, birçok Ferisi'yle Saduki'nin vaftiz olmak için kendisine geldiğini gören Yahya onlara şöyle seslendi: «Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı? **8** Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin. **9** Kendi kendinize, «Biz İbrahim'in soyundanız» diye düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir. **10** Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. **11** Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. **12** Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak, samanı ise sönmeyen ateşte yakacak.»

AÇIKLAMA: İsa Mesih yalnız başına gelmedi. Kendisinden önceki peygamberler hep gelişini müjdelediler. Üstelik hizmetine başlamadan hemen önce Mesih'in 'Peygamberlerin En Üstünü' dediği Yahya da İsa'nın yolunu hazırlamak için ortaya çıktı. Yahya'nın büyük bir görevi vardı - Yahudileri tövbeye getirmektir

misyonu. Neden? Çünkü vaat edilen egemenlik geliyordu. Neymiş bu egemenlik?

Aslında en başta Tanrı dünyayı yarattıktan sonra yeryüzündeki bu güzel egemenliği Âdem ve Havva'ya emanet etti. Ne var ki onlar bunun değerini bilmeyip egemenliği Şeytana kaptırdılar. O günden beri Şeytan bu egemenliği yönetiyor. Ancak Rab, peygamberler aracılığıyla bir gün bu egemenliği yeniden kazanacağına söz verdi. İşte gördüğümüz gibi İsa Mesih vaat edilen Kral ve Kurtarıcıydı. Yolunu hazırlayan Yahya'nın gelişi de benzer şekilde müjdelendi. Tanrı yeryüzündeki egemenliği yeniden kuracaktı. Ancak egemenliğin kurulması için insanlığı keşmekeşe sürükleyen günahın hallolması gerekti. İnsanların günahlarını itiraf etmeleri gerekiyordu.

Bunun için Yahya halkı vaftize çağırıyordu. Tabi vaftiz sadece bir semboldür çünkü su insanın yüreğindeki günahları silemez. Ancak yürekte tövbe edersek günahlarımızdan af bulabiliriz ve su ile vaftiz olunarak bu değişimi tüm insanlara duyurmuş oluyoruz. Aynı şekilde Yahya insanlara kurtuluş getirmiyordu - O sadece Mesih'in öncüsüydü. Dediği gibi Mesih geldiğinde günaha taviz vermeyip insanların yüreklerini yargılayacaktı. Yahya, Mesih'in kendisinden ne kadar daha üstün olduğunu farkındaydı: *'Ben O'nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim'* dedi. Çünkü Yahya sadece yol gösterendi. Mesih ise Yol, Gerçek ve Yaşam'dır (Yuhanna 14:6). Yahya insanların yüreklerini hazırlayandı, Mesih ise insanların yüreklerini değiştirendir. Yahya Rab'bin çöldeki Sesi idi, Mesih ise Tanrı'nın diri Sözü'dür. Yahya ancak su ile vaftiz edebiliyordu, Mesih ise Ruh ve ateşle insanları vaftiz eder. Yahya'nın kendisi dedi: *'O büyümeli bense küçülmeliyim'* (Yuhanna 3:30). Peygamberlerin en üstünü böyle bir tavır aldığına göre bizim Mesih'e karşı tavrımız ne olmalı? Evet, O yücelmeli!

Matta 3:13-17

13 Bu sırada İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria Irmağı'na, Yahya'nın yanına geldi. **14** Ne var ki Yahya, «Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?» diyerek O'na engel olmak istedi. **15** İsa ona şu karşılığı verdi: «Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir.» O zaman Yahya O'nun dediğine razı oldu. **16** İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın Ruhunun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. **17** Göklerden gelen bir ses, «Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum» dedi.

AÇIKLAMA: Bu arada İsa Mesih otuz yaşındadır ve kendini tümünden hizmete adamaya başlar. Yapması gereken ilk şey Yahya tarafından meshedilmek çünkü Mesih demek meshedilmiş olan demek. Eski zamanlarda biri kral ya da peygamber atanacaksa bir başka yetkili tarafından başından kutsal yağ dökerek meshedilmesi gerekti. Yağ da Tanrı'nın Ruhunu yani kutsal onayını sembolize ederdi. İşte bu şekilde İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere yanına gelir. Yahya ise İsa Mesih'in kendisinden çok üstün olduğunu bilerek başta itiraz eder, hatta görevini hemen O'na devretmek ister. Yahya İsa'nın üstün konumunu hemen fark etti. Yuhanna bölümünde Yahya, İsa için şunu der: 'İşte dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu (Yuh. 1:29).'

Peki, vaftiz günahı arınmak demek ise İsa'nın neden vaftiz olması gerekti? Yahya da bunu başta anlayamadı çünkü Mesih'in bir günahı yoktur. Fakat Mesih ona, doğru olanı bu şekilde yerine getirmemiz gerek dedi. Aslında İsa Mesih Yahya tarafından vaftize boyun eğerek onun duyurmuş olduğu 'Egemenlik Müjdesine'

katılmış oldu. Yani Yahya'nın yaptıklarını onaylamış oldu. Ayrıca daha önce değindiğimiz gibi burada sıradan bir vaftizden çok daha büyük bir olay vardı - Bu Mesih'in atanma töreniydi.

Bundan sonra olanlar gerçekten şaşırtıcı, çünkü İsa vaftiz olunurken iki önemli olay gerçekleşti. Birincisi Kutsal Ruh güvercin şeklinde inip İsa'nın üzerinde kondu. Bu, O'nun Tanrı'nın Ruh'uyla meshedildiğini gösterdi. İkinci olay da açılmış göklerden Tanrı'nın güçlü sesinin '*Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum*'demesiydi. Şunu unutmamak lazım ki İsa'ya Tanrı'nın Oğlu diyen biz değiliz - bunu ilk söyleyen Tanrı'nın ta Kendisiydi. Ne anlamda Tanrı'nın Oğludur? Fiziki anlamda değil tabii çünkü Tanrı Ruh'tur. Ancak babasız doğduğu için doğrudan Tanrı'nın Oğludur. Aynı zamanda baştan peygamberlerin vaat ettiği Mesih 'Tanrı'nın Oğlu' unvanıyla gelmesi gerekti. (bkz. Mezmur 2, Yeşaya 9:6-7) Bunu başta kabul etmek zor olabilir ama İncil bize şunu hatırlatır: '*İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı'nın tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu, Tanrı'nın tanıklığıdır, kendi Oğlu'yla ilgili olarak yaptığı tanıklıktır. Tanrı'nın Oğlu'na inanan, yüreğinde Tanrı'nın tanıklığına sahiptir. Tanrı'ya inanmayansa O'nu yalancı durumuna düşürmüş olur. Çünkü Tanrı'nın Oğlu'yla ilgili tanıklığına inanmamıştır. Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur (1.Yuhanna 5:9-12).*'

Matta 4:1-11

1 Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü. **2** İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. **3** O zaman Ayartıcı yaklaşıp, «Tanrı'nın Oğlu'ysan, söyle şu taşlar ekmek olsun» dedi. **4** İsa ona şu karşılığı verdi: «İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar» diye yazılmıştır.» **5-6** Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp, «Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini aşağı at» dedi, «Çünkü şöyle yazılmıştır: <Tanrı, senin için meleklerine buyruk verecek.> <Ayağın bir taşa çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.>» **7** İsa İblis'e şu karşılığı verdi: «Tanrın Rab'bi denemeyeceksin» diye de yazılmıştır.» **8** İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na bütün görkemiyle dünya ülkelerini göstererek, **9** «Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim» dedi. **10** İsa ona şöyle karşılık verdi: «Çekil git, Şeytan! <Tanrın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin» diye yazılmıştır.» **11** Bunun üzerine İblis İsa'yı bırakıp gitti. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler.

AÇIKLAMA: Bu bölümde kozmik bir mücadele sahne alır. Meshedildikten sonra İsa'nın ilk işi Şeytan'la yüzleşmektir. Hatta dikkat edersek Tanrı'nın Ruhu özellikle O'nu bu şekilde yönlendirir. Neden önemli bu? Çünkü ilk Adam bu egemenliği Şeytan'a kaptırdı. Şimdi ikinci Adam insanlık adına egemenliği ondan geri almaya hazırlanıyor. Aslında tüm İncil'e bu açıdan bakmakta fayda var ki bu Mesih ile Şeytan arasında büyük bir savaştır.

En başta Mesih dua ve oruçla hayatını ve hizmetini Tanrı'ya adar.

Bu oruç aralıksız 40 gün sürdü ve en zayıf anında Şeytan karşısına çıkar. Ayartıcı onu üç alanda denemeye kalkar: Yetki, Güç ver Gurur. Önce fiziksel ihtiyacından yararlanmaya çalışarak şöyle der: *'Tanrı'nın Oğlu'ysan söyle şu taşlar ekmek olsun.* İblis bile Mesih'in, Tanrı Oğlu olduğunu kabul ediyordu ve burada Mesih'in mucize yetkisini kendi çıkarı için kullanmaya davet ediyor. Mesih ise onu Tanrı'nın Sözü'yle tersliyor. Sonra Şeytan. O'nu bir güç gösterisi yapmaya çağırır, Mesih ise nefesine kolay kolay yenilecek biri değildir. Son olarak İblis, Mesih'in gururunu okşamaya çalışır. O'na vaat edilen egemenliği kestirme yoldan vermeye vaat eder. Çarmıha değil bir tek Şeytan'a boyun eğmesi gerek. Mesih ise onu çok sert bir şekilde reddeder ve Şeytan çekilmek zorunda kalır. Böylece Mesih ilk büyük sınavı geçmiş oluyor. Âdem'in yapamadığını başardı. Âdem İblis'le karşılaştığında günaha yenildi ve tüm insanların ölüme sürüklenmesine neden oldu. Mesih ise Şeytan'a hiç kanmayıp tüm insanlara yaşam yolunu açtı. (bkz. Romalılar 5) Mesih ile Şeytan arasındaki bu mücadele İncil boyunca sürer - ta ki çarmıha boyun eğdikten sonra İsa ölümden dirilerek İblis' in başını ezer. Şeytan'ı ilk defa yenen Mesih oldu ve bize onu yenmenin yolunu da gösterdi. Gördüğümüz gibi bu savaşta en büyük silahımız Tanrı Sözü'dür. Ancak gerçeği bilirsek yalanın babası olan Şeytan'ı yenebiliriz.

Matta 4:12-25

12 İsa, Yahya'nın tutuklandığını duyunca Celile'ye döndü. **13** Nasıra'dan ayrılarak Zevulun ve Naftali yöresinde, Celile Gölü kıyısında bulunan Kefarnahum'a yerleşti. **14-15** Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: «Zevulun ve Naftali bölgeleri, Şeria Irmağı'nın ötesinde, Deniz Yolu'nda, ulusların yaşadığı Celile! **16** Karanlıkta yaşayan halk, büyük bir ışık gördü. Ölümün gölgelediği diyarda yaşayanlara ışık doğdu.» **17** O günden sonra İsa şu çağrıda bulunmaya başladı: «Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı.» **18** İsa, Celile Gölü'nün kıyısında yürürken Petrus diye de anılan Simun'la kardeşi Andreas'ı gördü. Balıkçı olan bu iki kardeş göle ağ atıyorlardı. **19** Onlara, «Ardımdan gelin» dedi, «Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.» **20** Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. **21** İsa daha ileri gidince başka iki kardeşi, Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Babaları Zebedi'yle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı. Onları da çağırdı. **22** Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp İsa'nın ardından gittiler. **23** İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Buralardaki havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasında rastlanan her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu. **24** Ünü bütün Suriye'ye yayılmıştı. Türü hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinlileri, sarahlıları, felçlileri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi. **25** Celile, Dekapolis, Yerusâlim, Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun ardından gidiyordu.

AÇIKLAMA: İsa Mesih'in mesajı çok net ve açıktı: “Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı.” Ne demek istiyordu?

Kısacası Tanrı'nın amacı; Göklerin Egemenliği'ni Yeryüzünün Egemenliğiyle birleştirmektir. Adem, günah işlediği zaman bu egemenliğin anahtarlarını Şeytan'a teslim etti. O günden beri bu dünya isyandadır. Şeytan ve kötü ruhlar yeryüzünü işgal etmektedirler. Ama Tanrı yaratılıştan vazgeçmedi - onları geri kazanmak için bir kurtarma operasyonu düzenledi. İşte İsa Mesih bunun için yeryüzüne geldi.

Mesih her yerde aynı mesajı yaydı. Ancak diğer amacı da bu görev için bir takım insan yetiştirmektir. Bir bakıma kendini klonlamaya çalışıyordu. Ama seçtiği insanlar hiç beklemedik türden. İlk dördü balıkçıydı. Toplumun dışladığı bu insanlar Mesih'in ilk tercihiydiler. Mesih'in buyruğu üzerinde her şeylerini bırakıp ardından gittiler. Böylece Mesih ile havarileri her tarafı dolaşarak Göksel Egemenliğin müjdesini duyuruyordu. Bunun yanında Mesih mesajını pekiştiren pek çok mucize yaptı. Bu şekilde ünü her tarafa yayıldı ve insanlar şifa bulmak için yanına akın akın geliyorlardı.

Gördüğümüz gibi Mesih'in önceliği her zaman insanlardı. Hizmeti sadece üç yıl sürdü ama hepsini insanlara hizmet etmek için harcadı. Ayrıca özellikle on iki havarisine tümünden hayatını adadı. Bunda Mesih'in insanlara verdiği değeri görebiliyoruz. Bizim de benzer şekilde maddi şeylere değil ebediyen yaşayacak olan insanlara kendimizi vermeliyiz.

Masih'in Yasa Anlayışı (Matta 5-7)

Matta 5:1-12

1 İsa kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi. **2** İsa konuşmaya başlayıp onlara şunları öğretti: **3** «Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır. **4** Ne mutlu yası olanlara! Çünkü onlar teselli edilecekler. **5** Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar. **6** Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar. **7** Ne mutlu merhametli olanlara! Çünkü onlar merhamet bulacaklar. **8** Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler. **9** Ne mutlu barışı sağlayanlara! Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek. **10** Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır. **11** «Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! **12** Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler.»

AÇIKLAMA: Hizmetinin başında Mesih müjdelediği Göksel Egemenliğin temel değerlerini açıklar. İsa Mesih yeryüzüne yeni bir egemenlik getiriyor ama kimler katılabilecek? Bu önümüzdeki üç bölüm Mesih'in yaptığı tek bir konuşmadır. Burada Mesih kendisini izlemek isteyenler için harika bir hayat rehberi verir. İnsanlar bir devlet ya da siyasi bir parti kurarlarsa kimleri yanına almaya çalışırlar? Gururlu ve güçlü kesim değil mi? Mesih ise çok farklı bir temel üzerinde Göksel Egemenliğini kurmakta. Konuşmasının hemen başında Mesih'in yanına çağırdığı mutlu kimseleri görebiliyoruz:

1. Ruhta yoksul olanlar -Bunlar fakir kesim değil, bunlar ruhen

Tanrı'nın karşısında ne kadar yoksul ve lütfuna muhtaç olduklarını kabul edenlerdir. Mesih'in Egemenliği bunlarla dolacaktır.

2. Yaşlı olanlar - Bunlar özellikle günahlarından ötürü yas tutan ve yürekten tövbe edenlerdir. Mesih bir gün gözlerinin yaşını silecektir.

3. Yumuşak huylu olanlar- Bunlar gurur ve kibirden vazgeçip alçakgönüllülüğü benimsemekle beraber kendilerini unutup başkalarını düşünenlerdir. İşte Mesih egemenliğini kurmak için yeryüzüne döndüğünde bunlar kendisiyle birlikte dünyayı hükmedecekler.

4. Doğruluğa acıkıp susayanlar- Bunlar kendi kişisel ihtiyaçlarından çok toplumun temel sorunlarını düşünen ve adaleti savunanlardır. İşte Mesih geldiğinde tüm bunları çözecektir.

5. Merhametli olanlar- Bunlar kin tutmayan, başkaları bağışlayan ve fırsat buldukça kendilerinden cömertçe veren kimselerdir. Mesih geldiğinde onları seve seve bağışlayacaktır.

6. Yüreği temiz olanlar- Bunlar mükemmel olmasalar da kendilerini tümünden Tanrı'ya adanmış ve kutsal, lekesiz bir hayat için çaba sarf edenlerdir. Mesih geldiğinde, O'nun kutsal yüzünü görecekler.

7. Barış sağlayanlar - Bunlar hiç bir taraf tutmayan tersine Tanrı'nın barışı için gece gündüz çalışanlardır. Bunlara Tanrı'nın çocukları denecek çünkü Tanrı'nın yüreğini yansıtıyorlar.

8. Doğruluk uğruna zulüm görenler- Bunlar Tanrı'nın değerleri uğruna her türlü zorluğa göğüs gerenlerdir. Karanlık güçler bize zulmetse şaşırılmamalıyız tersine sevinmeliyiz çünkü Tanrı'dan yanayız demek. Mesih de egemenliğini kurduğunda bizi onurlandıracaktır.

Gördüğümüz gibi Mesih'in değerli saydığı özellikler dünyanın değerlerinden çok farklı hatta bazen tam tersi. İşte Mesih'in aradığı insanlar bunlardır.

B) İSA VE YASA

Matta 5:13-20

13 ‹‹Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz. **14** ‹‹Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez. **15** Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandilliğe koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar. **16** Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlansın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler!››**17** ‹‹Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim. **18** Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufacık bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak. **19** Bu nedenle, bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak. **20** Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleriyle Ferisiler'inkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!››

AÇIKLAMA: Bazıları sanıyor ki Mesih geldiğinde Tevrat'ı ve Zebur'u kaldırmıştı. Kesinlikle İncil'de öyle bir şey yok. Aksine Mesih, Tanrı'nın baştan beri buyurduğu her şeyi tamamlamaya geldi. İsa Tanrı'nın planına ışık tutmaya geldi. Hatta bu ayetlerde Mesih kendisini izleyen herkese 'dünyada tuz ve ışıksınız' der. Ne demek istedi? Kısacası tuz ve ışık fark yaratır. Tuz olmadan tat yok. Işık olmadan her yer aynı - kapkaranlık. İşte Mesih ardından gelmek isteyenlere der ki hayatları bu dünyada bir fark yaratmalı.

Korkmadan ışığımızı kaldırmalı ve tüm insanlara yol göstermeliyiz. Dünyayı aydınlatmalıyız.

Ama bazı insanlar Mesih'in bu radikal öğretisini duyunca çok farklı hatta yepyeni bir şey yaptığını sanıyorlardı. Fakat Mesih daha önceki tüm peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmaya değil onları tek tek yerine getirmeye geldiğini vurgular. Peygamberlerin sözlerine dikkat edersek hepsi Mesih'i çok önceden müjdeliyordu. Bu açıdan Mesih onları tamamladı. Tamamlamak ne demek? Tevrat ve Zebur ustaca hazırlanmış, itinayla süslenmiş mükemmel bir kaftan gibiydi, Mesih ise onu giyerek amacına ulaşmasını sağladı. Mesih'in, Tanrı'nın daha önceki sözlerinin hiç birini inkâr etmesi söz konusu değildi. Hatta yer ve gök ortadan kalkmadan en ufak bir sözü yok olmayacak der. Nitekim Eski Antlaşma'da yazılanlar hep İsa Mesih'i işaretledi (Yuhanna 5:39). Bu yüzden bir Mesih imanlısının Tevrat ve Zebur'dan her hangi bir öğretisini küçümsemesi söz konusu olamaz.

İsa Mesih'in gününde din bilginleri esas bunu yapıyorlardı. Hepsi sözde Tanrı'nın Sözü'ne saygılıydılar ama aslında Tanrı'nın Yasası üzerine kendi yasalarını koydular. Kutsal Yasa yerine kendi törelerini yayıyorlardı. Bu şekilde insanların gözlerinde kendilerini büyütüp mükemmel gösteriyorlardı. Ancak Mesih kendisini dinleyenlere der ki bu tarz görsel doğrulukla Tanrı'yı değil ancak kendilerini kandırıyorlardı. Tanrı dıştan değil içten bir doğruluk ister. Rab ister ki Kutsal Sözüne sınımsız sarılarak tüm dünyaya yüce Tanrı'mızın harika ışığını deniz feneri gibi saçalım.

Matta 5:21-32

21 ‹‹Atalarımıza, ‹Adam öldürmeyeceksin. Öldüren yargılanacak› dendiğini duydunuz. **22** Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylerse, Yüksek Kurul'da yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir. **23-24** Bu yüzden, sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu anımsarsan, adağını orada, sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış; sonra gelip adağını sun. **25** Senden davacı olanla daha yoldayken çabucak anlaş. Yoksa o seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; sonunda da hapse atılabilirsin. **26** Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu ödemededen oradan asla çıkamazsın.›› **27** ‹‹Zina etmeyeceksin› dendiğini duydunuz. **28** Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınla zina etmiş olur. **29** Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir. **30** Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir. **31** ‹‹Kim karısını boşarsa ona boşanma belgesi versin› denmiştir. **32** Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.››

AÇIKLAMA: Gördüğümüz gibi İsa Mesih peygamberlerin sözlerinin tamamlayıcısıydı. Kutsal Yasayı hiç bir şekilde geçersiz kılmıyor. Aslında içini dolduruyor. Mesih'in burada karşı geldiği Tanrı'nın Yasası değil, esas din bilginlerinin Yasa üzerinde

empoze ettikleri örf ve adetlere karşı geliyor. Ayrıca Mesih'in burada 'Ama Ben...' diye söze başlaması O'nun Yasa üzerinde yetkili olduğunu gösterir. Mesih Yasanın çıtasını bir santim bile indirmiyor, tersine onu daha da yükseltiyor. Mesih esas Yasanın ruhunu gün ışığına çıkarıyor. Burada üç örneğe rastlıyoruz:

'Öldürmeyin!' demek kolaydır. Her din buna katılır, ancak İsa Mesih bu yasanın esas amacını ortaya çıkartır. Çünkü bazen insanlar sivri dilleri ve katil sözleriyle öldürmekten beterini yapıyorlar. Bu yasa sadece fiziksel zarar değil, ruhsal, duygusal ve zihinsel her türlü zararı da öngörür. Böylece insana verilen her tür zarar katillik sayılır. Mesela anneler çocuklarına 'keşke taş doğursaydım' diyerek evladının ruhun katlediıyor. Kocalar, eşlerine küfrettiklerinde onları ruhen öldürüyor. Mesih der ki bu tür günah işleyen insan Tanrı'ya dua ettiğinde kesinlikle kabul görmeyecektir. Çünkü Tanrı, insanlar arasındaki bu tür ilişkilere büyük önem verir. İncil'de yazdığı gibi – '*Gördüğü kardeşini sevmeyen, göremediği Tanrı'yı sevemez*(1. Yuhanna 4:20).'

Zinaya gelince Mesih aynı prensibi uygular. İnsanlar, 'Fiziksel olarak kendimi kirletmediğim sürece sorun yok' diye düşünebilir. Oysa ki Mesih zinanın insanın aklında başladığını tespit eder. Bir kadına şehvetle bakmak zina ile eşittir çünkü yüreğimizde onunla günah işledik bile. O yüzden Mesih bizi sefahate teşvik edecek her türlü etkenden uzak durmamızı söyler. İnternet ve televizyon olsun, belirli bir arkadaş çevresi olsun, bizi ahlaksızlığa sevk ediyorsa ruhumuzu kirletmeye değmez.

Burada Mesih boşanma konusunu da ele alır. O dönemki din bilginleri her türlü boşanmayı meşrulaştırmıştı. Mesih ise bunu reddeder. Çünkü Kutsal Kitap'ta yazdığı gibi: '*Tanrı boşanmadan nefret ediyor*(Malaki 2:16).'

Sözüne göre evlilik bir erkek ile bir kadının tek bir beden oluşundan ibarettir. İşte zina bu birliği bozar. Bunun dışında boşanmaya izin yoktur.

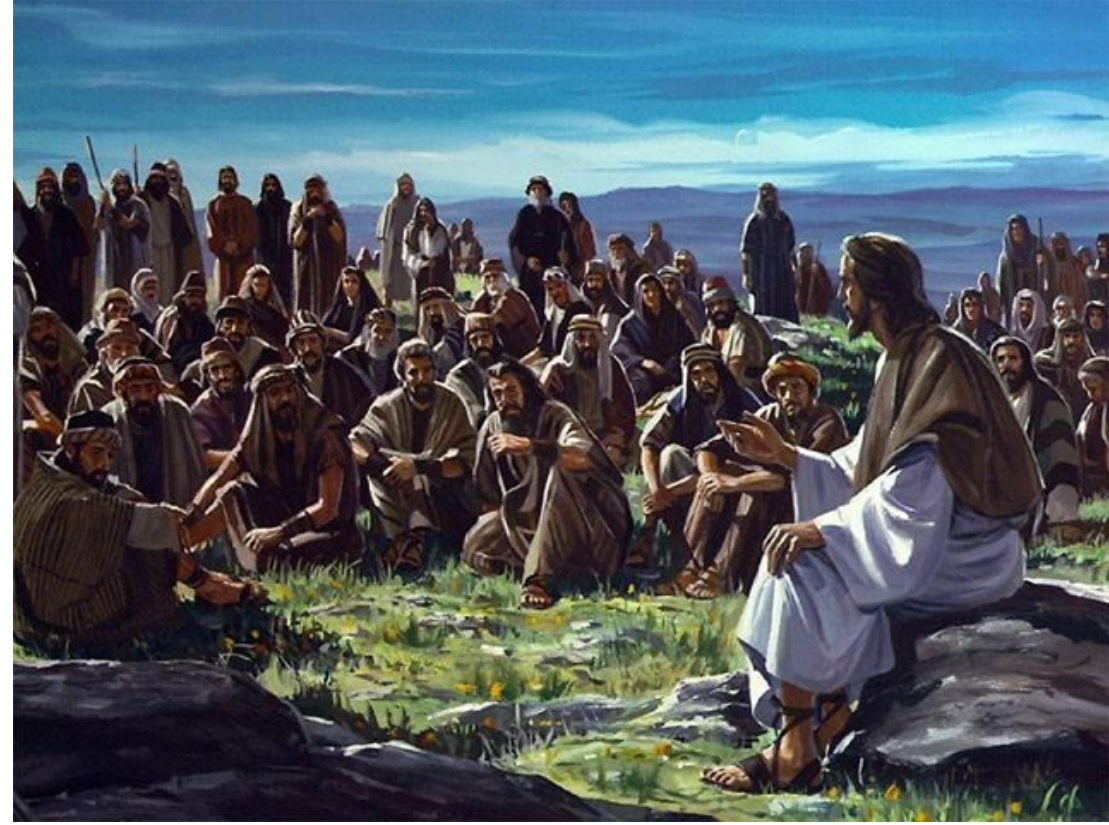
İnsanlar ‘Hristiyan olmak ne kolay’ derler. ‘Sizin için her şey serbest’ diye söylerler. Ancak gördüğümüz gibi hiç de öyle değil. Mesih’i izlemek istiyorsak, egemenliğine girmek istiyorsak sadece bedenimize değil aklımıza ve ruhumuza da sahip çıkmalıyız. Tanrı’nın buyruklarını sadece el üstünde değil, yüreğimizin içine yerleştirmeliyiz. İmanlı her gün Mesih’in bu yüce kriterlerine göre kendini gözden geçirmeli.

Matta 5:33-48

33 «Yine atalarımıza, «Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Rab'bin önünde içtiğin antları yerine getireceksin» dediğini duydunuz. **34-35** Oysa ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı'nın tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası O'nun ayak taburesidir; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü orası Büyük Kral'ın kentidir. **36** Başınızın üzerine de ant içmeyin. Çünkü saçınızın tek telini ak ya da kara edemezsiniz. **37** «Evet»iniz evet, «hayır»ınız hayır olsun. Bundan fazlası Şeytan'dandır.» **38** ««Göze göz, dişe diş» dediğini duydunuz. **39** Ama ben size diyorum ki, kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin. **40** Size karşı davacı olup mintanınızı almak isteyen abanızı da verin. **41** Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla iki bin adım yürüyün. **42** Sizden bir şey dileyene verin, sizden ödünç isteyenini geri çevirmeyin.» **43** ««Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin» dediğini duydunuz. **44** Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin. **45** Öyle ki, göklerdeki Babanız'ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır. **46** Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri de öyle yapmıyor mu? **47** Yalnız kardeşlerinize selam verirsiniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu? **48** Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.»

AÇIKLAMA: İncil'i okuyan herkes Mesih'in öğretisinin temelinde yatan sevgi ilkesini görmeden geçemiyor. Bu bölümde

gördüğümüz gibi İsa'nın tüm buyrukları sevgi temeline dayanıyor. Bizim kültürümüz ise bunu bir türlü kavrayamıyor hatta komik sanıyor. 'Benim hakkım ne olacak.' Ya da 'Ben intikamımı almazsam kim alacak' diye karşılık verir. Ama Mesih der ki tüm haklarımız Tanrı'da saklıdır bize düşen görev ise herkese kayıtsız şartsız sevgi göstermektir.

Mesih önce ant içme sorununa değinir. Halkımız arasında da bu çok ciddi bir sorundur. Yaptıkları ve söyledikleri her şeyi bir yeminle örtme ihtiyacını duyar sanki. Oysa ki farkında olmadan yemin içtikçe karşdakinin güvenini yitiriyorlar. Çünkü kim çok yemin içerse o kadar da güvenilmezdir. Mesih'e göre en güzel ve doğru cevap sadece Evet ve Hayır. Bunun ötesi Şeytan'dandır.

Sonra Mesih verdiğimiz karşılıklara gelir. O dönemde de aşırı şeriatçı kimseler herkese yaptıklarının karşılığını hemen ödetmek istiyorlardı. Mesih ise merhamet ve sevgiden yanaydı. Halkımız ise, 'Bir yanağıma vurana diğer yanağımı mı göstereyim - asla!' diyor. Ama burada çok derin ve doğru bir anahtar var. şimdi, ateşi söndürmeye çalışan ateşin üstüne ateşle gitse ne olur? Yangın çıkar değil mi? İşte aynı şekilde öfke ve kinin üzerine gazapla giden ancak durumu daha beter eder. İncil'in dediği gibi '*Merhamet yargıya galip gelir*(Yakup 2:13).' Toplumun sorunlarına karşı tek gerçek ve kalıcı çözümler sevgi ve merhamettir.

Son olarak Mesih öğrettiği sevgi ilkesinin temelini açıklar. Bu gerçeğin temelinde Tanrı'nın özündeki karakter özelliği, yani O'nun olağanüstü kişisel gerçeği, ilahi sevgi yatıyor. Tanrı, bazılarının sandığı gibi insanları cezalandırmak için sabırsızlanan ya da sadece 'iyi' olanlara iyilik eden bir edaya sahip değildir. İyi ve kötü, dost ve düşman, dürüst ve yaramaz, Tanrı her insanın üzerine her gün harika nimetlerini yağdırır. Bizler gerçekten O'nu tanımak istiyorsak o zaman O'nun bu yüce sevgi ilkesini benimsememiz gerek. Tanrı'nın gözünde gerçek anlamıyla 'yetkin' olmayı umuyorsak o zaman sevgiden başka bir yol yok. Peki bugün biz hangi yoldayız? Nefret yolunun sonu yoktur. Sevgi yolunun sonunda ise Tanrı vardır.

Matta 6:1-18

1 «Doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacıyla sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki Babanız'dan ödül alamazsınız. **2** «Bu nedenle, birisine sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlüler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. **3** Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. **4** Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.»**5** «Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. **6** Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir. **7** Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar. **8** Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha O'ndan dilemeden önce bilir. **9** «Bunun için siz şöyle dua edin: «Göklerdeki Babamız, adın kutsal kılınsın. **10** Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin istediğin olsun. **11** Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver. **12** Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, sen de bizim suçlarımızı bağışla. **13** Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan kurtar. Çünkü egemenlik, güç ve yücelik sonsuzlara dek senindir! Amin». **14** «Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar. **15** Ama siz başkalarının suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin

suçlarınızı bağışlamaz.»>16 «Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruç tuttıklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. 17 Siz oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın. 18 Öyle ki, insanlara değil, gizlide olan Babanız'a oruçlu görünesiniz. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.»>

AÇIKLAMA: Bugün olduğu gibi Mesih'in zamanında da insanlar dini eylemlerinde gösterişe çok meyilliydiler. Amaçları Tanrı'yı mı yoksa insanları mı etkilemek belli değil. Mesih ise bu oyuna gelmiyor. Bu bölümde Mesih sadaka, dua ve oruç ele alır ancak bunların gösteriş amaçlı değil yalnızca Tanrı'yı hoşnut etmek için gizliden yapılması gerektiğini öğretir. Ancak ne yazık ki bugün dahi insanlar sadakalarını verirken kendi reklamlarını da yapıyorlar. Bunun Tanrı katında hiç değeri yoktur.

Aynı şekilde duaya gelince insanlar söz kalabalığıyla ve bir takım mekanik hareketlerle Tanrı'yı hoşnut edeceklerini sanıyorlar. Bazıları özellikle diğer insanlar görsün diye namazlarını kılar. Mesih bu tür dindar duaları putperestliğe benzetir, çünkü bu şekilde dua eden Tanrı'ya değil insanlara dua etmiş olur. Aynı şekilde hep aynı ezberlenmiş sözleri tekrarlayan ve bu şekilde Tanrı'nın önüne günbegün eğilen kişi O'nu put yerine koymuş olur - sanki bizi duymuyor. Sanki yüreğimizi görmüyor. Tanrı ise gerçek ve diri bir varlıktır ve bu tarz kuru dualardan hoşlanmaz. Mesih şunu vurgular ki Tanrı esas babamızdır. Bir çocuk her gün babasına aynı sözleri tekrarlarsa, aynı şekilde önünde eğilse babası bundan usanmaz mı? Bir Baba, çocuğundan kuru dindarlık değil, samimi ve saygılı bir ilişki ister. İşte Mesih Tanrı'ya bu şekilde gelmemizi önerir. Dua ederken de yüreğimizi O'ndan gizleyemeyiz. İçimizde günah varsa en başta tövbe etmeliyiz ki

Rab dualarımıza kulak versin.

Oruca gelince Mesih aynı gizlilik prensibi vurgular. Kendimizi perişan bir hale sokup sürekli homurdanırsak bu orucun hiç bir değeri yoktur. Bir kere şunu anlamak lazım ki dua ve orucun amacı Tanrı'yı etkilemek ya da sevap biriktirmek değil. Oruç dualarımızı pekiştirir ve bizi ruhen Tanrı'ya ve yüce amaçlarına yaklaştırmak için kutsal bir araçtır. Yani benle Rab arasında bir şey - o yüzden başka kimsenin bundan haberi olmaması gerek. Gördüğümüz gibi Mesih sadaka, dua ve oruca karşı değil, ancak bunları gösteriştten uzak derin bir samimiyetle yapmamızı öğretir. Esas önemli olan Baba Tanrı ile şeffaf bir ilişki sahibi olmak. O halde bol bol dua edelim, oruç turalım ve sadakamızı verelim ancak bunu sevap için ya da başkaları etkilemek için değil yüce Babamızla daha yakın ve derin bir ilişkimiz olsun diye yapalım. Unutmayalım ki Tanrı harika bir Baba sevgisiyle yakarışlarımızı bekliyor.

Matta 6:19-34

19 «Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin. Burada güve ve pas onları yiyip bitirir, hırsızlar da girip çalarlar. **20** Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas onları yiyip bitirir, ne de hırsızlar girip çalar. **21** Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır. **22** «Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlamsa, bütün bedeniniz aydınlık olur. **23** Gözünüz bozuksa, bütün bedeniniz karanlık olur. Buna göre, içinizdeki «ışık» karanlıksa, ne korkunçtur o karanlık! **24** «Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz.» **25** «Bu nedenle size şunu söylüyorum: «Ne yiyip ne içeceğiz?» diye canınız için, «Ne giyeceğiz?» diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de yiyecekten daha önemli değil mi? **26** Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz? **27** Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir? **28** Yiyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. **29** Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. **30** Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar? **31** «Öyleyse, «Ne yiyeceğiz?» «Ne içeceğiz?» ya da «Ne giyeceğiz?» diyerek kaygılanmayın. **32** Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. **33** Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman

size bütün bunlar da verilecektir. 34 O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.››

AÇIKLAMA: Maddiyata gelince, Mesih'in son derece radikal bir yaklaşımı söz konusudur. Mesih'e göre bu dünyada bir şeyleri biriktirmek son derece mantıksız ve aptalcadır. Neden? Çünkü buradaki her şey geçicidir. Bizse bunu bildiğimiz halde nedense yaşantımızla bu gerçeği yalanlayacağız diye umuyoruz sanki. İşte bu yüzden ruhsal olarak gözlerimiz kararıyor ve doğru düzgün göremiyoruz. Maddiyat bizi o kadar çok etkiliyor ki dünyanın bu hali ebediyen sürecek düşüncesine kapılıyoruz. Yüreğimiz bu dünyaya o kadar bağlı ki Tanrı bize cennete götürmek istese gitmek istemeyiz. Bu açıdan bizler dünyanın hapını yutmuş, karanlığa gömülmüş oluyoruz.

Daha da kötüsü var: Mesih'e göre maddiyata bağlanmak Tanrı'dan kopmak demek. İnsan hem paraya hem de yüce Tanrı'ya hizmet edemez. Çünkü ikisi bizi tümenden ister ve rakip tanımazlar. Ya Yeryüzün Egemenliğine ait olacağız ya da Gökyüzünün Egemenliğine, ikisi bir arada olamaz. Ama burada bir soru işareti çıkar. Dünya için yaşamayacaksak günlük ihtiyaçlarımız ne olacak? Mesih buna da cevap verir. Tek sözle - Kaygılanmayın! Mesih kaygının bize dertten başka bir şey kazandırmadığını hatırlatır. Kaygılanmakla ne boyumuzu ne de hayatımızı uzatabiliriz ancak kısa hayatımızı huzursuzlukla geçiririz. Mesih der ki; Tanrı'nın Egemenliği'nin ardından gidersek yüce Babamız bütün ihtiyaçlarımızı zamanında karşılayacaktır. Nasıl ki kırdaki çiçeklere ve havadaki kuşlara bakıyorsa bize de bakabilecek güçtedir herhalde. Aslında gerçek ihtiyaçlarımızı en iyi bilen de kendisidir. Bize düşen sorumluluk ise O'nun egemenliği ve

doğruluğu ardından gitmektir. Kaygılara yer versek ancak hayatımızı zehirleriz. Bu demek değil ki çalışmaya gerek yok ya da ailemizin ihtiyaçlarını karşılamaya gerek yok. Elbette ki işimizle de Rab'bi yuceltmeliyiz ama maddiyat için yaşamamalıyız. İşimiz ne olursa olsun gelmekte olan Mesih'in Egemenliği için çaba sarf etmeliyiz. Bu bir öncelik meselesidir. Hayata önemli pek çok şey var: ailemiz, sağlığımız, eğitim, yiyecek vs. Ancak kendimizi bunlara tümnden verirsek bu bir tür putperestlik olacak. Bunun yerine kendimizi Tanrı'ya adamalıyız ve kalan tüm ihtiyaçlarımızı karşılaması için O'na güvenmeliyiz. Peki, bugün biz neyin ardından gidiyoruz? Esas kime kulluk ediyoruz?

Matta 7:1-12

1 «Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız. **2** Çünkü nasıl yargılırsanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız. **3** Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin? **4** Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl, «İzin ver, gözündeki çöpü çıkarayım» dersin? **5** Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün. **6** «Kutsal olanı köpeklerle vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa bunları ayaklarıyla çiğnedikten sonra dönüp sizi parçalayabilirler.» **7** «Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. **8** Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır. **9** Hanginiz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir? **10** Ya da balık isterse yılan verir? **11** Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanız'ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi? **12** «İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur.»

AÇIKLAMA: Bu bölümde Mesih tüm öğretisini şu cümle ile özetliyor: 'İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.' Bugün buna empati ilkesi deriz ama bunu ilk söyleyen İsa Mesih'ti. Birileri bize yalan atarsa ya da arkamızda dedikodu yaparsa pek hoşumuza gitmez ama ne hikmetse bazılarımız aynısını hiç çekinmeden yaparız. İşte bunun adı ikiyüzlülüktür. İnsanlarla iyi geçinmek o kadar zor değil aslında -

kendimizi onların yerine koysak ne yapmamız gerektiğini bileceğiz çoğu zaman.

Mesih bunu öncelikle yargılama konusuna uygular. Çoğu insan gün boyunca etrafındaki insanları yargılar durur. Sabahtan akşama kadar annemizin yemeği olsun, kardeşimizin giysisi olsun, patronumuzun tutumu ya da arkadaşımızın bir sözü olsun başkaları eleştirmek için bin bir sebep bulabiliriz. Ama biri bizi eleştirmeye kalkınca küplere bineriz. İşte bahsettiğimiz ikiyüzlülük. Mesih çok basit ama doğru bir şey söyler: başkalarının senin hakkında nasıl konuşmalarını istiyorsan sen de onlar hakkında öyle konuş. Öbür türlü başkaları yargılarken esas kendi kendimizi mahkûm etmiş oluruz. Unutmayalım ki başkalarına parmak uzatırken üç parmağımız bizi gösteriyor.

Sonra Mesih ilginç bir söz söyler: İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Bununla ne demek istedi acaba? Burada önemli olan bir önceki ayetlerle bağlantı kurmak. Konu yargılamak ve eleştirmektir. Şimdi insan son derece değerli inciler murdar domuzların önüne atmaz çünkü ayaklarıyla onları parçalarlar. Aynı şekilde güzel eleştirilerimizi buna layık olmayan insanlara harcamamalıyız. Evet bazen insanları eleştirmek gerek, ikiyüzlü bir şekilde değil, sevgi ve saygıyla. Ancak bazı insanlar güzel sözlerimizin değerini bilemeyip ayakaltında çiğneyebilir. O halde susmak daha iyidir. Süleyman özdeyişlerinde bununla ilgili şunu söyledi: 'Alaycıyı azarlama, yoksa senden nefret eder. Bilge kişiyi azarlasan seni sever (9:8).'

Son olarak Mesih aynı ilkeyle ilgili olarak Tanrı'dan bir örnek verir. Der ki Tanrı'ya samimiyetle kucağımızı açarsak O'nun da kucağı bize açık olacağını söyler. Tanrı'ya yürekten haykırırsak, sevgisini ve merhametini ararsak Onun hemen karşımıza çıkacağını söyler. Sonuçta o bizim Babamızdır. Bizim babalarımız kötü olsalar da yine zamanında bize hediyeler verir ve hiç olmazsa temel ihtiyaçlarımızı karşılarlar. Peki, Göksel Babamız bunun

azını mı yapacak sizce? Aslında şunu bilmeliyiz ki O bize değil biz O'na küsmüşüz. Biz kötülük yaparak kendimizi O'nun yüce sevgisinden uzaklaştırmışız. O ise hep bizi özledi. O'na bir yüzümüzü çevirirsek O'nun çoktan bizi aradığını göreceğiz. İşte kapıyı çalmanın zamanı.

Matta 7:13-29

13 «Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur. **14** Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır.» **15** «Sahte peygamberlerden sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama özde yırtıcı kurtlardır. **16** Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi? **17** Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir. **18** İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez. **19** İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. **20** Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyacaksınız. **21** «Bana, «Ya Rab, ya Rab!» diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir. **22** O gün birçokları bana diyecek ki, «Ya Rab, ya Rab! Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinler kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize yapmadık mı?» **23** O zaman ben de onlara açıkça, «Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!» diyeceğim.» **24** «İşte bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer. **25** Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır; ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. **26** Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer. **27** Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur.» **28** İsa konuşmasını bitirince, halk O'nun öğretişine şaşırıp kaldı. **29** Çünkü onlara kendi din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

AÇIKLAMA: ‘Tüm yollar Roma'ya çıkar’ sözünü duymuşsunuz - aynı şekilde birçok insan tüm dinler Tanrı'ya çıkar diye düşünür. Mesih kesinlikle buna katılmıyor. İsa'nın öğretisine göre sadece iki yol var. Yaşama ve ölüme giden birbirine zıt iki yol. Biri gerçeğin yolu diğeri ise yalanın yoludur. Tanrı'ya giden tek bir yol var, çünkü Tanrı birdir. Diğeri tüm yollar ancak Şeytanın gittiği yolun bin bir çeşididir.

Konuşmasını bitirince Mesih bir kaç pratik örnekle öğretisini pekiştirir. Başta bütün insanları iki kapıdan birine giren yolculara benzetir. Bir kapı geniş ve yolu güzel. İnsanlar oradan akın ediyor. Diğeri kapı ise çok dar ve yolu sıkıntılıdır. Pek az insan bu yolu tercih eder. Ancak insanlar şunu bilmeli ki rahat gibi görünen yolun sonu korkunç bir yıkımdır. Dar yolun sonu ise sonsuz yaşamdır. Kısacası herkesin gittiği yol muhtemelen doğru yol değildir.

Sonra Mesih ikinci bir örneğe daha başvurur: Ağaç ve meyvesi. Bir ağacın gerçekten sağlıklı olup olmadığını ancak meyvesini tadararak bilebiliriz. Benzer şekilde herkes kendini çok güzel göstermeye gayret eder ancak insanın gerçek yüzü eylemlerinden anlaşılır. Pek çok insan Mesih'e hayrandır ya da ismini zikreder ancak gerçekten Mesih'e inanan O'nun buyruklarını yerine getiren ve O'na yaraşır bir şekilde yaşayandır. Mesih'in dediğine göre en son gelip dünyayı yargıladığı o büyük günde pek çok insan Mesih'e 'Ey Rabbim' diye haykırarak. Ne yazık ki Mesih birçoklarına dönüp 'Seni hiç tanımadım' demek zorunda kalacak. Kısacası Mesih sempatican olmak ya da çok dürüst görünmek hiç birimizi kurtaramayacaktır. Önemli olan gündelik hayatımızda İsa Mesih'i yansıtmaktır ve O'nu gerçek anlamıyla tanımaktır.

Son olarak Mesih iki evin örneğini verir. Biri sahil başında çok güzel ama temeli olmayan bir evdir. Sel gelince yok oluyor. Diğeri o kadar güzel bir yerde olmasa da temelini kaya üzerine oturtmuştu. Sel gelince ona hiç bir şey olmuyor. Burada son

günlerde gelecek yargıya dayanabilmek için üzerinde oturduğumuz temel ön planda. Peki, bu temel neye göre sağlam olur? Mesih'in dediğine göre önemli olan 'Sözlerimi duyup uygulamaktır.' Demek ki yaşama giden tek yol Mesih'i izlemek ve O'nun sözlerine boyun eğmek. Bu yüzden Mesih dedi ki: 'Yol, Gerçek ve Yaşam Benim, benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez (Yuhanna 14:6).' Bugün hangi yoldasınız?

Masih'in İlahi Yetkisi (Matta 8-10)

Matta 8:1-17

1 İsa dağdan inince büyük bir kalabalık O'nun ardından gitti. **2** Bu sırada cüzamlı bir adam yaklaşp, «Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin» diyerek O'nun ayaklarına kapandı. **3** İsa elini uzatıp adama dokundu, «İsterim, temiz ol!» dedi. Adam anında cüzamdan temizlendi. **4** Sonra İsa adama, «Sakın kimseye bir şey söyleme!» dedi. «Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuyu sun.»**5-6** İsa Kefarnahum'a varınca bir yüzbaşı O'na gelip, «Ya Rab» diye yalvardı, «Uşağım felç oldu, evde yatıyor; korkunç acı çekiyor.» **7** İsa, «Gelip onu iyileştireceğim» dedi. **8** Ama yüzbaşı, «Ya Rab, evime girmene layık değilim» dedi, «Yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir. **9** Ben de buyruk altında bir adamım, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, «Git» derim, gider; ötekine, «Gel» derim, gelir; köleme, «Şunu yap» derim, yapar.» **10** İsa, duyduğu bu sözlere hayran kaldı. Ardından gelenlere, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Ben İsrail'de böyle imanı olan birini görmedim. **11** Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin Egemenliği'nde İbrahim'le, İshak'la ve Yakup'la birlikte sofraya oturacaklar. **12** Ama bu egemenliğin asıl mirasçıları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacak.» **13** Sonra İsa yüzbaşuya, «Git, inandığın gibi olsun» dedi. Ve uşak o anda iyileşti.**14** İsa Petrus'un evine geldiğinde onun kaynanasının ateşler içinde yattığını gördü. **15** Eline dokununca kadının ateşi düştü. Kadın kalkıp İsa'ya hizmet etmeye başladı. **16** Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi. **17** Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu

söz yerine gelsin diye oldu: «Zayıflıklarımızı O kaldırdı, hastalıklarımızı O üstlendi.»»

AÇIKLAMA: Mesih'ten başka, mucize yapan peygamberler olmuştu, fakat O'nun yaptığı mucize sayısı ve çeşidi hiç görülmemiştir. Peki, bu mucizeler neden önemli? Bir mucize doğüstü bir olaydır. Dolayısıyla ancak Tanrı'nın izniyle yapılabilir. Dolayısıyla mucize yapabilmek demek Tanrı'nın yetkisiyle harekete etmek demektir. Tabii Şeytan da bir yere kadar mucizevi yetkiye sahiptir ama bu sınırlıdır. Mesih'in sergilediği güç ve otorite ise bambaşka bir seviyededir. Yaptığı mucizeler O'nun Tanrı'nın yetkisiyle geldiği ispatıdır. Bu bölümde Mesih üç mucize yapar.

Çoğumuz cüzzamlı görmedik. Bu bir tür deri hastalığı, yani cilt kanseri gibi. Bu illete bulaşanın derisi ve eklemleri gitgide çürümeye başlar ve hissetme yetisini yitirdiğinden farkında olmadan kendi kendine zarar verebilir. Bu hastalık son derece bulaşıcıydı o yüzden cüzzamlıları şehre almazlardı. Ancak burada dikkat edersek Mesih özellikle adama dokunarak şifa veriyor. Aynı zamanda toplum tarafından yeniden kabul edilsin diye onu kahine gönderiyor. Peki Mesih neden kimseye söylemesini istemiyor? Çünkü daha sonra gördüğümüz gibi, yaptığı mucizelerin haberi yayıldıkça meraklı insanlar sırf bir mucize görmek için etrafına yığılıyordu. Mesih ise insanların boş çıkarcılıklarına katlanmak istemiyordu.

Daha sonra Mesih, Romalı bir yüzbaşının uşağına da şifa veriyor. Burada ilginç olan şu ki Mesih hastayı hiç görmeden, onu uzaktan iyileştiriyor. Ayrıca Mesih burada Romalı askerinin imanını takdir ediyor. Bu neden önemli? O dönemki Yahudiler istila altındaydılar

ve Romalılar'dan özellikle askerlerden hiç hoşlanmıyorlardı. Ancak Mesih'te böyle bir antipati, ırkçılık ya da kin söz konusu değildi. Tersine kendini 'Tanrı'nın özel halkı' olarak gören Yahudileri uyarır. Mesih der ki; Son Egemenlikte sadece İbrahim'in soyu değil diğer tüm uluslardan Tanrı'ya inanan kimseler de yer alacaktır.

En sonunda Mesih Petrus'un kaynanasına da şifa verir. Bu da neden önemli. Çünkü o dönemki insanlar yaşlılara ve özellikle kadınlara pek önem vermezlerdi. Ancak Mesih kadına dokunuyor ve ateşi düşüyor. Kadın da hemen hizmete koyulur. Daha sonra evini şifa almak için gelen herkese açar ve Mesih daha pek çok insanı iyileştirir. Özellikle cinlileri iyileştirmesi dikkat çekiyor, Mesih insanların içine yerleşen kötü ruhları kovuyor. Tüm bunlar aslında yine Peygamberlerin sözleri doğrultusunda gerçekleşiyordu (Yeşaya 53:4). Vaat edilen Mesih insanların yüklerini kaldırarak ve hastalıklarını üstlenerek herkese olağanüstü bir merhamet gösterecekti. Peki, bizler de zayıf ya da hasta mıyız? İşte yaşayan Mesih bugün dahi kutsal adıyla dua edilince hala şifa vermektedir. O'na seslenin yeter!

Matta 8:18-34

18 İsa, çevresindeki kalabalığı görünce gölün karşı yakasına geçilmesini buyurdu. **19** O sırada din bilginlerinden biri O'na yaklaşıp, «Öğretmenim» dedi, «Nereye gidersen, senin ardından geleceğim.» **20** İsa ona, «Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok» dedi. **21** Başka bir öğrencisi İsa'ya, «Ya Rab, izin ver, önce gidip babamı gömeyim» dedi. **22** İsa ona, «Ardımdan gel» dedi. «Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün.» **23** İsa tekneye binince, ardından öğrencileri de bindi. **24** Gölde ansızın büyük bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşıyordu. İsa bu arada uyuyordu. **25** Öğrenciler gidip O'nu uyandırarak, «Ya Rab, kurtar bizi, yoksa öleceğiz!» dediler. **26** İsa, «Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?» dedi. Sonra kalkıp rüzgarı ve gölü azarladı. Ortalık sükunetli oldu. **27** Hepsi hayret içinde kaldı. «Bu nasıl bir adam ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?» dediler. **28** İsa gölün karşı yakasında Gadaralılar'ın memleketine vardı. Orada O'nu mezarlık mağaralardan çıkan iki cinli karşıladı. Bunlar öyle tehlikeliydi ki, kimse o yoldan geçemiyordu. **29** İsa'ya, «Ey Tanrı'nın Oğlu, bizden ne istiyorsun?» diye bağırdılar. «Buraya, vaktinden önce bize işkence etmek için mi geldin?» **30** Onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. **31** Cinler İsa'ya, «Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gönder» diye yalvardılar. **32** İsa onlara, «Gidin!» dedi. Cinler de adamlardan çıkıp domuzların içine girdiler. O anda bütün sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu. **33** Domuzları güdenler kaçıp kente gittiler. Cinli adamlarla ilgili haberler dahil, olup bitenlerin hepsini anlattılar. **34** Bunun üzerine bütün kent halkı İsa'yı karşılamaya

çıkıktı. O'nu görünce bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

AÇIKLAMA: İsa Mesih'e hayran olmamak elde değil. Herkes O'nu sever ve O'nun öğretilerini benimser. İşte o günlerde de Mesih'in ünü her yere yayılmıştı ve pek çok insan O'na katılmak istiyordu. Ne var ki İsa popülerliğin peşinde değildi ancak kendisini gerçekten tanıyan ve tümüyle izleyen kimseleri kabul ederdi. Mesih'in ardından gelmek isteyenlere pek çok zorluklarla karşılaşacaklarını hatırlatır. Kendisine tümüyle adanmış olmayı yanına almazdı. Mesih'in yolundan çok kendi ailesine bile değer vereni kabul etmezdi. Burada 'izin ver önce babamı gömeyim' diyen adama sanki çok sert bir cevap veriyor: 'Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün.' Aslında burada iki ihtimal var. Adamın babası henüz ölmemişti ve sadece oyalanmak istiyordu. Ya da babası ölmüşse de o günün örf ve adetlerine göre babasının cesedi mağaraya konulmuştu ancak cesedin erimesi ve toprağa dönüşmesini beklemek istiyordu. Her neyse adam Mesih'i izlemekten çok ailesine değer verdiği için diskalifiye oldu.

Mesih'in izinden gitmek gerçekten çok zor. Burada öğrencilerin büyük bir fırtınayla karşılaştıklarını görüyoruz. Mesih ise yorgunluktan uyuya kalmıştı. Öğrenciler fırtınayla baş edemeyince can korkusuna yenildiler ve acilen Mesih'i uyandırmaya çalıştılar. İsa Mesih ise öğrencilerine bakarak 'Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar' dedi ve sonra tek sözle fırtınayı dindirdi. Burada Mesih'in doğanın üzerinde de tamamen yetkili olduğunu görüyoruz. Ama öğrencilerine neden 'kıt imanlılar' dedi acaba? Bu durumda kaygılanmak doğal değil mi? İnsan olarak tabii ki korkmak normaldir ama burada farklı bir olay vardı. Mesih onlara karşıya geçeceğiz dediyse o zaman korkacak bir şey yoktur.

Sonuçta Tanrı'nın Oğlu Mesih gemide olduktan sonra o gemi batamazdı. Biz de zaman zaman hayatın dalgaları arasında korkuya kapılabılıriz ancak Mesih yanımızdaysa gerçekten korkacak bir şey yok.

Gördüğümüz gibi Mesih'in ardından gitmek tehlikeli olabilir. Burada bir başka tehlikeyle karşılaşılıyorlar. Karaya varınca iki cinli adam üzerlerine yürüyor. Öğrenciler Mesih'in kim olduğunu henüz tam öğrenemedilerse de adamların içindeki cinler Mesih'i çok iyi tanıyorlardı: 'Ey Tanrı'nın Oğlu' diye haykırdılar. İsa Mesih ise yine tek sözle adamların içindeki kötü ruhları kovuyor. Anlaşılan şu ki Mesih'i izlemek isteyen, Şeytan'ın güçleriyle mücadele edecektir. Fakat İncil'in dediği gibi: 'Tanrı bizden yanaysa kim bize karşı olabilir (Rom. 8:31).' Gerçekten İsa Mesih'in izinden gitmek istiyorsak her şeyi göz ardı edip tüm zorluklara göğüz germeliyiz ancak şundan emin olabiliriz ki sonuna kadar Mesih yanımızdadır.

Matta 9:1-17

1 İsa tekneye binip karşı kıyıya geçti ve kendi kentine gitti. **2** Kendisine, yatak üzerinde felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, «Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı» dedi. **3** Bunun üzerine bazı din bilginleri içlerinden, «Bu adam Tanrı'ya küfrediyor!» dediler. **4** Onların ne düşündüklerini bilen İsa dedi ki, «Yüreğinizde neden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz? **5** Hangisi daha kolay? «Günahların bağışlandı» demek mi, yoksa «Kalk, yürü» demek mi? **6** Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye...» Sonra felçliye, «Kalk, yatağını topla, evine git!» dedi. **7** Adam da kalkıp evine gitti. **8** Halk bunu görünce korkuya kapıldı. İnsana böyle bir yetki veren Tanrı'yı yücelttiler. **9** İsa oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan birini gördü. Matta adındaki bu adama, «Ardımdan gel» dedi. Adam da kalkıp İsa'nın ardından gitti. **10** Sonra İsa, Matta'nın evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisiyle günahkâr gelip O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu. **11** Bunu gören Ferisiler, İsa'nın öğrencilerine, «Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?» diye sordular. **12** İsa bunu duyunca şöyle dedi: «Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. **13** Gidin de, «Ben kurban değil, merhamet isterim» sözünün anlamını öğrenin. Çünkü ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim.» **14** Bu arada Yahya'nın öğrencileri gelip İsa'ya, «Neden biz ve Ferisiler oruç tutuyoruz da senin öğrencilerin tutmuyor?» diye sordular. **15** İsa şöyle karşılık verdi: «Güvey aralarındayken, davetliler yas tutar mı? Ama

güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, o zaman oruç tutacaklar. 16 Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş çeker, giysiden kopar, yırtık daha beter olur. 17 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa tulumlar patlar; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara konur, böylece her ikisi de korunmuş olur.>>

AÇIKLAMA: İsa Mesih'in gününde de pek çok insan O'nun sadece bir alim ya da peygamber olduğunu sanıyordu. Ancak Mesih yaptıklarıyla çok daha üstün bir yetkiye sahip olduğunu gösterdi. Gördüğümüz gibi Mesih pek çok mucize yaparak hastalık, cinler ve tabiatın üzerindeki yetkisini gösterdi bile. Ancak bu defa günah üzerindeki yetkisini de gösterir. Buradaki felçliyi iyileştirirken Mesih özellikle 'Günahların bağışlandı' der. Haliyle halk ve din bilginleri şaşakaldılar. Bir insan başka birinin günahını bağışlayamaz. Ancak Tanrı bu yetkiye sahiptir. Acaba Mesih bir gaf mı yaptı? Hayır, isteyerek ve bilerek bunu yaptı ve sonra adamı iyileştirerek bu yetkiye sahip olduğunu pekiştirir. Mesih açık açık Tanrı'nın yetkisine sahip olduğunu söyler. Ayrıca Mesih burada insanın esas sorununa da parmak basar. Bizler fiziksel sorunlarımıza odaklanırken Mesih insanın ruhsal sorununu gösterir. Gerçek şu, dünyadaki tüm sorunlar günahtan kaynaklanır. İşte Mesih esas buna çözüm sağlamak için geldi.

Ardından Mesih yine din bilginleriyle çatışır. İsa, Matta isminde bir vergi görevlisini yanını çağırır. Ama o dönemde vergi memurları hain gözüyle bakılırdı çünkü Roma için vergi toplarlardı. Mesih ise buna aldırmadan Matta'nın da yanında yer

edebileceğini vurgular. Ardından İsa Matta'nın meslektaşlarıyla yemeğe oturunca din bilginleri iyice kızdılar. Mesih bu durumda: 'Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var' der. Yani Ferisiler kendilerini sağlam diye biliyorlardı o yüzden Mesih'e inanmadılar Ancak Matta gibi günahı çok olan kimseler İsa'ya akın ediyor ve kurtuluyordu.

Daha sonra oruç konusunda Mesih'te kusur bulmaya kalkarlar. Mesih oruca karşı değildi. Ancak kuru dindarlığa ve şeriatçılığa çok karşıydı. Esas sorun şu: Din bilginleri Mesih'in kim olduğunu kabul etmek istemiyordu. Onu hala kendi kalıplarına sokmaya çalışıyorlardı. Oysa ki İsa Mesih gelmiş geçmiş tüm alimler ve peygamberlerin çok üstünde olan Tanrı'nın Oğluydu. O Tanrı'nın yetkisiyle yeni bir düzen getiriyordu. Din bilginleri ise babalarından kalma örf ve adetlerinden kopmak istemiyorlardı. Ya biz? Mesih'i yetkili Tanrı Oğlu olarak kabul edecek miyiz yoksa Ferisiler gibi inatçılık mı yapacağız? Mesih bizim de günahlarımızı bağışlamak ister ancak O'nun gerçek kim olduğunu kabul etmemiz şart.

Matta 9:18-38

18 İsa onlara bu sözleri söylerken bir havra yöneticisi gelip O'nun önünde yere kapanarak, «Kızım az önce öldü. Ama sen gelip elini onun üzerine koyarsan, dirilecek» dedi. **19** İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti. **20** Tam o sırada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu. **21** İçinden, «Giysisine bir dokunsam kurtulurum» diyordu. **22** İsa arkasına dönüp onu görünce, «Cesur ol, kızım! İmanın seni kurtardı» dedi. Ve kadın o anda iyileşti. **23-24** İsa, yöneticinin evine varıp kaval çalanlarla gürültülü kalabalığı görünce, «Çekilin!» dedi. «Kız ölmedi, uyuyor.» Onlar ise kendisiyle alay ettiler. **25** Kalabalık dışarı çıkarılınca İsa içeri girip kızın elini tuttu, kız ayağa kalktı. **26** Bu haber bütün bölgeye yayıldı. **27** İsa oradan ayrılırken iki kör, «Ey Davut Oğlu, halimize acı!» diye feryat ederek O'nun ardından gittiler. **28** İsa eve girince körler yanına geldi. Onlara, «İstedığınızı yapabileceğime inanıyor musunuz?» diye sordu. Körler, «İnanıyoruz, ya Rab!» dediler. **29** Bunun üzerine İsa körlerin gözlerine dokunarak, «İmanınıza göre olsun» dedi. **30** Ve adamların gözleri açıldı. İsa, «Sakın kimse bunu bilmesin» diyerek onları sıkı sıkı uyardı. **31** Onlar ise çıkıp İsa'yla ilgili haberi bütün bölgeye yaydılar. **32** Adamlar çıkarken İsa'ya dilsiz bir cinli getirdiler. **33** Cin kovulunca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde, «İsrail'de böylesi hiç görülmemiştir» diyordu. **34** Ferisiler ise, «Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor» diyorlardı. **35** İsa bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu. **36** Kalabalıkları görünce onlara acıdı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkın ve

perişandılar. [37](#) O zaman İsa öğrencilerine, «Ürün bol, ama işçi az» dedi, [38](#) «Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin.»»

AÇIKLAMA: Asırlardır acil ihtiyacı olan herkes doğal olarak İsa Mesih'e başvurur. Neden? Çünkü herkes O'nun merhametli olduğunu bilir. Ancak Mesih'in yardımından yararlanmanın yolu bir kapıdan geçer - o da iman kapısı. İsa'nın Tanrı'nın yetkisiyle mucize yaptığına yürekten iman etmek şarttır. Bu paragrafta Mesih çok farklı insanlara yardım eder ama hepsi imanlarına göre yardım görüyor.

Önce yıllardır kanamadan acı çeken ve haliyle çok utanan bir bayan söz konusu. Mesih'e öyle inandı ki giysisinin bir kenarına dokunsam yeter diye düşündü. İşte Mesih bu imanına hayran kaldı ve onu onurlandırdı. Daha sonra Mesih ölmüş bir kızın yanına gelir. Birini ölümden diriltmek mucizelerin kralı olsa gerek. Etraftaki insanlar Mesih'in 'kız ölmedi sadece uyuyor' sözüne alay ettilerse de kızın babası İsa'ya gerçekten inanmıştı ve Mesih onu hayal kırıklığına uğratmadı. Evet, Mesih ölüyü de tek sözle diriltti.

Daha sonra iki kör Mesih'in ardından koştular. Toplumun hor gördüğü bu insanlar İsa'nın peşini bırakmadılar ve sonunda onu buldular. Mesih özellikle 'istediğinizi yapabileceğime inanıyor musunuz?' soruyor. Onlar da büyük cesaretle 'İnanıyoruz, ya Rab!' diye haykırdılar. Dikkat edersek Mesih'e burada 'Rab' diye hitap ettiler yani onun ilahi yetkisine inanmışlar bile. Mesih de imanlarını yere düşürmedi. Ardından cinli bir kaç adamı aynı şekilde özgür kıldı. Halk çok sevinirken ne ilginçtir ki Mesih'e asıl inanması gereken din bilgileri Mesih'e iftiralar yağdırmaya başlar. Bu yüzden Mesih halk için büyük bir acı duymaya başlar. Onları çobansız koyunlara benzetir. Esas onlara Tanrı'nın yolunu göstermesi gereken önderler, Tanrı'nın göndermiş olduğu baş çobanı reddettiler. Tüm bunlara rağmen Rab'bin işi durmadı,

durmaz da. Mesih burada yanında çalışacak işçiler için çağrıda bulunur. Din bilginleri diskalifiye oldularsa da Mesih egemenliğini başka türlü gerçekleştirecekti. Bugün dahi Mesih egemenliğini çok dindar görünen insanlarla değil küçük görünen ama büyük imana sahip insanlarla sürdürüyor. Daha sonra Elçi Pavlus'un da yazdığı gibi: 'Tanrı bilgeleri utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını, güçlülere utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti (1.Korintliler 1:27).'

E) İSA'NIN HAVARİLERİ

Matta 10:1-15

1 İsa on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştireceklerdi. **2-4** Bu on iki elçinin adları şöyle: Birincisi Petrus adıyla bilinen Simun, onun kardeşi Andreas, Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartalmay, Tomas ve vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday, Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot. **5** İsa Onikiler'i şu buyrukla halkın arasına gönderdi: «Öteki ulusların arasına girmeyin. Samiriyeliler'in kentlerine de uğramayın. **6** Bunun yerine, İsrail halkının yitik koyunlarına gidin. **7** Gittiğiniz her yerde Göklerin Egemenliği'nin yaklaştığını duyurun. **8** Hastaları iyileştirin, ölüleri diriltin, cüzamlıların temiz kılın, cinleri kovun. Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin. **9** Kuşağınıza altın, gümüş, ya da bakır para koymayın. **10** Yolculuk için ne torba, ne yedek mintan, ne çarık, ne de değnek alın. Çünkü işçi yiyeceğini hak eder. **11** Hangi kent ya da köye girerseniz, orada saygıdeğer birini arayın ve ayrılınca dek onunla kalın. **12** Onun evine girerken, evdekilere esenlik dileyin. **13** Eğer evdekiler buna layıkta, dilediğiniz esenlik üzerlerinde kalsın; layık değilse, size geri dönsün. **14** Sizi kabul etmez, sözlerinizi dinlemezlerse o evden ya da kentten ayrılırken, ayaklarınızın tozunu silkin. **15** Size doğrusunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom'la Gomora bölgesinin halinden beter olacaktır.»»

AÇIKLAMA: Mesih'in kimsenin yardımına ihtiyacı yoktu. Daha sonra göreceğimiz gibi, İsa çarmıhta insanlık uğruna canını feda ederek tek başına dünyayı kurtardı. O halde neden 12 havari seçti? Onlardan bir şey almak istediğinden değil, onlara bir şey vermek istediğinden. Bu İsa'nın yeryüzündeki üç yıllık hizmetinin en önemli unsurlarından bir tanesidir. Burada Mesih'in öğrencilerini hizmetine katmak istediğini görebiliyoruz. Tek başına da yapabilirdi ancak bu kutsal ayrıcalığı kendisini izleyenlere de tattırmak istedi. Göksel Egemenliğini yeniden kurarken bunda izleyicilerine bir pay ayırmıştı. Düşünün, dünyayı kurtarmaktaki işinde Rab bize de bir rol verdi.

Mesih'in seçtiği insanlara baktığımızda çok şaşırırız. Bize kalsaydı çok daha medeni, eğitilmiş ve ümit verici bir takım seçerdik. Ancak Mesih'in seçtiklerine bakarsak aralarında pek çok balıkçı, bir vergi memuru ve yurtsever yani Roma'ya karşı devrime katılan birini de görürüz. Çoğu Celileliydi yani o dönemde köylü sayılan kesim. Aslında Mesih'in bu tür bir takımı adam etmesi başlı başına bir mucizeydi. Üstelik Mesih onlara kendi mucizevi yetkisinden de verir. Bu altı yaşındaki oğluma bir doktorun alet kutusunu vermeye benzer. Ancak Mesih ne yaptığını biliyordu ve böylece onları Egemenliği duyurmaya gönderir. Ancak İsa'nın onları öncelikle Yahudilere yöneltmesi dikkatimizi çekebilir. Neden böyle? Çünkü baştan beri Rab kurtuluş vaadini Yahudilerin atası olan İbrahim'e verdi. Daha sonra onun soyundan gelen İbrani peygamberlerle Mesih'in gelişini duyurdu. Ancak bundan, Tanrı sadece Yahudileri kurtarmak istiyor ya da ayrımcılık yapıyor anlamını çıkartmamalıyız. En başta İbrahim'e seslenirken Rab dedi ki: 'Senin soyun tüm uluslara bereket kaynağı olacaktır.' Evet Rab İbrahim ve soyu olan Yahudilerle başladı ama amacı onların aracılığıyla diğer tüm uluslara ulaşmaktı. Ama öncelikle onların Mesih'i kabul etmeleri gerekiyordu. Ancak daha sonra Mesih'i reddedip çarmıha gerdiklerinde Rab bu egemenlik müjdesini bütün

uluslara gönderdi.

Gördüğümüz gibi havariler yanlarına hiç bir şey almadan sadece Mesih'in yetkisiyle kendi halkları arasında daldılar. Acaba Rab bizim bugün benzer bir şekilde halkımıza gidip müjdeyi duyurmamızı ister mi? İsa Mesih pek yakında yeryüzüne Egemenliğini kurmak için dönecektir. Havarilerin yaptığı gibi bizler de halkımıza Göklerdeki Egemenliğinin yaklaştığını duyurmalıyız. İlk günlerde olduğu gibi son günlerde de Rab'bin yine mucizeler yapacağını biliyoruz. Dua edelim Rab bizi bu kutsal görev için cesaretlendirsın ve donatsın?

Matta 10:16-33

16 «İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Yılan gibi zeki, güvercin gibi saf olun. **17** İnsanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kamçılayacaklar. **18** Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz. **19** Sizleri mahkemeye verdiklerinde, neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Ne söyleyeceğiniz o anda size bildirilecek. **20** Çünkü konuşan siz değil, aracılığınızla konuşan Babanız'ın Ruhu olacak. **21** «Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babaya başkaldırıp onları öldürtecek. **22** Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. **23** Bir kentte size zulmettikleri zaman ötekine kaçın. Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye dek İsrail'in bütün kentlerini dolaşmış olmayacaksınız. **24** «Öğrenci öğretmeninden, köle efendisinden üstün değildir. **25** Öğrencinin öğretmeni gibi, kölenin de efendisi gibi olması yeterlidir. İnsanlar evin efendisine Baalzevul derlerse, ev halkına neler demezler!» **26** «Bu yüzden onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. **27** Size karanlıkta söylediklerimi, siz gün ışığında söyleyin. Kulağınıza fısıldananı, damlardan duyurun. **28** Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun. **29** İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu? Ama Babanız'ın izni olmadan bunlardan bir teki bile yere düşmez. **30** Size gelince, başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. **31** Onun için korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz. **32** «İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Babam'ın

önünde açığa kabul edeceğim. 33 İnsanların önünde beni inkâr eden, ben de göklerdeki Babam'ın önünde inkâr edeceğim.››

AÇIKLAMA: Mesih havarilerini yolcu ederken onlara ne türlü sıkıntılarla karşılaşacaklarını söyler. Onları kurtların arasına düşen kuzulara benzetir. Neden? Çünkü baştan beri Mesih'i gerçek anlamıyla izleyen bir kimse şiddete başvuramaz. Bu bölümde gördüğümüz gibi Mesih imanlıları gittikleri her yerde zulüm görür, avlanır ve kendi aile fertlerinden bile sıkıntı çekerler. Ama neden? Yanlış bir şey yapmıyoruz ki... Gerçek şu, dünya şimdilik Şeytan'ın emrindedir o yüzden pislik yapanlar ve insanları yalanla dolandıranlar serbest dolaşırken İsa Mesih'i duyuranlar zorluk ve zulümle karşılaşır. Şeytan, isteğini yerine getirenlere karışmaz ama Tanrı'nın işini yapan bizlere her türlü karışır. Kaldı ki Mesih'i izleyenler her şeye hazırlıklı olmalı. İsa Mesih'in ikinci gelişine kadar, Şeytan'ın egemenliği olan bu dünya böyle tersine gidecek. Nasıl ki Şeytan Mesih'i yok etmeye çalıştıysa O'nu izleyenleri de yok etmek için uğraşacaktır.

Ama Mesih imanlısı olan bizler tüm bunlara şaşırılmamalı ve korkmamalıyız. Çünkü Rabbimiz İsa Mesih geri geldiğinde tüm bu adaletsizlikleri düzeltecektir. Mesih'i duyururken tehditlerle karşı karşıya kalsak da şunu unutmamalıyız ki baştan beri Mesih'e böyle davrandılar. Ayrıca bizim derdimiz bu hayatta kalmak değil - bizim derdimiz bir sonraki hayattır. Canımız ve ruhumuz yüce Tanrı'mızın ellerindedir. Onun izni olmadan hiç kimse bize bir şey yapamaz. Bizim için önemli olan sonuna kadar Mesih'e sadık kalmak. Yoksa kendimizi kurtarmaya çalışırken O'nu inkâr etsek, O da geri geldiğinde bizi inkâr edecektir. Mesih gelmeden önce tüm bu sıkıntıların gerçekleşmesi gerek ama ardından Kendisi gelecektir.

Son olarak anlaşılan Şu ki yeryüzünde iki taraf var; Mesih'in tarafı ve Şeytan'ın tarafı. Őimdiki dünya ve günlük hayat için yaşıyanlar farkında olmasalar da aslında Şeytan'ın tam isteğine uyuyorlar. Mesih'in ardından gidenler ise bu hayatta rahat yüzü görmeyebilirler fakat İsa geri dönüp ebedi Egemenliğini kurduğunda gerçekten yaşayacaklar. Peki, bugün hangi taraftayız? Bugünkü geçici düzene mi uyuyoruz yoksa Mesih'in ebedi Egemenliğini mi arıyoruz?

Matta 10:34-42

34 «Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim. **35** Çünkü ben babayla oğulun, anneye kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. **36** «İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.» **37** Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. **38** Çarmihını yüklenip ardımdan gelmeyen bana layık değildir. **39** Canını kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. **40** «Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. **41** Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır. Doğru birini doğru olduğu için kabul eden, doğru kişiye yaraşan bir ödül alacaktır. **42** Bu sıradan kişilerden birine, öğrencim olduğu için bir bardak soğuk su bile veren, size doğrusunu söyleyeyim, ödüksüz kalmayacaktır.»»

AÇIKLAMA: Bu çağda herkes hak sahibidir. Hepimizin her şeye hakkı var sanki. Özgürlüğe hakkımız var. Yaşama hakkımız var. Adalete hakkımız var... Peki, bu hakları bize kim verdi? Aslında bu tür düşünce çağdaş hümanist felsefesinin ürünüdür. Kısacası insan haklıdır! O yüzden her fırsatta haklarımızı ararız... Ama ne ilginçtir ki bunu yaparken çoğu zaman başkalarının hakkını ayakaltına da alırız. İşin aslı Rab'bin sözünde böyle bir anlayış yoktur. Kutsal Kitap der ki; hak sahibi biri varsa o yalnız Tanrı'dır. Biz O'na aitiz ve her şeyimizi O'na borçluyuz. İnsan ise hakkını Şeytan'a kaptırdı. Ve günah işleyerek kendisine kulluk ediyoruz.

Özgür falan değiliz. Ayrıca hakkımızı aradıkça ancak gururumuza hizmet ediyoruz. Bizim tek hak ettiğimiz Tanrı'nın gazabıdır. Tanrı ise bizi kurtarmak için kendi hakkını bir kenara atıp insan olarak geldi ve bizim yerimize öldü (Filipililer 2:5-9) Aynı şekilde bizi hakkımızdan vazgeçip ardından gelmeye çağırır. Mesih'i gerçekten izlemek istiyorsak esenlik yüzünü görmeyi beklememeliyiz. Hatta burada Mesih 'barış değil kılıç getirmeye geldim' der. Ne demek istedi? Mesih savaşmaktan bahsetmiyor çünkü kendisi bir kere eline kılıç almadığı gibi öğrencilerinin savaşmalarına da izin vermezdi (bkz. Luka 22:51). Demek istediğini bir sonraki ayetlerde açıklıyor zaten. Bu imanlının savuracağı kılıç değil, tersine başkalarının Mesih izleyicilerine karşı kullanacağı kılıçtır. Tarih de bu acı gerçeğe şahittir ki 2000 yıldır imanlılar her yerde herkes tarafından zulüm görmüşlerdir. Bugün Türkiye'de de Mesih imanlıları en çok kendi aile fertlerinden acı çekiyorlar. O yüzden buna şaşırılmamalıdır. Mesih şunu da ekler: Annesini ve babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir! Bunu her hangi bir insan diyemez. İnsanın annesinden ve babasından kim daha değerli olabilir ki - ancak Tanrı. İşte Mesih'in ilahi kimliği bir daha ortada.

Mesih kendisini izlemek isteyenleri son derece zorlu bir yolculuğa çağırır. İsa çarmıhını yüklensin derken neyi kast ediyor? O günlerde çarmıhını taşıyan biri görseniz onun kesin ölüme gittiğini bilirdiniz. Mesih açık açık bizi ölüme davet ediyor. İsa'nın, Şeytanı yenmek ve bizi kurtarmak için ölüme boyun eğdiği gibi bizi de ruhumuzu kurtarmak için bu dünyanın günahına karşı ölmeye davet ediyor. Ancak bu şekilde Mesih'in ölümüne tam anlamıyla teslim olan kişi gerçekten hayatını kurtarabilir. Hepimiz ölmek zorundayız. Mesih'in çağrısını reddedersek bir gün günahımıza karşılık öleceğiz zaten. Ancak Mesih'in çağrısı uyarınca O'nun çarmıhtaki ölümüne teslim olmayı seçersek şimdiden yaşama

kavuşabiliriz. Hayatın sırrı budur: yaşamak için ölmeyi seçmemiz gerek. Bunun için haklarımızdan vazgeçmemiz gerek. Her şeyimizle Mesih'e teslim olmamız gerek. Kısacası İsa'yı izlemek ölmek demek. Ancak o zaman gerçekten yaşayabiliriz. Hangisini seçeceksiniz?

Masih'in Farklı Öğretisi (Matta 11-13)

A) MESİH'İN EGEMENLİĞİ

Matta 11:1-19

1 İsa, on iki öğrencisine bu buyrukları verdikten sonra onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duyurmak üzere oradan ayrıldı. **2-3** Tutukevinde bulunan Yahya, Mesih'in yaptığı işleri duyunca, O'na gönderdiği öğrencileri aracılığıyla şunu sordu: «Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?» **4** İsa onlara şöyle karşılık verdi: «Gidin, işitip gördüklerinizi Yahya'ya bildirin. **5** Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kınıyor, sağırlar işitiyor, ölümler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. **6** Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!» **7** Yahya'nın öğrencileri ayrılırken İsa halka Yahya'dan söz etmeye başladı. «Çöle ne görmeye gittiniz?» dedi. «Rüzgarda sallanan bir kamış mı? **8** Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa pahalı giysi giyenler, kral saraylarında bulunur. **9** Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür. **10** «İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak» **11** Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür. **12** Vaftizci Yahya'nın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor. **13** Yahya'ya dek bütün peygamberlerle Kutsal Yasa, olacakları önceden bildirdiler. **14** Eğer bunu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur. **15** Kulağı olan, işitsin! **16-17** «Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına, «Size kaval çaldık, oynamadınız; Ağıt yaktık, dövünmediniz» **18** Yahya

geldiği zaman oruç tutup içkiden kaçındı, ona <cinli> diyorlar. 19 İnsanoğlu geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorlar ki, <Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla dost oldu!> Ne var ki bilgelik, ortaya koyduğu işlerle doğrulanır.>>

AÇIKLAMA: Beklentisiz insan diye bir şey yok. Herkes belirli bir şeyleri görmeyi bekler. Yahya aynı şekilde İsa'yı Mesih olarak vaftiz ettikten sonra O'ndan bir takım değişim bekliyordu. Sonuçta Mesih demek Kral demek. Vaat edilen Göksel Egemenliği görmeyi bekliyordu. Ancak işler ters gidince ve kendisi cezaevine düşünce Yahya bile imanda sendelemeye başladı. Neler oluyor? diye sormak için öğrencilerini Mesih'e yolladı. İsa Mesih ise ona yaptığı mucizeleri kanıt olarak gösterir. Aslında Mesih'ten yana bir eksiklik yoktu - ancak halk tam olarak tövbeye gelmediği için Egemenlik sekteye uğruyordu. İnsanlar Mesih'i ve vaat edilen Egemenliği kendi amaçları ve menfaatleri doğrultusunda kullanmaya çalışıyordu. Üzerlerindeki Roma İmparatorluğunu ortadan kaldırır ümidiyle Mesih'e akın ediyorlardı. Mesih ise çıkarıcılıklarını çok net bir şekilde sezebildi.

Aslında halk Yahya'yı ve tövbe mesajını tam olarak kabul etmiş olsaydı Rab vaat edilen Egemenliği getirirdi. Ancak insanlar yürekten değişmek yerine ancak siyasi şartların değişmesini istiyorlardı. Böylece hem Yahya'nın hem de Mesih'in esas mesajını anlamamış ve reddetmiş oldular. Hatta Mesih halkın bu halini bir türlü tatmin olamayan çocuklara benzetir. Yahudiler ne Yahya'nın tarzını ne de Mesih'in tarzını beğendiler. Neden? Çünkü onların aradığı siyasi bir çözüm, rejim değişimi yani kendi menfaatleri doğrultusunda yeni bir düzen kurmak istiyorlardı. Mesih ise buna

yoktu.

Bugün bizler de aynı tuzağa düşebiliriz bazen. İsa Mesih'i Kralımız ve Rabbimiz olarak benimsediğimizi söylüyoruz ancak vaat ettiği Göksel Egemenliği sabırla beklemek yerine bir an evvel bugünkü siyasi şartları değiştirmesini istiyoruz. İsa Mesih geri dönmeden bu dünyada gerçek bir adalet mümkün mü ki? Ne var ki Mesih'in bir önceki bölümde dediği gibi, bu dünyada bizler sıkıntı çekeceğiz. Mesih'in ikinci gelişine dek burada bize göre bir egemenlik yoktur. Tersine Elçi Pavlus'un yazdığı gibi: 'Tanrı'nın Egemenliğine birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir' (E.İşleri 14:22). Mesih'in yolu budur. Kendisi yaptığı uyarıya dikkat etmeliyiz: 'Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!'

B) MESİH'İN BOYUNDURUĞU

Matta 11:20-30

20-21 *Sonra İsa, mucizelerinin çoğunu yapmış olduğu kentleri, tövbe etmedikleri için şöyle azarlamaya başladı: «Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. **22** Size şunu söyleyeyim, yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır! **23** Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölümler diyarına indirileceksin! Çünkü sende yapılan mucizeler Sodom'da yapılmış olsaydı, bugüne dek ayakta kalırdı. **24** Sana şunu söyleyeyim, yargı günü senin halin Sodom bölgesinin halinden beter olacaktır!»**25** İsa bundan sonra şöyle dedi: «Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim. **26** Evet Baba, senin isteğın buydu. **27** «Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'u, Baba'dan başka kimse tanımaz. Baba'yı da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediğı kişilerden başkası tanımaz. **28** «Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. **29** Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. **30** Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir.»»*

AÇIKLAMA: Gördüğümüz gibi Mesih'in ardından gitmek pek kolay değil. En başta tövbe şarttır. İsa bunu bir boyunduruğu takmaya benzetir. Bazılarımız boyunduruğun ne olduğunu bilmeyebilir. Bu alet tarlada çift sürmek için iki hayvanın

boynundan geçirilen ve onları birbirine bağlayan bir tahtadı. Böylece tırmığı birlikte daha rahat çekerlerdi. Çiftçiler genellikle tecrübeli bir hayvanın yanında henüz genç bir hayvan bırakırlardı. Böylece tecrübesiz hayvan usta hayvandan öğrenirdi. İşte burada Mesih mecazi olarak bizi boyunduruğunu yüklenip yanında çift sürmeye çağırır. Bu şekilde bu zor işi kendisinden öğreneceğiz.

İlginçtir ki önce *'Ey yorgunlar ve yükü ağır olanlar'* diye söze başlar. Aslında hepimiz bugüne kadar kendi dertlerimizi kendimiz çektik. Neden? Çünkü kendi başımıza buyruk hareket ederiz. Ancak Mesih burada bize yardım edeceğini söyler ancak bunun için tövbe edip O'nunla birlikte boyunduruğun altına girmek şarttır. Bizse çocukluğumuzdan beri asiyiz. Doğal halimiz isyankârdır. Terbiye görmemiş hayvan gibi bir şeye yaramıyoruz. Mesih ise bize yanında yer verip her şeyden önce alçakgönüllülük öğretmek istiyor. Hayatta işe yaramanın yolu budur. Aslında Tanrı'yı tanımanın tek yolu da budur. Mesih'in yumuşak huyluluğunu benimsemesek hem rahata kavuşamayız hem de eninde sonunda lanete uğrayacağız.

Mesih'in gününde yaptığı mucizelerden ötürü pek çok kişi İsa'ya hayrandı. Ne var ki tövbeye gelmediklerinden dolayı lanete uğradılar. Aynı şekilde din bilginleri de Mesih'i çekemediler. Ancak çocuk seviyesinde olan tecrübesiz ve eğitimsiz havariler Mesih'in gerçekten kim olduğunu anlayabildiler. Onlar Mesih'in Tanrı Oğlu olduğunu kabul ettiler ve O'nun boyunduruğunu yüklendiler. İsa'dan öğrendiler ve hem hayatları değişti hem de dünyayı değiştirdiler. Bu dünyada sıkıntılar kaçınılmaz. Bu zorluklara ya tek başımıza göğüs gerebiliriz ya da Mesih'in davetini kabul edip O'nunla birlikte devam edebiliriz. Böylece hayatımız Tanrı'nın işine yarayabilir. Neyi seçeceğiz? Alçakgönüllülük mü yoksa asilik mi?

Matta 12:1-14

1 O sıralarda, bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri acıkınca başakları koparıp yemeye başladılar. **2** Bunu gören Ferisiler İsa'ya, «Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı yapıyor» dediler. **3** İsa onlara, «Davut'la yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını okumadınız mı?» diye sordu. **4** «Tanrı'nın evine girdi, kendisinin ve yanındakilerin yemesi yasak olan, ancak kâhinlerin yiyebileceği adak ekmeklerini yedi. **5** Ayrıca kâhinlerin her hafta tapınakta Şabat Günü'yle ilgili buyruğu çiğnedikleri halde suçlu sayılmadıklarını Kutsal Yasa'da okumadınız mı? **6** Size şunu söyleyeyim, burada tapıntan daha üstün bir şey var. **7** Eğer siz, «Ben kurban değil, merhamet isterim» sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazdınız. **8** Çünkü İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir.» **9** İsa oradan ayrılıp onların havrasına gitti. **10** Orada eli sakat bir adam vardı. İsa'yı suçlamak amacıyla kendisine, «Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur?» diye sordular. **11** İsa onlara şu karşılığı verdi: «Hanginizin bir koyunu olur da Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz? **12** İnsan koyundan çok daha değerlidir! Demek ki, Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur.» **13** Sonra adama, «Elini uzat» dedi. Adam elini uzattı. Eli öteki gibi yine sapaşğlam oluverdi. **14** Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için anlaştılar.

AÇIKLAMA: Mesih din bilginleriyle sık sık çatışıyordu. Aslında

Mesih Musa'nın Yasasına karşı gelmiyordu, esas din adamlarının Yasa üzerine kendi empoze ettikleri kural ve kaidelere karşıydı. Şabat günü yasası dünya yaratılalı vardı (Yaratılış 2:2). Tanrı'nın örneği uyarınca, insan altı gün çalışmalı ve yedinci gün durmalı. Yedinci güne Şabat günü denirdi ve o gün insanların öncelikle Tanrı'ya ve aynı zaman ailelerine vakit ayırmaları buyuruldu. Ne var ki Yahudi din bilginleri Tanrı'nın bağış ettiği bu güzel dinlenme gününü bir hapishaneye çevirdiler. Şunu bunu yapamazsınız oraya gidemezsiniz gibi birçok kuralla Şabat gününü iyice zorlaştırdılar. Böylece insanın esenliği için verilen düzen hayatını zehir eden bir pranga haline gelmişti.

İsa'nın havarilerinin burada yaptıkları kesinlikle Musa'nın yasasına aykırı değildi ancak din bilginlerinin şeriatına uymuyordu. Mesih, Davut ile tapınaktan örnek göstererek yanlış bir şey yapmadığını söyler. Ayrıca Mesih onlara tapınaktan daha üstün olduğunu da hatırlatır. Tapınak Tanrı'nın geçici konutuydu, Mesih'in bedeni ise Tanrı'nın kalıcı konutuydu. Böylece Mesih onlara şeriatın çok üstünde olduğunu belirtir. Hatta ben 'Şabat Gününün Rabbiyim' diyerek Musa'dan da üstün olduğunu vurgular çünkü kendisi yasayı vermişti. Kutsal Kitap'ın bir çok yerinde vurguladığı gibi Tanrı, İsa Mesih aracılığıyla evrendeki her şeyi yarattı ve düzene koydu (bkz. Kol 1:15-18). O açıdan Mesih her şeyin Rabbidir.

İşte gariptir bugün insanlar hala şeriatlar kurmaya meraklıdır. Herkes kurallar ve kaideler peşinde. Giyim kuşam, dua oruç, ibadetin her tarafını kitaplar dolusu dini yasalar tıkarlar. Ancak unutuyoruz ki ne şekilde ibadet ettiğimizden çok, kime ibadet ettiğimiz önemlidir. Buna dikkat etmezsek dini kural ve kaidelerimiz bizi Tanrı'ya yaklaştırmaktansa, bizi O'ndan kopartabilir bile. İşte o günün din bilginleri kendi şeriatlarına o kadar düşkünlü ki bir adamın Şabat gününde iyileşmesine bile

tahammül edemiyorlardı. Rab bizi bu tür sapkınlıklardan korusun.
Unutmayalım Rab kurban değil merhamet ister. Yani kuraldan çok
temiz bir kalp aramaktadır.

Matta 12:15-37

15 İsa bunu bildiği için oradan ayrıldı. Birçok kişi ardından gitti. İsa hepsini iyileştirdi. **16** Kim olduğunu açıklamamaları için onları uyardı. **17-18** Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: «İşte Kulum, O'nu ben seçtim. Gönlümün hoşnut olduğu sevgili Kulum O'dur. Ruhum'u O'nun üzerine koyacağım, O da adaleti uluslara bildirecek. **19** Çekişip bağırmayacak, Sokaklarda kimse O'nun sesini duymayacak. **20** Ezilmiş kamışı kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek, Ve sonunda adaleti zafere ulaştıracak. **21** Uluslar da O'nun adına umut bağlayacak.»**22** Daha sonra İsa'ya kör ve dilsiz bir cinli getirdiler. İsa adamı iyileştirdi. Adam konuşmaya, görmeye başladı. **23** Bütün kalabalık şaşırıp kaldı. «Bu, Davut'un Oğlu olabilir mi?» diye soruyorlardı. **24** Ferisiler bunu duyunca, «Bu adam cinleri, ancak cinlerin önderi Baalzevul'un gücüyle kovuyor» dediler. **25** Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: «Kendi içinde bölünen ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen kent ya da ev ayakta kalamaz. **26** Eğer Şeytan Şeytan'ı kovarsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? **27** Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Bu durumda sizi kendi adamlarınız yargılayacak. **28** Ama ben cinleri Tanrı'nın Ruh'uyla kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir. **29** «Bir kimse güçlü adamın evine girip malını nasıl çalabilir? Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir. **30** «Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir. **31** Bunun için size diyorum ki, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak; ama Ruh'a edilen küfür

bağışlanmayacaktır. 32 İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen, bağışlanacak; ama Kutsal Ruh'a karşı bir söz söyleyen, ne bu çağda, ne de gelecek çağda bağışlanacaktır. 33 «Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi sayın; ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü sayın. Çünkü her ağaç meyvesinden tanınır. 34 Sizi engerekler soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız yürekten taşanı söyler. 35 İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. 36 Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler. 37 Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız.»

AÇIKLAMA: Din bilginleri Mesih'i çekemediler. Onu kıskanıyorlardı. Kibirleri o kadar köklüydü ki Mesih'in mucizelerini göre göre O'nun Şeytan'a hizmet ettiğini iddia etmeye başladılar. Bu bölümün başında İsa'nın yaptığı her şey birebir Eski Antlaşma'daki peygamberlerin sözlerine uyduğunu görebiliyoruz. Mesih kadar halim ruhlu, merhamet dolu ve yumuşak huylu bir kimse yoktur insan tarihinde. Ama tüm bunlara rağmen din bilginleri kendi kıskançlıklarına hakem olamadılar ve O'nu yok etmek için uğraşmaya başladılar.

Bu ara Mesih kör ve dilsiz bir cinli iyileştirdi. Herkesin gözü önünde konuşmaya ve görmeye başladı. Halk da 'İsa beklediğimiz Mesih olabilir mi?' diye sormaya başlayınca yine din bilginleri kıskançlığa yenildiler. Mesih'i, Şeytan'ın hesabına çalışmakla suçladılar. İsa bunun ne kadar mantıksız olduğunu hemen tespit etti. Cinler, Şeytan'a hizmet eden kötü ruhlar ise onları Şeytan kovmaz ki. İblis kendi işlerini bozacak değildir. Evet, Şeytan şu an

günah işleyen insanlar üzerinde egemendir. Mesih'in vaat ettiği egemenlik ise bunun tam tersiydi. İsa'nın amacı insanları günahlarından azat etmektir. Ne var ki din bilginleri Mesih'in olağanüstü yetkisini görmelerine rağmen yine de üstüne çirkin iftiralar attılar. Bu noktada Mesih der ki bu tür bir iftira asla bağışlanamayacak kadar korkunçtur. Yani Mesih'in, Kutsal Ruhla yaptığı mucizeleri görüp de bunu Şeytana yakıştırmak affedilemeyen bir suçtur.

Son olarak Mesih bu olayı çok basit bir örnekle çözer. Bir ağaç kötüyse meyvesi de kötü olur. İyiye meyvesi de iyi olur değil mi? Elbette! Çünkü bir ağaç meyvesinden tanınır. Aynı şekilde insanın meyvesi de söyledikleri ve yaptıklarıdır. Mesih'in yaptıkları ve söyledikleri kötü değil son derece iyi ise O'nun iyi olduğunu kanıtlar. Din bilginlerinin yaptıkları ve söyledikleri ise korkunç bir günaha kapılıp Şeytanın esaretinde olduklarının ispatıydı. Çünkü ağız yürekten taşanı söyler. Onların yürekleri kötüydü ki rahatlıkla bu tür iftira edebiliyorlardı. İsa bu şekilde konuşanın kesinlikle hüküm giyeceğini belirtir. Ne yazık ki bugün dahi insanlar bu basit hesabı yapamıyorlar. Pek çok insan dindar takılır ama hayatları rezil. Üstelik özellikle bu tür insan kalkıp başkaları eleştirmeyi severler. Bu şekilde yıllardır Mesih'in çocukları iftiralara maruz kalıyorlar. Bize şunu derler: Ahlakınız çok temiz ama inancınız yanlış. Çok mantıklı değil bu. Hayatımız düzeliyorsa doğru bir şeylere inanmışız demek. Aslında Mesih'in gösterdiği teraziyi kullansak iyi ederiz. İyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve... o kadar!

E)

MESİH'İN YARGISI

Matta 12:38-50

38 Bunun üzerine bazı din bilginleri ve Ferisiler, «Öğretmenimiz, senden doğaüstü bir belirti görmek istiyoruz» dediler. **39** İsa onlara şu karşılığı verdi: «Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Peygamber Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecektir. **40** Yunus, nasıl üç gün üç gece o koca balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacaktır. **41** Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır. **42** Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır. **43** «Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar, ama bulamaz. **44** O zaman, «Çıktığım eve, kendi evime döneyim» der. Eve gelince orayı bomboş, süpürülmüş, düzeltilmiş bulur. **45** Bunun üzerine gider, yanına kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağın başına gelecek olan da budur.»**46** İsa daha halka konuşurken, annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durmuş, O'nunla konuşmak istiyorlardı. **47** Birisi İsa'ya, «Bak, annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle görüşmek istiyorlar» dedi. **48** İsa, kendisiyle konuşana, «Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?» karşılığını verdi. **49** Eliyle öğrencilerini göstererek, «İşte annem, işte kardeşlerim!» dedi. **50** «Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim,

AÇIKLAMA: Hiç bunu duydunuz mu - 'Tanrı gerçekten varsa şunu yapsın...' Bir şey olmayınca da, 'Gördünüz mü Tanrı yok' diye söylerler. Yahudi ileri gelenler Mesih'e inanmadılar. Ona rağmen kendisinden yine bir belirti göstermesini istediler. Mesih ise samimi olmadıklarını rahatlıkla sezebildiği için onlara uymayacağını söyledi. Onun yerine 'Yunus'un belirtisini' göstereceğini söyledi. Peygamber Yunus'u duymuşuzdur. Tanrı'nın buyruğuna karşı gelip O'ndan kaçmaya çalıştı. Ancak pek bir yere varamadı. Kısa bir süre sonra kendini koskoca bir balığın karnında buldu. Üç gün sonra ölümden dönercesine kendini karada buldu ve Ninova halkına Tanrı'nın yargısını duyurmaya gitti. İsa Mesih bu olayı kendi ölümüne ve dirilişine benzetir. Çarmıha gerileceğini biliyordu ama ardından yaşama döneceğini de biliyordu. Ancak Ninovalılar, Tanrı'nın önünde tövbe ettilerse de Yahudi halkının tövbe etmeyeceğini belirtti. Yani bu olağanüstü belirti karşısında Yahudiler pagan Ninova halkının gösterdiği tövbeyi sergileyemeyeceklerini söyledi.

Sonra Mesih, Kral Süleyman'ı görmek için dünyanın diğer ucundan gelen Seba Kraliçesinden de söz eder. Süleyman'ın hikmetini dinlemek için çok uzaklardan gelen bu kraliçenin gösterdiği duyarlılığı Yahudi önderleri Mesih'e göstermedi. Oysa ki Mesih Kral Süleyman'dan kat ve kat daha üstündü. Kötü ruhlarla ilgili örnekle Mesih din bilginlerinin inatçılığının gizli yüzünü açığa çıkartır. Onlar İsa'yı Şeytana hizmet etmekle suçluyorlardı, oysa ki Şeytan'a kapı açan kendileriydi. Böylece onların sonu pagan Ninovalılardan çok daha korkunç olacaktı.

Mesih'e karşı gelen sadece din bilginleri değil, kendi ailesi O'nun delirdiğini sanıyordu. Muhtemelen onlar din bilginlerinden

çekiniyorlardı o yüzden İsa'yı yanlarına alıp O'nu susturmak istiyorlardı. İsa Mesih ise doğal ailesinden çok kendisini izleyenleri aile saydığını söyler. Dediğine göre Göklerdeki Baba'nın isteğini yerine getirmek esasında önemliydi. Bu bölümde artık ipler kopuyor. Hem din bilginleri hem de Mesih'in ailesi O'nu reddediyor. Ancak Mesih kimseden çekinmiyor, hatta Tanrı'nın onları yargılayacağını belirtiyor. İsa oyunlarına gelmedi tersine onlara Tanrı'nın yargısını gösterdi. Bugün bazılarımız aynı şekilde arada kalabiliriz. Aile mi İsa mı? Toplum mu Mesih mi? İsa Mesih'in uyarısına dikkat edelim: Dünyanın bu hali hüküm giyecek ancak Tanrı'nın isteğine uyarak Mesih'i izleyense kurtulacaktır. Hangi tarafta olacağız?

Matta 13:1-23

1 Aynı gün İsa evden çıktı, gidip göl kıyısında oturdu. **2** Çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık kıyıda duruyordu. **3** İsa onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. «Bakın» dedi, «Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. **4** Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi. **5** Kimi, toprağı az, kayalık yerlere düştü; toprak derin olmadığından hemen filizlendi. **6** Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. **7** Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu. **8** Kimi ise iyi toprağa düştü. Bazısı yüz, bazısı altmış, bazısı da otuz kat ürün verdi. **9** Kulağı olan işitsin!» **10** Öğrencileri gelip İsa'ya, «Halka neden benzetmelerle konuşuyorsun?» diye sordular. **11** İsa şöyle yanıtladı: «Göklerin Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama onlara verilmedi. **12** Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek, bolluğa kavuşturulacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak. **13** Onlara benzetmelerle konuşmamın nedeni budur. Çünkü, «Gördükleri halde görmezler, Duydukları halde duymaz ve anlamazlar.» **14** «Böylece Yeşaya'nın peygamberlik sözü onlar için gerçekleşmiş oldu: «Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz! **15** Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, Kulakları ağırlaştı. Gözlerini kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.» **16** «Ama ne mutlu size ki, gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor! **17** Size doğrusunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin

işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler. 18 «Şimdi ikinciyle ilgili benzetmeyi siz dinleyin. 19 Kim göksel egemenlikle ilgili sözü işitir de anlamazsa, kötü olan gelir, onun yüreğine ekileni söker götürür. Yol kenarına ekilen tohum işte budur. 20-21 Kayalık yerlere ekilen ise işittiği sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadığı için ancak bir süre dayanan kişidir. Böyle biri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşer. 22 Dikenler arasında ekilen de şudur: Sözü işitir, ama dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldattıcılığı sözü boğar ve ürün vermesini engeller. 23 İyi toprağa ekilen tohum ise, sözü işitip anlayan birine benzer. Böylesi elbette ürün verir, kimi yüz, kimi altmış, kimi de otuz kat.»

AÇIKLAMA: Mesih hiç bir devlet ya da ordu kurmadığı halde bugün dünyanın en büyük kitlesinin başındadır. İsa hiç bir kitap yazmadığı halde her bir sözü üzerinde binlerce kitap yazılmıştır. Neden? Esas dünyayı bu denli etkileyen Mesih'in öğretisidir. Ancak İsa, uzun ve karmaşık cümlelerle değil bir çocuğun anlayabileceği kadar sade ve açık bir dile bazen öyküler anlatarak insanlara hitap etti. Böylece bugün dahi anlattığı benzetmeler insanların akıllarının derinlerine iniyor.

Bu bölümde Mesih çok ünlü tohum benzetmesini anlatır. Ekinci tarlasına çıkıp her tarafa tohum serper. Tohumun çoğu verimli toprağa düşse de bir kısmı yolun üzerine, bir kısmı taşlar arasına ve bir kısmı dikenli toprağa düşer. Bunlar doğal olarak verimli olamıyor. Peki öykünün maksadı nedir? Aslında bundan önce olup bitenleri hatırlamak lazım. Din bilginleri İsa'ya iftira ederek O'nu tümenden reddettiler. Böylece Mesih bu benzetmede Yahudi önderlerinin ve halkının ruhsal durumunu resmediyor. Her değişik toprak türü farklı insanların yürek halini anlatıyor. Ekilen tohum ise Tanrı'nın Sözüdür. Hepsini tek tek ele alalım:

1. Sert Toprak –Tohumların bir kısmı yola düştü. Oradaki toprak ayak altında ezildiği için sertleşmiş durumundaydı. Böylece tohum ağağıya inemeyip kuşlara yem oldu. Benzer şekilde bir çok insan Rab'bin Sözü'nü dinledikleri zaman hiç yüreklerine inmiyor çünkü sertleşmiş bir kalbe sahiptirler. Yüreklerin bazısı çekmiş oldukları zorluklardan bazısı ise inanmış oldukları yalanlardan kemikleşmiştir. Sonuç olarak Rab'bin sözünü idrak edemiyorlar.

2. Taşlı Toprak –Tohumun bir kısmı güzel görünen ama yüzeyin altında taşlar veya kireçle dolu toprağa düşer. Bunlar hemen

filizlenir ama kök salamadığından güneşte hemen kuruyup yanar. Mesih'i ilk tanıyınca çok heyecanlanır. Ancak çevrelerinden bir az baskı gelince hemen solup giderler. Çevrelerindeki bu etkenler taşlar gibi köklenmesine izin vermezler.

3. Dikenli Toprak –Bu toprak da güzel görünür, ne var ki yüzeyin altında dikenlerin tohumları da var. Böylece buğday büyümeye başlayınca dikenler de büyür, besim kaynağını emer ve sonunda onu boğar. Mesih dikenleri dünyasal kaygılarımıza benzetir. Bazı insanlar İsa'ya hayrandırlar ancak dünyadan tümünden kopmak istemediklerinden dolayı Mesih'in ardından gidemiyorlar.

4. Verimli Toprak –Bu toprağı verimli kılan nedir? Çiftçi bu toprağı sabanla sürmüş, taşlarını ayıklamış ve dikenleri çekmiştir. O yüzden tohum üzerine düşünce rahatlıkla kök salabiliyor ve bolca ürün verebiliyor. Aynı şekilde bir insanın gerçek anlamıyla Mesih'te köklenip verimli olması için yüreğinin hazırlanması gerek. Bunun için gururumuzun kırılması ve maddi manevi kaygılarımızın ortadan kalkması gerek. Ancak alçakgönüllü bir yürek Mesih'i kabul edebilir.

Bazen merak ediyoruz, neden herkes Mesih'e inanmıyor? İşte gördüğümüz gibi herkesin yüreği buna hazır değil. Peki bizim yüreğimiz ne durumda?

Matta 13:24-43

24 İsa onlara başka bir benzetme anlattı: «Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken adama benzer» dedi. **25** «Herkes uyurken, adamın düşmanı geldi, buğdayın arasına delice ekip gitti. **26** Ekin gelişip başak salınca, deliceler de görüldü. **27** «Mal sahibinin köleleri gelip ona şöyle dediler: «Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler nereden çıktı?» **28** «Mal sahibi, «Bunu bir düşman yapmıştır» dedi. ««Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?» diye sordu köleler. **29** ««Hayır» dedi adam. «Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz. **30** Bırakın biçim vaktine dek birlikte büyüsünler. Biçim vakti orakçılara, önce deliceleri toplayın diyeceğim, yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayıp ambarıma koyun.»»**31** İsa onlara bir benzetme daha anlattı: «Göklerin Egemenliği, bir adamın tarlasına ektiği hardal tanesine benzer» dedi. **32** «Hardal tohumların en küçüğü olduğu halde, gelişince bahçe bitkilerinin boyunu aşar, ağaç olur. Böylece kuşlar gelip dallarında barınır.»» **33** İsa onlara başka bir benzetme anlattı: «Göklerin Egemenliği, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır.»» **34** İsa bütün bunları halka benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. **35** Bu, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: «Ağzımı benzetmeler anlatarak açacağım, Dünyanın kuruluşundan beri Gizli kalmış sırları dile getireceğim.»»**36** Bundan sonra İsa halktan ayrılıp eve gitti. Öğrencileri yanına gelip, «Tarladaki delicelerle ilgili benzetmeyi bize açıkla» dediler. **37** İsa, «İyi tohumu eken, İnsanoğlu'dur» diye karşılık verdi. **38** «Tarla ise dünyadır. İyi tohum, göksel egemenliğin oğulları, deliceler de kötü olanın

oğullarıdır. 39 Deliceleri eken düşman, İblis'tir. Biçim vakti, çağın sonu; orakçılar ise meleklerdir. 40 ‹‹Deliceler nasıl toplanıp yakılırsa, çağın sonunda da böyle olacaktır. 41-42 İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır. 43 Doğru kişiler o zaman Babaları'nın egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin!››

AÇIKLAMA: Mesih kısa bir öyküde tüm insanlık tarihini özetler. Gerçekten inanılmazdır. Dünyayı ekilen bir tarlaya benzetir. Amaç elbette ki bol üründür. Ancak düşman gelip buğdayın arasına deliceler ekıyor. Bunlar tıpatıp buğdaya benzer ancak başak açmazlar. Tarla sahibinin uşakları deliceleri görünce onları sökmek istiyor. Fakat patron buna izin vermiyor çünkü deliceler sökülürken buğdaylara da zarar gelebilir. Biçim vaktinde zaten gerçek buğday ortaya çıkacak der. İşte aynı şekilde bugün dünyada kimler Tanrı'dan yana kimler Şeytan'dan yana henüz anlaşılabilir. Ancak Mesih'in ikinci gelişinde meleklerini gerçek Tanrı oğullarını yanına almak için gönderecektir. Diğer insanlar ise Şeytan'la işbirliklerinden dolayı yargılanacak ve sonsuz ateş'te yanacak.

Kitabı kapağına göre yargılamayacaksın sözünü duymuşsunuz. Ne var ki insanlar başkalarını dış görünüşlerine göre yargılamaya devam etmektedirler. Aynı şekilde bugün kiliseye gelen arkadaşlarımız bazen orada bulunan insanları yargılayabilir. Gerçek şu ki kilisede olan herkes Tanrı'nın çocuğu olmayabilir. Kimin samimi olup olmadığı ancak Mesih'in dönüşünde

anlaşılabacaktır. Kaldı ki birbirimizi yargılamak ya da gerçek imanlıları ayıklamak bize düşmüyor. Aynı zamanda bu benzetme Tanrı'nın gözünde değerli olanı vurgular. O ürün görmek ister. Mesih'in dediği gibi 'Babam çok meyve vermenizle yüceltilir (Yuhanna 15:8).' Gerçek imanlı Mesih'e yaraşır bir hayat sürer ve O'nu hep yüceltir.

Hardal tanesi ve hamur benzetmelerinde Mesih vaat ettiği Egemenliğin nasıl büyüdüğünü gösterir. Mesih'in halkı başta küçük bir hardal tanesi ya da maya parçası kadar az olmuş olabilir ama bugün dünyanın her kıtasında, her etkin kökeninden Mesih'e inanan ve O'nu adanmışlıkla izleyen insanlar var. Aslında kilisenin bu kadar büyümesi için hiç bir mantıklı sebep yoktur. Baştan beri hep zulüm gördüler, hep kovalandılar ama her şeye rağmen çoğaldılar ve bugün dünyanın dört bucağına yayıldılar. Bu Tanrı'nın bir mucizesidir. Böylece tüm zorluklara karşı, Şeytanın tüm oyunlarına rağmen Mesih'in ev halkı büyümeye devam etmektedir. Şimdilik tablo çok temiz ve anlaşılır olmazsa da İsa Mesih geri geldiğinde her şey net ve açık olacaktır. Önemli olan başkalarına bakmak yerine Mesih'e bakarak O'nda köklenmek ve verimli olmak.

Matta 13:44-58

44 «Göklerin Egemenliği, tarlada saklı bir defineye benzer. Onu bulan yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, varını yoğunu satıp tarlayı satın aldı. **45** «Yine Göklerin Egemenliği, güzel inciler arayan bir tüccara benzer. **46** Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, varını yoğunu satıp o inciyi satın aldı.» **47** «Yine Göklerin Egemenliği, denize atılan ve her çeşit balığı toplayan ağa benzer. **48** Ağ dolunca onu kıyıya çekerler. Oturup işe yarayan balıkları kaplara koyar, yaramayanları atarlar. **49-50** Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler gelecek, kötü kişileri doğruların arasından ayırıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.» **51** İsa, «Bütün bunları anladınız mı?» diye sordu. «Evet» karşılığını verdiler. **52** O da onlara, «İşte böylece Göklerin Egemenliği için eğitilmiş her din bilgini, hazinesinden hem yeni hem eski değerler çıkaran bir mal sahibine benzer» dedi. **53** İsa bütün bu benzetmeleri anlattıktan sonra oradan ayrıldı. **54** Kendi memleketine gitti ve oradaki havrada halka öğretmeye başladı. Halk şaşır kalmıştı. «Adamın bu bilgeliği ve mucizeler yaratan gücü nereden geliyor?» diyorlardı. **55** «Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Meryem değil mi? Yakup, Yusuf, Simun ve Yahuda O'nun kardeşleri değil mi? **56** Kızkardeşlerinin hepsi aramızda yaşamıyor mu? O halde O'nun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?» **57** Ve gücenip O'nu reddettiler. Ama İsa onlara şöyle dedi: «Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez.» **58** İmansızlıkları yüzünden İsa orada pek fazla mucize yapmadı.

AÇIKLAMA: Mesih Göklerin Egemenliğini benzetmelerle tarif etmeye devam eder. Burada İsa Tanrı'nın Egemenliğini bir defineye ve inciye benzetir. Böyle bir hazine bulan onu elde etmek için gözünü kırpmadan varını yoğunu satar. Aynı şekilde Tanrı'nın vaat ettiği Egemenlik o kadar kıymetli ki uğruna her şeyimizi feda etmeye değer. Peki onu o kadar değerli kılan nedir? En başta Tanrı'dan olması tabii. Aynı zamanda ebedi olması. Bu dünyada ne kadar biriktirirsek, hepsi burada kalacak. Atasözünde dediği gibi 'Kefenin cebi yoktur'. Burada kalan her şey eninde sonunda yok olacak. Ama Tanrı'nın Egemenliği için çabalasak, hayatımızı O'nun için harcasak asla pişman olmayız çünkü emeğimizin bin katını ebediyen alacağız.

İsa bir benzetme daha anlatır. Göksel Egemenliği bu defa bir balık ağına benzetir. Balıkların ağdan hiç bir haberleri olmaz. Ama bir anda ağ çekilir ve hepsi yakalanır. Sonra iyi ve kötü olmak üzere iki gruba konulurlar. Aynı şekilde günün birinde Tanrı'nın dünya üzerindeki ağı çekilecek ve hepimiz O'nun önünde yargılanacağız. Mesih'e inanan ve onun buyrukları doğrultusunda yaşayanlar sonsuz hayata girecek, O'nun reddedenler ise sonsuz azaba gidecekler.

Bu bölümün sonunda daha önce gördüğümüz manzarayı yine görüyoruz. Din bilginleri Mesih'i reddettiği gibi bu defa kendi yurttaşları ve ev halkı da onu reddediyor. İlginçtir çünkü kendi ağızlarıyla O'nun olağanüstü bir yetkiye sahip olduğunu kabul ediyorlardı, ancak gözlerinde İsa hala sokaklarında büyümüş, marangoz dükkanında babasının yanında çalışmış sıradan bir insandı. Böylece imansızlıkları yüzünden Mesih pek mucize yapamadan oradan ayrılmak zorunda kaldı. Üzüntü verici çünkü

Tanrı'nın en büyük hazinesi aralarında büyüdü ama onu bir türlü fark edemediler. Kendi gururlarından dolayı O'nun üstünlüğünü kabul etmek istemediler. Oysa ki Mesih her şeyden daha yüce ve tüm övgüye layıktır. Peki bizler Mesih'i nasıl tanıyoruz? Sıradan bir peygamber olarak mı? Yoksa İncil'in dediği gibi 'Tanrı'nın sırrı ve bilgeliğinin bütün hazinelerinin saklı olduğu Tanrı Oğlu' olarak mı? Çünkü gerçek Mesih budur!

Masih'in Reddedilmesi (Matta 14-18)

Matta 14:1-12

1-2 O günlerde İsa'yla ilgili haberleri duyan bölge kralı Hirodes, adamlarına, «Bu, Vaftizci Yahya'dır» dedi. «Ölümden dirildi. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur.» **3** Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya yüzünden Yahya'yı tutuklatmış, bağlatıp zindana attırmıştı. **4** Çünkü Yahya Hirodes'e, «O kadınla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır» demişti. **5** Hirodes Yahya'yı öldürtmek istemiş, ama halktan korkmuştu. Çünkü halk Yahya'yı peygamber sayıyordu. **6-7** Hirodes'in doğum günü şenliği sırasında Hirodiya'nın kızı ortaya çıkıp dans etti. Bu, Hirodes'in öyle hoşuna gitti ki, ant içerek kıza ne dilerse vereceğini söyledi. **8** Kız, annesinin kışkırtmasıyla, «Bana şimdi, bir tepsi üzerinde Vaftizci Yahya'nın başını ver» dedi. **9** Kral buna çok üzülüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü bu dileğin yerine getirilmesini buyurdu. **10** Adam gönderip zindanda Yahya'nın başını kestirdi. **11** Kesik baş tepsiyle getirilip kıza verildi, kız da bunu annesine götürdü. **12** Yahya'nın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler. Sonra gidip İsa'ya haber verdiler.

AÇIKLAMA: Kuşkusuz ki İsa Mesih'in en yakın dostları ve yoldaşları arasında Yahya en başta yer alırdı. Muhtemelen akrabaydılar ve aralarında bir tek 6 ay fark olduğuna göre çocukluktan beri tanışıklardı herhalde. İlginçtir ki Hirodes burada Mesih'i Yahya'ya benzetir - demek ki o kadar da birbirine benziyorlardı. Yahya kendisine verilen kutsal görevi tam tamına

yerine getirdi. Kendini hiç yüceltmedi tersine hep İsa Mesih'i ön plana sürdü. Burada son saatleri yazıya geçiyor. Okuduğumuz satırlar çok trajik ve ironik çünkü Yahya gibi büyük bir peygamber küçücük bir kızın oyunu uğruna kurban ediliyor.

Peki mesele neydi? Aslında bölgenin kralı Hirodes babası gibi gaddar ve ahlaksız bir insandı. Günaha kapılıp üvey kardeşinin karısını yanına eş olarak aldı. Bu ara Yahya bunun doğru olmadığını dile getirdi. Yahya'nın cüretine çok öfkelenen Hirodes onu tutuklattı. Ancak onun kutsal bir adam olduğunu bildiği için ona dokunmadı. Ama kardeşinden aldığı eşi Yahya'dan nefret ediyordu ve onu yok etmek için fırsat kolluyordu. İşte Hirodes'in doğum gününde tam aradığı fırsat eline geçti. Böylece küçücük kızını kullanarak Yahya'yı katletmeyi başardı. İşte Kral Hirodes daha sonra Mesih'ten haber alınca Yahya'nın ölümden dirildiğini düşündü. Demek ki hala vicdan azabı çekiyordu.

Yazık diyeceksiniz. Bir bakıma öyle ama bir başka açıdan burada çok büyük bir örnek var. Bir yanda kötülüğün insanı sürüklediği son noktayı görebiliyoruz. Hirodes çok saygı duyduğu bir peygamberi gururu uğruna öldürmek zorunda kaldı. Diğer yandan ise hiç doğruluğundan taviz vermeyen bir insanın harika tanıklığını görebiliyoruz. Yahya ölmüş olabilir ama yaptıkları ve söyledikleri hala yankılanıyordu. Bugün kimse Kral Hirodes'i tanımaz – tanısalar da yaptıklarından iğrenirler. Yahya'yı ise tüm dünya tanıyor çünkü doğruluğu bugün bile meşale gibi yanıyor. Peki insanlar bizim hayatımıza bakınca bizi kime benzetiyorlar?

Matta 14:13-36

13 İsa bunu duyunca, tek başına تنها bir yere çekilmek üzere bir tekneyle oradan ayrıldı. Bunu öğrenen halk, kentlerden çıkıp O'nu yaya olarak izledi. **14** İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi. **15** Akşama doğru öğrencileri yanına gelip, «Burası ıssız bir yer» dediler, «Vakit de geç oldu. Halkı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar.» **16** İsa, «Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin» dedi. **17** Öğrenciler, «Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok ki» dediler. **18** İsa, «Onları buraya, bana getirin» dedi. **19** Halka çayıra oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri bölüp öğrencilerine verdi, onlar da halka dağıttılar. **20** Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar. **21** Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, yaklaşık beş bin erkekti. **22** Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya geçmelerini buyurdu. Bu arada halkı evlerine gönderecekti. **23** Halkı gönderdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada yalnızdı. **24** O sırada tekne kıyıdan bir hayli uzakta dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgar karşı yönden esiyordu. **25** Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. **26** Öğrenciler, O'nun gölün üstünde yürüdüğünü görünce dehşete kapıldılar. «Bu bir hayalet!» diyerek korkuyla bağıştılar. **27** Ama İsa hemen onlara seslenerek, «Cesur olun, benim, korkmayın!» dedi. **28** Petrus buna karşılık, «Ya Rab» dedi, «Eğer sen isen, buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim.» **29** İsa, «Gel!» dedi. Petrus da tekneden indi, suyun

üstünden yürüyerek İsa'ya yaklaştı. 30 Ama rüzgarın ne kadar güçlü estiğini görünce korktu, batmaya başladı. «Ya Rab, beni kurtar!» diye bağırdı. 31 İsa hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, «Ey kıt imanlı, neden kuşku duydun?» dedi. 32 Onlar tekneye bindikten sonra rüzgar dindi. 33 Teknedekiler, «Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun» diyerek O'na tapındılar. 34 Gölü aşım Gennesar'da karaya çıktılar. 35 Yöre halkı İsa'yı tanıyınca çevreye haber saldı. Bütün hastaları O'na getirdiler. 36 Giysisinin eteğine bir dokunsak diye yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi iyileşti.

AÇIKLAMA: Bu bölümde Mesih'in iki olağanüstü mucizesine tanık oluyoruz. Mucize yapmada İsa sınır tanımıyordu. Başta şunu hatırlamalıyız ki bu Mesih için çok acılı bir dönemdi çünkü yakın yoldaşı Yahya'yı yeni kaybetti. Ancak tek başına biraz dinlenmek isterken yine kalabalıklar çevresini sardılar. Mesih her zamanki gibi onlara acıdı ve hastalarını iyileştirerek uzunca öğreti verdi. Ancak akşam olunca büyük bir sorun belirdi. Issız bir yerdeydiler ve yemek yoktu. İnsan da çoktu – çocuk ve kadınlar dahil muhtemelen 10,000'i aşkın kişi vardı. Ama bu Mesih için sorun değildi. Hemen bir çocuğun getirdiği yemeği göğe kaldırıp şükretti ve halka dağıtmaya başladı. Ancak bir kaç kişiye yetecek erzak birden çoğalmaya başladı ve binlerce kişiyi fazlasıyla doyurdu. Böylece Mesih yaratıcı yetkisini sergilemiş oldu.

Akşam olunca Mesih yine yalnız kalıp dua etmek istedi. O yüzden öğrencilerini önden gölün karşı yakasına tekneyle gönderdi. Ama Mesih dağda dua ederken havariler karşıdan gelen dalgalarla boğuşuyorlardı. Birden dalgalar üzerinde yürüyen biri belirdi.

Teknedeki öğrenciler doğal olarak paniğe kapıldılar. İsa ise *'korkmayın Ben'im'* dedi. Bunun üzerine Petrus nedense *'Eğer sen isen buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim'* dedi. Büyük cesaret! Rab de onu yanına çağırdı ve Petrus suyun üstünde adım adım ilerlemeye başladı. Ancak etrafındaki dev dalgalara bakınca birden batmaya başladı. Mesih'e haykırınca İsa gelip onu kurtardı ve *'neden kuşku duydun'* dedi. Yine burada Mesih'in doğa üstündeki mükemmel yetkisini görebiliyoruz ki ardından öğrencileri önünde yere yığılıp O'na tapındılar.

Aslında bu iki olay bize hayatın bir portesini çizmektedirler. İnsan olarak kaygılanmaya ve korkmaya meyilliyiz. Fiziksel ihtiyaçlar olsun maddi manevi fırtınalar olsun hemen imansızlığa kapılırız. Oysa ki İsa Mesih yanımızdaysa korkacak hiç bir şey yok. Hatta O'na iman edersek bizler de olağanüstü şeyler başarabiliriz. Çoğumuz Petrus'un batışını biliyoruz ama şunu da hatırlamalıyız ki diğer öğrenciler teknede oturma kalırken bir tek Petrus dışarı çıkmaya cesaret etti ve o suyun üstünde yürümenin olağanüstü hazını yaşadı. Üstelik gözlerini Mesih'ten ayırmasaydı hiç

batmazdı. Bugün karşımızda zor durumlar ya da büyük fırtınalar da olabilir. Mesih ise bütün bunların üstesindedir ve bizi imkansızlıkların üstünde yürüyerek yanına çağırır. Teknede korku içinde mi oturacaksın yoksa cesaret edip Mesih'e mi yürüyeceksin?

Matta 15:1-20

1-2 Bu sırada Yeruslm'den bazı Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya gelip, «ğrencilerin neden atalarımızın töresini çiğniyor?» diye sordular, «Yemekten önce ellerini yıkamıyorlar.» **3** İsa onlara Şu karşılığı verdi: «Ya siz, neden treniz uğruna Tanrı buyruğunu çiğniyorsunuz? **4** nk Tanrı Şöyle buyurdu: «Annene babana sayđı göstereceksin»; «Annesine ya da babasına sven kesinlikle öldürülecektir.» **5-6** Ama siz, «Her kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım Tanrı'ya adanmıŐtır derse, artık babasına sayđı göstermek zorunda değildir» diyorsunuz. Böylelikle, treniz uğruna Tanrı'nın sözünü geçersiz kılmıŐ oluyorunuz. **7-8** Ey ikiyüzlüler! Yeşaya'nın sizinle ilgili Şu peygamberlik sözü ne kadar yerindedir: «Bu halk dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak. **9** Bana boŐuna taparlar. Çünkü ğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.» » **10** İsa, halkı yanına çağırıp onlara, «Dinleyin ve Şunu belleyin» dedi. **11** «Ağızdan giren Şey insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan ıkandır.» **12** Bu sırada ğrencileri O'na gelip, «Biliyor musun?» dediler, «Ferisiler bu sözü duyunca gcendiler.» **13** İsa Şu karşılığı verdi: «Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sklecektir. **14** Bırakın onları; onlar körlerin kr kılavuzlarıdır. Eğer kr kre kılavuzluk ederse, ikisi de çukura düşer.» **15** Petrus, «Bu benzetmeyi bize açıkla» dedi. **16** «Siz de mi hl anlamıyorsunuz?» diye sordu İsa. **17** «Ağza giren her Şeyin mideye indiğini, oradan da helaya atıldığını bilmiyor musunuz? **18** Ne var ki ağızdan çıkan, yürekte kaynaklanır. İnsanı kirleten de budur. **19** nk kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekte

kaynaklanır. 20 İnsanı kirleten bunlardır. Yıkanmamış ellerle yemek yemek insanı kirletmez.>>

AÇIKLAMA: İsa Mesih Tanrı'nın Sözünden başka yetki kaynağı tanımıyordu. Ancak din bilginleri Kelamın yanında yıllarca biriktirdikleri dini töreleri de önemsiyorlardı. Ne yazık ki bugün durum pek değişmedi. İnsanlar Tanrı'nın buyruklarından habersiz ama insanların çıkardığı helal haram listesini ezbere biliyorlar. Mesih'in gününde buna benzer pek çok yasaklar vardı. Böyle oturma, şunu yeme, bu saatte oraya gitme, şöyle yaparsan çarpılırsın ve benzeri. Mesih ise bunları takmıyordu o yüzden din bilginleriyle sürekli çatışıyordu. Ancak Mesih'in tespiti çok yerinde; onlar Tanrı'nın Sözü'nden çok kendi çıkarttıkları törelere değer veriyorlardı. Hatta zaman zaman kendi örf ve adetlerini çiğnememek uğruna Rab'bin buyruğunu ayak altına alırlardı.

Yahudiler için yemek konusu çok önemliydi. Nasıl, nerede ve ne şekilde yediğin çok büyük meseleydi. Ancak Mesih onlara şunu hatırlatır ki insanı esas kirleten bedenine aldığı yemekler değil, yüreğinden çıkan kirli düşünceler. Yoksa cinayet, kıskançlık, zina ve yalan nereden gelir, yüreğimizde sakladığımız günahlardan değil mi? Bunların yediğimiz ya da içtiğimizle bir alakası yoktur. Ne yazık ki bugün insanlarımız aynı şekilde dini töreleri o kadar abartıyorlar ki Tanrı'nın gerçeklerini tümünden gözden geçiriyorlar. Sanki Tanrı yiyip yemediğimiz ya da nasıl oturup kalkışımıza o kadar çok meraklanıyor. Mesih böyle düşünenleri körlere kılavuzluk yapan kör rehberlere benzetir. Ne var ki, Tanrı bunlardan çok yüreğimize bakar. Gerçek şu ki çoğu insan dini törelerini kusursuzca yaparak Tanrı'nın gözünü

boyayabileceklerini sanıyorlar. Çok büyük bir yanılgıya kapılmışlar.

Rab Sözü'nde bunu defalarca vurgular ki insan dini eylemleriyle asla kurtulamayacaktır. Gerçek şu ki Tanrı'yı hoşnut etmek ve Kutsal Yasasını yerine getirmek için biz asla yeterince iyi olamayız. Kurtulmak için yaptıklarımıza güveniyorsak son günde eksik kalacağımız kesin ve büyük bir hüküm giyeceğiz. Rab sözünde der ki: *'İman yoluyla, lütufla kurtuluyorsunuz, bu sizin başarınız değil. Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir'*(Efesliler 2:8-9). Törelerimizi yerine getirmeye çalışarak aslında Tanrı'dan daha çok uzaklaşıyoruz çünkü kendi gururumuza hizmet ediyoruz. Ama Mesih'in önünde diz çökerek Tanrı'nın kurtuluş armağanını imanla kabul etsek aklanacağız. Başka türlü körü körüne işe yaramayan bir dindarlığın içinde debeleniyoruz. Buna insanlar kansa da Tanrı hiç kanmıyor. Peki bugün Tanrı karşısına çıkacak olsak neyle çıkacağız? Dini törelerimiz ile mi yoksa iman dolu bir yürek ile mi?

Matta 15:21-39

21 İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda bölgesine geçti. **22** O yöreden Kenanlı bir kadın İsa'ya gelip, «Ya Rab, ey Davut Oğlu, halime acı! Kızım cine tutuldu, çok kötü durumda» diye feryat etti. **23** İsa kadına hiçbir karşılık vermedi. Öğrencileri yaklaşıp, «Sal şunu, gitsin!» diye rica ettiler. «Arkamızdan bağıırıp duruyor.»

24 İsa, «Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim» diye yanıtladı. **25** Kadın ise yaklaşıp, «Ya Rab, bana yardım et!» diyerek O'nun önünde yere kapandı. **26** İsa ona, «Çocukların ekmeğini alıp köpekler atmak doğru değildir» dedi. **27** Kadın, «Haklısın, ya Rab» dedi. «Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer.» **28** O zaman İsa ona şu karşılığı verdi: «Ey kadın, imanın büyük! Dilediğin gibi olsun.» Ve kadının kızı o saatte iyileşti. **29** İsa oradan ayrıldı, Celile Gölü'nün kıyısından geçerek dağa çıkıp oturdu. **30** Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, kör, çolak, dilsiz ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları O'nun ayaklarının dibine bıraktılar. O da onları iyileştirdi. **31** Halk, dilsizlerin konuştuğunu, çolakların iyileştiğini, körlerin gördüğünü, kötürümlerin yürüdüğünü görünce şaşıtı ve İsrail'in Tanrısı'nı yüceltti. **32** İsa öğrencilerini yanına çağırıp, «Halka acıyorum» dedi. «Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç aç evlerine göndermek istemiyorum, yolda bayılabilirler.» **33** Öğrenciler kendisine, «Böyle ıssız bir yerde bu kadar kalabalığı doyuracak ekmeği nereden bulalım?» dediler. **34** İsa, «Kaç ekmeğiniz var?» diye sordu. «Yedi ekmekle birkaç küçük balığımız var» dediler. **35** Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. **36** Yedi ekmekle balıkları aldı, şükredip bunları böldü,

öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. 37 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar. 38 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, dört bin erkekti. 39 İsa, halkı evlerine gönderdikten sonra tekneye binip Magadan bölgesine geçti.

AÇIKLAMA: İsa, peygamberlerin yazılarında asırlar öncesinden Yahudilere vaat edilen Mesih/Kral olmak üzere geldi. Ne var ki halkın önderleri kıskançlıktan ötürü O'nu reddettiler. Bu çatışmalardan bir hayli yorulan İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda, yani bugünkü Lübnan bölgesine geçti. Burada yaşadığı ilginç tecrübe çok aydınlatıcı oluyor. Yahudi olmayan, hatta eskiden Yahudilerin can düşmanı olan Kenanlılardan bir kadın Mesih'e yaklaşip kızını cinlerden kurtarmasını ister. İsa öncelikle Yahudiler'e gönderildiğini hatırlatır. Ama kadın ısrar ediyor ve ayaklarına kapanıp duruyor. Burada Mesih ilginç bir şey söylüyor: 'Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir.' Şimdi bunu okuyunca bizler doğal olarak şaşırıyoruz çünkü bu sözü İsa'ya yakıştıramıyoruz. O Mesih ki herkese merhametle davranırdı, neden burada kadını köpek yerine koyuyor, yoksa yanlış mı anlıyoruz? Aslında dikkat edersek kadın bu söze hiç alınmayıp 'Haklısın ya Rab' diyor. Demek ki Mesih düşündüğümüz gibi pot kırmadı. Aslında o günün kültüründe bugün batıda olduğu gibi köpekler pek sevilen evcil hayvanlardı. Ayrıca Mesih burada bilinen bir deyim kullanıyor ki kadın hiç üzülüyor tersine hemen devamını getiriyor. Benzer şekilde bugün birine 'inek gibi çalışkandır' ya da 'keçi gibi inatçıdır' desek insanlar bunu anlayışla karşılıyorlarsa Kenanlı kadın Mesih'in ne demek istediğini gayet iyi anladı. Mesih kadının

imanlı ısrarına da hayran kalıyor ve dediğini yapıyor.

Daha sonra Mesih Celile bölgesine dönüp mucizeler yapmaya devam ediyor. Okuduğumuz gibi mucize konusunda Mesih'te yok yok. Sonra halk aç kalınca Mesih daha önce yaptığı gibi binlercesini bu defa 7 ekmek ve bir kaç balıkla doyuruyor. Ama bu noktada havarilerin imansızlığı dikkatimizi çeker. Mesih bu mucizenin aynısını bir kaç hafta/ay önce yapmasına rağmen hemen unutup kaygıya kapıldılar. Aslında burada gözden kaçırdığımız daha önemli bir olay da var. Bir yandan din bilginleri Mesih'i tümünden reddediyorlar. Diğer yandan kendi havarileri imansızlığa düşüyorlar. Ama Kenanlı bir kadın O'na yürekten inanıyor ve tüm engellere rağmen inanmaktan vazgeçmiyor. Yahudiler Mesih'i reddetmiş olabilir ama onların 'kafir' saydığı diğer uluslardan Mesih'e inanan vardı. İlerleyen bölümlerde Mesih çarmıha gerilip dirildikten sonra der ki: 'gidin müjdeyi tüm uluslara duyurun.' Gerçek şu ki hiç birimiz Mesih'e inanmaya layık değiliz. Ancak Mesih burada Kenanlı kadına gösterdiği lütfu hepimize göstermektedir.

Matta 16:1-12

1 Ferisiler'le Sadukiler İsa'nın yanına geldiler. O'nu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler. **2** İsa onlara şu karşılığı verdi: «Akşam, ‹Gökyüzü kızıl olduğuna göre hava iyi olacak› dersiniz. **3** Sabah, ‹Bugün gök kızıl ve bulutlu, hava bozacak› dersiniz. Gökyüzünün görünümünü yorumlayabiliyorsunuz da, zamanın belirtilerini yorumlayamıyor musunuz? **4** Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek.» Sonra İsa onları bırakıp gitti. **5** Öğrenciler gölün karşı yakasına geçerken ekmek almayı unutmuşlardı. **6** İsa onlara, «Dikkatli olun, Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının!» dedi. **7** Onlar ise kendi aralarında tartışarak, «Ekmek almadığımız için böyle diyor» dediler. **8** Bunun farkında olan İsa şöyle dedi: «Ey kıt imanlılar! Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz? **9-10** Hâlâ anlamıyor musunuz? Beş ekmekle beş bin kişinin doyduğunu, kaç sepet dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? Yedi ekmekle dört bin kişinin doyduğunu, kaç küfe dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? **11** Ben size, ‹Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının› derken, ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamazsınız?» **12** Ekmek mayasından değil de, Ferisiler'le Sadukiler'in öğretisinden kaçının dediğini o zaman anladılar.

AÇIKLAMA: İnsan iyilik düşmanı olur mu? Özellikle bir din adamı dürüstlüğe ve doğruluğa karşı gelir mi? Ne yazık ki tarih

boyunca pek çok ‘Allah adamı’ Şeytana hizmet etmiştir. Büyük bir çelişki! Bu neden oluyor? Bazıları baştan beri sahtekardır ve din kılığını ancak menfaatleri doğrultusunda kullanıyorlar. Bazıları ise başta Tanrı’yı seven insanlardır ancak yüce Allah’ı temsil etmenin beraberinde getirdiği gücü tadınca yavaş yavaş dönmeye başladılar ve bir süre sonra tamamen bozuldular. Özellikle siyaset ve para söz konusu olduysa sonuç gerçekten korkunç olmuştur. İşte bu bölümde karşılaştığımız Ferisiler ve Sadukiler böyleydiler. Ferisiler şeriata aşırı bağımlı kimselerdi, Tanrı’yı ve yasalarını hastalık derecesinde severlerdi. Sadukiler ise onların rakibiydi. Çok dindar takılmakla birlikte tümünden o günün siyasetinin içine dalmışlardı. Birbirine düşman olan bu iki grup ne ilginçtir Mesih’e gelince birlikte cephe aldılar. Çünkü iki grup da sahtekârdı.

Daha önce 12. bölümde okuduğumuz gibi yine Mesih’ten bir belirti istediler. Gerçekten inanmak mı istiyorlar? Hayır, O’nu sadece denemek istiyorlar, İsa’yı yok etmek için bahane arıyorlardı. O yüzden Mesih onları daha önce verdiği cevabın aynısını tekrarlar ve onlardan uzaklaşır. Bu defa öğrencileriyle tekneyle karşı yakaya giderken: ‘Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından kaçının’ der. Havariler ne demek istediğini başta anlamadıysa da Mesih *öğretilerinden* kaçının diyerek açıklık getirir. Kutsal kitabın pek çok yerinde günah mayaya benzetilir (bkz 1.Kor 5:6-8). Küçük ve önemsiz gibi görünen maya bir süre sonra bütün hamura yayılıp kabartmasını sağlar. Günah aynı şekilde başta zararsız gibi görünür ama gittikçe her yere yayılır ve insanın gururunu şişirir.

İnsanlar, bugün de dindar gibi görünen ve kendilerine göre harika öğretiler verebilen insanların etrafında toplanmayı severler. Bu etkileyici bir vaiz olabilir, zengin bir şeyh ya da ünlü bir hoca da olabilir. Herkes güçlü ve karizmatik bir önderin peşine takılmayı

sever. Ancak Şunu hatırlamalıyız ki nerede g c, zenginlik ve kalabalıklar bir insanın etrafında yığındıysa orada örtülü birçok günah var.  nk  g c insanın karakterini  r t r, zenginlik de aklını ka ırtır. Mesih ise böyle değildi. İnsanların sevdiği tüm bu oyunları reddetti ve mütevazi bir Şekilde Tanrı'nın gerçeklerini halk arasında sade bir Şekilde yaymayı tercih etti. Mesih'in öğretisi da insanın gururunu kabartmak yerine insanı daha da alçakgönüllü hale getirir. Böylece O'nun gerçekten Tanrı'dan geldiğine emin olabiliyoruz. Peki bugün bizler kimin etkisindeyiz? Bir insanın mı yoksa sadece İsa Mesih'in mi?

Matta 16:13-28

13 İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: «Halk, İnsanoğlu'nun kim olduğunu söylüyor?» **14** Öğrencileri şu karşılığı verdiler: «Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor.» **15** İsa onlara, «Siz ne dersiniz» dedi, «Sizce ben kimim?» **16** Simun Petrus, «Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin» yanıtını verdi. **17** İsa ona, «Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!» dedi. «Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babam'dır. **18** Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus'sun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım. Ölümler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek. **19** Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak.» **20** Bu sözlerden sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için öğrencilerini uyardı. **21** Bundan sonra İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı. **22** Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. «Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!» dedi. **23** Ama İsa Petrus'a dönüp, «Çekil önümden, Şeytan!» dedi, «Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür.» **24** Sonra İsa, öğrencilerine şunları söyledi: «Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmihını yüklenip beni izlesin. **25** Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. **26** İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına

karşılık ne verebilir? 27 İnsanoğlu, Babası'nın görkemi içinde melekleriyle gelecek ve herkese, yaptığıının karşılığını verecektir. 28 Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi egemenliği içinde gelişini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.>>

AÇIKLAMA: Kilise denilince insanların aklarına iyi ya da kötü farklı düşünceler gelir. Ancak bu ayetlerde kilise sözcüğünü ilk defa Mesih'in ağızından duyuyoruz. Gerçek anlamını burada göreceğiz. Bu sırada Mesih havarilerine şunu sorar: 'Sizce ben kimim?' Öğrencilerin öncüsü olan Petrus '*Sen yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin!*'der. Bunu kavramak ve kabul etmek gerçekten güçtür o yüzden Mesih '*bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babamdır*' der. Bugün de pek çok insan bu gerçeği kabul etmemekte direniyor. Tanrı insanın yüreğini açmazsa bu sırrı anlaması mümkün değil. Ancak anlayana İsa Mesih yüce kilisesinde yer alma yetkisini verir. Petrus'a ve diğer havarilere Mesih kurulacak olan kilisesinde birer temel taşı olma ayrıcalığını verir. İncil'in ilerleyen bölümlerinde Petrus'un ve diğer öğrencilerin ne kadar etkili bir rol oynadıklarına şahidiz.

Petrus'un bu harika ikrarından sonra tam tersi bir durum oluşuyor. Mesih çarmıha gerileceğini söyler ama Petrus bunu kabullenmek istemiyor. Gururundan olabilir ya da Mesih'e olan büyük sevgisinden de olabilir ama Petrus burada Tanrı'dan değil Şeytan'dan esinlenerek itiraz eder. Ne ilginçtir ki bir az önce Tanrı'dan, Mesih kimliğini duyan Petrus bir az sonra Şeytana uyuyor. Biz insanlar olarak çoğu zaman böyleyiz. O yüzden Mesih havarilerine kendisini izlemenin bedelini hatırlatır. Mesih'in üç

şartı vardı: 1. Kendini inkar et 2. Çarmıhını yüklen 3. Beni izle. Mesih'in yolunda gurura yer yoktur. Demek ki Petrus bir an evvel Mesih'le birlikte çok görkemli bir egemenlikte yer almayı hayal ediyordu. Ancak Mesih taca giden yolun haçtan geçtiğini hatırlatır. Rab adına bir şeyleri başarmak isteyen önce gururunu ayak altına alması gerek. Bir şeyleri kazanmadan önce her şeyi yitirmemiz gerek. Mesih'in yolu böyle. Ancak şundan emin olabiliriz ki bu dünyada her şeyimizden de olsak Mesih'in dönüşünde fazlasıyla geri alacağız.

Gördüğümüz gibi Mesih'in adına kurulan topluluk ya da kilise bugüne kadar gördüğümüz siyasi partiler, dini mezhepler ya da sosyal kulüplerden çok farklı. Normal şartlarda insanlar birbirini ezerek yükselmeye çalışırlar. Herkes marifetini göstermeye çalışır. Ancak Mesih'in yanında yer almak isteyen kendisi gibi alçakgönüllü, hürmetkar ve hizmetkar olmalı. Böylece İsa Mesih dünyanın saçma saydığı insanlardan bir kilise topluluğu inşa etti ve bugüne kadar büyümeye devam ediyor. Menfaati olmayan bunca insanın büyük fedakarlıkla birbirine hizmet edip bağlı kalmaları gerçekten normal mantığa uymuyor. Ama işte Mesih'in mucizesi! Ben kilisemi kuracağım dedi ve sözüne sahip çıkıyor. Gördüğümüz gibi kilise bir bina ya da bir mezhep değil, Mesih'e ait olan herkesten oluşan ruhsal bir yapı, kutsal bir ailedir. Mesih'in bu topluluğunda yer almak isteyenlerden iki şey isteniyor: 1. İsa'yı Tanrı'nın Oğlu Mesih olarak kabul etmesi ve 2. Her şeyini Mesih uğruna feda edip O'nu ölümüne izlemesi. Mesih'in kilise dediği kavram buydu.

Matta 17:1-13

1 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. **2** Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. **3** O anda Musa'yla İlyas öğrencilere görüldü. İsa'yla konuşuyorlardı. **4** Petrus İsa'ya, «Ya Rab» dedi, «Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a.» **5** Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, «Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!» dedi. **6** Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar. **7** İsa gelip onlara dokundu, «Kalkın, korkmayın!» dedi. **8** Başlarını kaldırıncı İsa'dan başka kimseyi göremediler. **9** Dağdan inerlerken İsa onlara, «İnsanoğlu ölümden dirilmeden, gördüklerinizi kimseye söylemeyin» diye buyurdu. **10** Öğrencileri O'na şunu sordular: «Peki, din bilginleri neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?» **11** İsa, «İlyas gerçekten gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak» diye yanıtladı. **12** «Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten geldi, ama onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir.» **13** O zaman öğrenciler İsa'nın kendilerine Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar.

AÇIKLAMA: İsa Mesih'in esas kimliği baştan beri hep tartışma konusu olmuştur. Bu bölümde Tanrı'nın kendisi gökten seslenerek

son noktayı koyar. Petrus bir önceki bölümde İsa'nın beklenen Tanrı Oğlu Mesih olduğunu söyledi ama hemen sonraki davranışında O'na henüz tam inanmadığını da gösterdi. Böylece Mesih, Petrus'u ve iki havariyi daha yanına alarak yüksek bir dağa çıktı. Bir anda bildikleri İsa gözleri önünde bambaşka bir hal almıştı. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri bembeyaz oldu. Bu olağanüstü görkem nereden geldi? Bu dünyaya gelmeden önceki görkemi olsa gerek. Bunlar yetmemiş gibi Mesih'in her iki yanında ansızın Musa ile İlyas göründü. Onlar yüzlerce sene önce ölmüşlerdi ama Tanrı'nın bir mucizesi sonucunda Mesih'le görüşmek üzere belirdiler. Tez canlı Petrus her zamanki gibi hemen ortaya atıldı: 'Üçünüze üç çardak kuralım' dedi. Şimdi Yahudiler için Musa ve İlyas en büyük peygamberlerdi. Böylece Petrus doğal olarak hepsini onurlandırmak istedi. Ancak birden bir bulut etraflarına sardı ve gökten Tanrı'nın sesi gürledi: '*Sevgili Oğlum budur! Ondan hoşnudum. O'nu dinleyin.*' Havariler kendilerine gelince karşılarında Mesih'ten başka kimseyi bulamadılar.

Aslında Tanrı bu olayı havarilere çok önemli bir takım gerçek göstermek için düzenledi. Petrus İsa'ya kısmen inanmışsa da Musa ve İlyas'la karşılaşınca O'nu onlarla bir tuttu. Burada bir bakıma Musa, Tevrat'ı ve İlyas, Zebur'u temsil etmektedir. Petrus İsa'yı onlarla aynı seviyede görünce çok şaşırılmış ve sevinmişti. Ancak Mesih'in onlardan bile ne kadar daha üstün olduğunun henüz farkına varmamıştı. Sonunda Tanrı'nın kendisi duruma müdahale ederek İsa'nın gerçek kimliğini net bir şekilde açıkladığını görüyoruz. Ne yazık ki bugün dahi pek çok insan Petrus gibi İsa Mesih'i diğer peygamberlerle bir tutmaya çalışmaktadır. Ancak Tanrı, şunu bilmemizi ister ki İsa Mesih O'nun kutsal Oğludur. Artık O'nu dinlemeli, O'nu izlemeliyiz.

Dağdan inerken öğrenciler Mesih'e, İlyas'ı sorarlar. Eski Antlaşma'nın son bölümlerinde Rab, Mesih gelmeden önce

İlyas'ın göndereceğini müjdeledi. İsa, İlyas'ın zaten kendisinden önce geldiğini söyler. Tabii bu birebir İlyas'ın kendisi demek değil çünkü demin İlyas'ı dağda gördüler bile. Ancak Yahya'nın İlyas'ın yetkisi ve gücüyle geldiğini görüyoruz (bkz Luka 1:17). Ne var ki Yahudiler İsa'yı Mesih olarak reddettiklerine göre ancak ikinci gelişinde Egemenliğine kavuşacaktır. O halde İlyas'ın bir daha gelmesi gerek. Bu Yahya'ya benzer büyük biri olacak kesin. O zaman gelip Mesih'in yolunu yeniden hazırlayacaktır. Her şeyin tamamlanacağı son günleri beklerken İsa'yı gerçek kimliğiyle tanımamız esas önemlidir. Yahudiler Mesih'i ilk gelişinde tanımadıklarından dolayı helak oldular. Ya bizler, O'nu gerçekten tanıyor muyuz?

H) İMAN ŞARTTIR

Matta 17:14-27

14 Kalabalığın yanına vardıklarında bir adam İsa'ya yaklaşip önünde diz çöktü. **15** «Ya Rab» dedi, «Oğlumun haline acı! Sarası var, çok acı çekiyor. Sık sık ateşe, suya düşüyor. **16** Onu senin öğrencilerine getirdim, ama iyileştiremediler.» **17** İsa, «Ey imansız ve sapmış kuşak!» dedi. «Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu buraya, bana getirin.» **18** İsa cini azarlayınca, cin çocuktan çıktı, çocuk o anda iyileşti. **19** Sonra öğrenciler tek başlarına İsa'ya gelip, «Biz cini neden kovamadık?» diye sordular. **20-21** İsa, «İmanınız kıt olduğu için» karşılığını verdi. «Size doğrusunu söyleyeyim, bir hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, «Buradan şuraya göç» derseniz, göçer; sizin için imkânsız bir şey olmayacaktır.» **22-23** Celile'de bir araya geldiklerinde İsa onlara, «İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama üçüncü gün dirilecek» dedi. Öğrenciler buna çok kederlendiler. **24** Kefarnahum'a geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini toplayanlar Petrus'a gelip, «Öğretmeniniz tapınak vergisini ödemiyor mu?» diye sordular. **25** Petrus, «Ödüyor» dedi. Petrus eve gelince, daha kendisi bir şey söylemeden İsa ona, «Simun, ne dersin?» dedi. «Dünya kralları gümrük ya da vergiyi kimlerden alır? Kendi oğullarından mı, yabancılardan mı?» **26** Petrus'un, «Yabancılardan» demesi üzerine İsa, «O halde oğullar muafıdır» dedi. **27** «Ama vergi toplayanları gücendirmeyelim. Göle gidip oltanı at. Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını aç, dört dirhemlik bir akçe bulacaksın. Parayı al, ikimizin vergisi olarak onlara ver.»

AÇIKLAMA: Mesih'in yolunda iman şarttır. Ancak iman, bazılarının sandığı gib saçma ya da mantıksız bir şeylere güvenmek değil. İman sadece dini bir kavram da değil, tersine hayatın her alanında gerek. Örneğin araba sürerken hiç düşünmeden 100 km basıyoruz. Aslında insanın bu süratle gitmesi gerçekten tehlikeli; demek ki bir şeylere güveniyoruz. Yolu yapanların işlerini düzgün yaptıklarına inanıyoruz. Araba firması aracımızı bu hıza uygun yaptığına güveniyoruz. Diğer sürücülerin trafik kurallarına uyacaklarına az çok güveniyoruz. İman hayatımızın her yerinde geçiyor. İman etmeden yaşamak mümkün değil. Peki neye inanırız – güvenilir sandığımız kimselere değil mi? Aynı şekilde Mesih'i izlerken O'na tümünden güvenmek, gücüne ve hikmetine inanmak şarttır. Bu körü körüne bir iman değil – Mesih'in herkesten daha güvenilir olduğunu bildiğimizdendir.

Burada havariler Mesih'in işini yapmaya çalışıyorlardı ancak imanları yetersizdi. Acı çeken cinli çocuğa ne kadar yardım etmek istediyseler de başaramadılar. Mesih ise onlara '*Bir hardal tanesi kadar imanınız olsa bu dağ yurinden oynatabilirsiniz*' der. Hardal tohumu ufak bir şeker tanesi kadardır. Öğrenciler Mesih'i yaklaşık iki yıldır izliyorlardı ama hala gücüne tam inanmadılar demek. Daha sonra Mesih ölüme doğru gittiğini söyler onlara ve bu sözler onları kederlendirir. Yine O'nun yüce hikmetine güvenmiyorlardı demek. O yüzden Mesih '*Ey kıt imanlılar*' diye onları azarlar.

Ardından vergiyle ilgili bir mesele daha var. Mesih burada Petrus'a bir ders verir. Aslında Mesih Yahudilerin Kralıysa O'nun vergi ödemesine gerek yoktu. Sonuçta kendisi Tapınağın sahibiydi. Ancak iyi bir örnek olmak için yine de vergisini ödemişti. Aynı

şekilde Rab bizim her durumda başımızdaki yönetime bağlı kalmamızı buyurur. İster bu onuru hak etsin ister hak etmesin, Rab'bin gözünde doğru olan budur (bkz. Romalılar 13:7; 1.Petrus 2:17) Bunu yetkililere çok güvendiğimizden ötürü değil, bunu buyuran Tanrı'nın hikmetine güvenerek yapıyoruz. İşte iman sadece doğru bulduğumuz durumlarda itaat etmek değil, iman tam anlayamadığımız halde Tanrı'nın gücüne ve hikmetine bağlı kalmak demektir. Gördüğümüz gibi iman Rab adına yalnız büyük mucizeler yapmak için değil hayatın basit işlerinde O'nun iradesine bağlı kalmak için de şarttır. Mesih'in yolu böyle. Peki biz O'na ne kadar güveniyoruz?

Matta 18:1-14

1 Bu sırada öğrencileri İsa'ya yaklaşıp, «Göklerin Egemenliği'nde en büyük kimdir?» diye sordular. **2-3** İsa, yanına küçük bir çocuk çağırıp, onu orta yere dikip şöyle dedi: «Size doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz. **4** Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göklerin Egemenliği'nde en büyük odur. **5** Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. **6** «Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur. **7** İnsanı günaha düşüren tuzaklardan ötürü vay dünyanın haline! Böyle tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline! **8** «Eğer elin ya da ayağın günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Tek el, tek ayakla yaşama kavuşman, iki elle, iki ayakla sönmez ateşe atılmadan iyidir. **9** Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmadan iyidir. **10-11** «Bu küçüklerden birini bile hor görmekten sakının! Size şunu söyleyeyim, onların göklerdeki melekleri, göklerdeki Babam'ın yüzünü her zaman görürler.» **12** «Siz ne dersiniz? Bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri yolunu şaşırırsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolunu şaşırana aramaya gitmez mi? **13** Size doğrusunu söyleyeyim, eğer onu bulursa, yolunu şaşırmamış doksan dokuz koyun için sevindiğinden daha çok onun için sevinir. **14** Bunun gibi, göklerdeki Babanız da bu küçüklerden hiçbirinin kaybolmasını istemez.»»

AÇIKLAMA: Tüm insanların ortak bir özelliği varsa o da gurur ve bencilliktir. Her toplumda hiç bitmeyen bir gurur gösterisi var. Neden? Çünkü insanlığı bu hale sürükleyen gururdu. En başta Şeytan gurura kapılıp Tanrı'ya meydan okudu. Sonra Adem ve Havva'ya aynı virüsü aşıladı. Kibirli benliğimizden dolayı bu perişan durumdayız. Burada yine Mesih'in havarileri 'En büyük kim?' tartışmasına başladılar. Mesih ise hiç beklemedikleri bir örnekle cevap verir. Onlara küçük bir çocuk göstererek onun gibi saf ve halim ruhlu olmaları gerektiğini söyler. Hatta gururlarından dönmek yani tövbe etmek istemezlerse Tanrı'nın Egemenliğinde yer alamayacaklarını belirtir. İnsanlar gösteriş yaparak ve gururlarını kabartarak Tanrı'nın huzurunda koltuk kapmaya çalışırken Mesih oraların alçakgönüllülere ait olduğunu söyler. Ne kadar büyük bir yanılğı içindeyiz.

Dahası var, Mesih küçüklerden birini imandan düşürmeyi insanın işleyebileceği en büyük günahlardan biri olarak gösterir. Küçük derken kimleri kastediyor? Özellikle çocuklar ama aynı zamanda insanların gözünde değersiz, ufak ve önemsiz gibi görünen kimseler söz konusudur. Çoğumuz yeri gelince çocukları severiz hatta şımartırız ama itiraf etmeliyiz ki pek çok kez onlara haksız bir şekilde parlayabiliriz ve küçük kalplerini parçalayabiliriz. Toplumun küçük saydığı daha pek çok insan da var: öksüzler, dullar, özürlü kimseler, yaşlılar, hastalar, dilenciler, sokak çocukları, vb. Bunlara küçük bir tebessümle ya da bir kaç kuruşla geçiştirmeye çalışırız oysa ki Tanrı'nın gözünde onlar çok değerli ve önemlidir. Hatta bu noktada Mesih bizi şaşırtır çünkü böylelerinin yanında duran ve sürekli Tanrı'ya hesap veren özel koruyucu melekleri olduğunu söyler. Yani bunun gibilerini ihmal

ettiğimizde, hor gördüğümüzde ya da kırdığımızda Tanrı'nın haberi oluyor.

Sonra Mesih kaybolan bir kuzuyla ilgili bir öykü anlatıyor. Çobanın büyük bir sürüsü de olsa o küçük kuzunun yeri başkadır. O kaybolunca diğer koyunları bırakıp küçüğün peşine düşer. Çünkü onu kaybetmeyi göze alamıyor. Aynı şekilde Rab küçük dediğimiz bu tür insanlara apayrı bir sevgi besler. İşte bizler Tanrı'nın gözünde büyümek istersek o zaman O'nun değer verdiği küçüklere eğilmeliyiz. Çünkü Tanrı'nın Egemenliğinde gurur ve kibir gibi şeyler pirim yapmaz, bunlar murdar ve iğrenç sayılır. Esas Rab'bin aradığı özellikler alçakgönüllülük ve yumuşak huyluluktur. Çünkü kendisi de bu şekilde insanlara yaklaşır ve en küçükleri kayırır. Peki gururlu olup olmadığımızı nasıl tespit edebiliriz? Kendimize şunu soralım: Ben en çok kimi ön plana çıkarıyorum, kendimi mi yoksa başkaları mı? 'Küçüklere' yardım etmekten hoşlanıyor muyum yoksa üşeniyor muyum?

Matta 18:15-35

15 «Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun. **16** Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, söylenen her şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın. **17** Onları da dinlemezse, durumu inanlılar topluluğuna bildir. Topluluğu da dinlemezse, onu putperest ya da vergi görevlisi say. **18** «Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde bağlayacağınız her şey gökte de bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözeceğiniz her şey gökte de çözülmüş olacak. **19** Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyecekleri herhangi bir şey için anlaşılırsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir. **20** Nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de orada, aralarındayım.» **21** Bunun üzerine Petrus İsa'ya gelip, «Ya Rab» dedi, «Kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?» **22** İsa, «Yedi kez değil» dedi. «Yetmiş kere yedi kez derim sana. **23** Şöyle ki, Göklerin Egemenliği, köleleriyle hesaplaşmak isteyen bir krala benzer. **24** Kral hesap görmeye başladığında kendisine, borcu on bin talantı bulan bir köle getirildi. **25** Kölenin ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının, çocuklarının ve bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu. **26** Köle yere kapanıp efendisine, «Ne olur, sabret! Bütün borcumu ödeyeceğim» dedi. **27** Efendisi köleye acıdı, borcunu bağışlayıp onu salıverdi. **28** «Ama köle çıkıp gitti, kendisine yüz dinar borcu olan başka bir köleye rastladı. Onu yakalayıp, «Borcunu öde» diyerek boğazına sarıldı. **29** Bu köle yüzüstü yere kapandı, «Ne olur, sabret! Borcumu ödeyeceğim» diye yalvardı. **30** Ama ilk köle bunu reddetti. Gitti,

borcunu ödeyinceye dek adamı zindana kapattı. [31](#) Öteki köleler, olanları görünce çok üzüldüler. Efendilerine gidip bütün olup bitenleri anlattılar. [32](#) ‹‹Bunun üzerine efendisi köleyi yanına çağırdı. ‹Ey kötü köle!› dedi. ‹Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım. [33](#) Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?› [34](#) Bu öfkeyle efendisi, bütün borcunu ödeyinceye dek onu işkencecilere teslim etti. [35](#) ‹Eğer her biriniz kardeşini gönülden bağışlamazsa, göksel Babam da size öyle davranacaktır.››

AÇIKLAMA: Bir önceki bölümde Tanrı'nın insanlara beslediği olağanüstü ilgiyi gördük. Kimsenin kaybolmasını istemez. Aynı şekilde bizim de insanlara yardım etmek için uğraşmamızı ister. İnsanların hata yapmaları ve günaha düşmeleri bu dünyada kaçınılmazdır. Biri günah işlerse ne yapılmalı? Peki genellikle ne yapıyoruz biz? Hemen gider başkasına onu şikayet eder ya da içimize atar kin tutarız. Ama bunun hiç bir yararı yok hatta zararı çok çünkü günaha düşmüş arkadaş hala günahın pençesindedir. Dikkat edersek biz hiç bu yönden bakmayıp bir tek bize verilen zararın üzerinde durur düşünürüz. Mesih ise bizi günahlıya yardım etmeye çağırır. Aslında birebir o kişiyle konuşmalı, günahını kendisine alçakgönüllülükle göstermeliyiz. Amacımız onu rencide etmek değil kötülüğün pençesinden kurtarmak olmalı. Peki bizi dinlemezse ne yapacağız? Bu defa olgun bir imanlıyı daha yanımıza alıp kişiyle görüşmeliyiz. Yine dinlemezse kişiyle ilişkimizi kesmeliyiz. Ancak bütün bu süreçte asıl amacımız her zaman günahlıyı İblis'in pençesinden kurtarmak olmalı.

Bir

sonraki ayetler başta zor anlaşılıyor. Yeryüzünde ve gökte bağlanacak şeyler nelerdir? Aslında yukarıdaki bölümün devamıdır. Kilise önderleri günah işleyen birini uyardıktan sonra eğer tövbe etmemekte direniyorsa onu topluluk dışına koymak zorunda. Neden? Çünkü topluluğun diğer üyelerini korumak lazım ve ancak bu şekilde günahlının aklı başına gelir. Böylece topluluğun önderleri günahlıyı bağlamış olurlar. Rab de bu kararlarını gökte tasdik edeceğini belirtir. Kilise olarak bu tür disiplini uygulamak gerçekten acı verici ama yapmazsak günaha göz yummuş oluruz. O yüzden kilisenin sağlığı ve günah düşmüş kardeşimizin kendine gelmesi için bu gerekli bir uygulamadır.

Yine de bu süreçte o kardeşe karşı kin tutulmamalı tersine onun tövbe edip dönmesi için dua edilmeli.

Sonra Mesih bağışlamanın önemini vurgulayan bir öykü anlatır. Çok yüklü borcu olan birinin Kral tarafından bağışlandığını anlatır. Bağışlanan köle sevinçten dışarı fırlar ama birden kendisine borçlu bir başka köleyi fark eder. Onun borcu çok küçük olmasına rağmen arkadaşının yakasına yapışır ve derhal ödemesini ister. Ödeyemeyince onu içeri attırır. Bunu duyan Kral çok üzülür ve ‘Benim sana acıdığım gibi senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?’ diyerek onu işkencecilere teslim eder. Sonra Mesih bu sözle konuyu özetler: *‘Eğer her biriniz kardeşini gönülden bağışlamazsa göksel Babam da size öyle davranacaktır.’* Demek ki bağışlamak ya da bağışlamamak gibi bir seçeneğimiz yoktur. Tanrı’yı ve arkadaşlarımızı yürekten seviyorsak her durumda bağışlamaya hazır olmalıyız. İncil der ki *‘Sevgi günahın hesabını tutmaz(1.Korintliler 13:5).’* Peki bugün bağışlamamakta direndiğimiz biri var mı? Varsa günahın pençesinde olan biziz demek.

Masih'in Son Yolculuğu (Matta 19-21)

Matta 19:1-15

1 İsa konuşmasını bitirdikten sonra Celile'den ayrılıp Yahudiye'nin Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. **2** Büyük halk toplulukları da O'nun ardından gitti. Hasta olanları orada iyileştirdi. **3** İsa'nın yanına gelen bazı Ferisiler, O'nu denemek amacıyla şunu sordular: «Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?» **4-5** İsa şu karşılığı verdi: «Kutsal Yazılar'ı okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan «İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı» ve şöyle dedi: «Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.» **6** Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmazın.» **7** Ferisiler İsa'ya, «Öyleyse» dediler, «Musa neden erkeğin boşanma belgesi verip karısını boşayabileceğini söyledi?» **8** İsa onlara, «İnatçı olduğunuz için Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi» dedi. «Başlangıçta bu böyle değildi. **9** Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur.» **10** Öğrenciler İsa'ya, «Eğer erkekle karısı arasındaki ilişki buysa, hiç evlenmemek daha iyi!» dediler. **11** İsa onlara, «Herkes bu sözü kabul edemez, ancak Tanrı'nın güç verdiği kişiler kabul edebilir» dedi. **12** «Çünkü kimisi doğuştan hadımdır, kimisi insanlar tarafından hadım edilir, kimisi de Göklerin Egemenliği uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen etsin!» **13-14** O sırada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getirdiler; ellerini onların üzerine koyup dua etmesini istediler. Öğrenciler onları azarlayınca İsa, «Bırakın çocukları» dedi. «Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Göklerin Egemenliği böylelerinindir.» **15**

Ellerini onların üzerine koyduktan sonra oradan ayrıldı.

AÇIKLAMA: Henüz devletler ve dinler var olmadan önce evlilik vardı. Tanrı tarafından kurulan ilk resmi kurumdur. Ne var ki bugün evlilik kurumu her yönden saldırıya uğramaktadır. Kimisi hiç evlenmeden biriyle birlikte oluyor, kimisi birden fazla kişiyle evleniyor, kimisi ise hemcinsle evlenmek istiyor. Evlenenler de çoğu ülkelerde boşanmayı normal sayıyor artık. Bu bölümde Mesih'e boşanmayı soruyorlar. O dönemde din bilginleri boşanmayı kolaylaştırmayı çalışıyorlardı. Musa da şeriatta boşananlar için belge düzenlenmeli demişti. Ancak İsa cevabında çok daha öncesine, Tanrı'nın ilk evlilik kurumunu düzenlediği bölüme döner (bkz. Yaratılış 2:24). Tanrı evlilik için üç vazgeçilmez kural koydu: **1. Anne babanızı bırakacaksınız 2. Eşinize bağlanacaksınız 3. Bir beden olacaksınız.** Sonra Mesih son noktayı şöyle koyar: *'Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmayın!'* Gördüğümüz gibi Tanrı'nın gözünde evlilik son derece bağlayıcı bir kurumdur. Kutsal Kitap'a göre evlilik bir kadınla bir erkek arasında ömür boyu kutsal bir antlaşmadır. Mesih'e göre boşanma için tek bir istisna var o da zina söz konusuysa. Yine insanlar sorarlar: Peki anlayamazlarsa ne yapsınlar? Evliliğe bu tür düşünceyle giren zaten bir sıfır yenik durumda başlıyor. Gerçek sevgi varsa anlayamamak için sebep yoktur. Her türlü sorun Mesih'in öğrettiği alçakgönüllülükle çözülebilir. Bir kaç istisna dışında boşanma çoğu zaman sadece sorundan kaçmaktır. Şunu bilmeliyiz ki Tanrı evliliklerimizi bütün canımızla korumamızı ister.

Havariler Mesih'in evlilik için sergilediği bu ciddi tavrı görünce,

hiç evlenmemek daha iyi derler. Ardından Mesih bekarlığa da değinir. Ne yazık ki çoğu kültürde belirli bir yaştan sonra evlenemeyenlere ‘Çok yazık , evde kalmışsın’ gibi ifadelerle karşılanır. Ancak Mesih’in sözüne bakacak olursak insanın kendini Rab uğruna bekarlığa adanması son derece kutsal bir ayrıcalıktır. İsa Mesih olsun, Elçi Pavlus olsun ve onlar gibi daha nice peygamberler, kendilerini Rab’bin işine bu şekilde adadılar. Demek ki evlenmek şart değil. Durumumuz ne olursa olsun önemli olan Rab’bin işine tümünden adanmak.

Ardından halk çocuklarını Mesih’in yanına getirmeye başlar. Başta havariler karşı koyuyorlar ama Mesih ‘*Bırakın çocukları ... bana gelmelerine engel olmayın*’ der. Sonra çok şaşırtıcı bir cümle ekler: ‘*Çünkü Göklerin Egemenliği böylelerininindir.*’ Bununla ne demek istedi acaba? Aslında 18. bölümün başında Mesih’in bir çocuğu örnek göstererek Tanrı’nın Egemenliğine girmek için insanın alçakgönüllü olması gerektiğini belirtti. İşte Göklerin Egemenliğine girmeyi umuyorsak Tanrı’nın değerlerine sahip çıkmalıyız. Bu en başta eşimiz ve çocuklarımızdır. Bunları ihmal edersek Tanrı’dan merhamet bekleyemeyiz çünkü bunlar bedenimizin bir parçasıdır, bunlar canımızdır. Evliliğimiz ve ailemiz ne durumda şimdi? İnsanlara farklı bir tablo çizebiliriz ama Tanrı’nın gözünde evimizde olup bitenler esas önemlidir.

Matta 19:16-30

16 Adamın biri İsa'ya gelip, «Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?» diye sordu. **17** İsa, «Bana neden iyilik hakkında soru soruyorsun?» dedi. «İyi olan yalnız biri var. Yaşama kavuşmak istiyorsan, O'nun buyruklarını yerine getir.» **18-19** «Hangi buyrukları?» diye sordu adam. İsa şu karşılığı verdi: «Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin» ve «Komşunu kendin gibi seveceksin.» **20** Genç adam, «Bunların hepsini yerine getirdim» dedi, «Daha ne eksikim var?» **21** İsa ona, «Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle» dedi. **22** Genç adam bu sözleri işitince üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı. **23** İsa öğrencilerine, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Zengin kişi Göklerin Egemenliği'ne zor girecek. **24** Yine şunu söyleyeyim ki, devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.» **25** Bunu işiten öğrenciler büsbütün şaşırıyorlar, «Öyleyse kim kurtulabilir?» diye sordular. **26** İsa onlara bakarak, «İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür» dedi. **27** Bunun üzerine Petrus O'na, «Bak» dedi, «Biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, kazancımız ne olacak?» **28** İsa onlara, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Her şey yenildiğinde, İnsanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, siz, evet ardından gelen sizler, on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız. **29** Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakan herkes, bunların yüz katını elde edecek ve sonsuz yaşamı miras alacak. **30** Ne var ki,

birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.››

AÇIKLAMA: Hayatta pek çok önemli şey var ama hiç biri ölümden sonra nereye gideceğimiz kadar önemli değildir. Sonuçta bu hayatta elde ettiğimiz her şey burada kalacak, ancak esas önemli olan bir sonraki ebedi hayat. Bu bölümde çok iddialı bir adam Mesih'e şunu sorar: *'Sonsuz hayata kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?'* Bu konuyu merak etmesi güzeldir. Ancak sorusuna dikkat edersek adamın bunu iyilik yaparak başarabileceğini düşündüğü anlaşılıyor. Mesih ise Tanrı'dan başka yüz de yüz iyi olan yok diye hatırlatır. Gerçekten kendi yaptıklarımızla cennete girmeyi hak etmek istiyorsak o zaman Tanrı'nın tüm buyruklarını kusursuzca yerine getirmeliyiz. Adamımız yine de çok iddialı: *'Bunların hepsini yerine getirdim – daha ne eksikim var?'* diye sorar. Mesih son olarak *'Varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver ve ardından gel'* der. Ne var ki adam İsa'nın bu son sözlerini hazmedemedi çünkü çok zengindi. Demek ki gerçek anlamda komşusunu kendisi gibi sevmiyordu.

Adam üzüntü içinde oradan uzaklaşırken Mesih zenginlerin kurtulması çok zor diye belirtir çünkü Tanrı'dan ve insandan çok kendi mallarını severler. Buna karşılık havariler: *'Öyleyse kim kurtulabilir?'* diye sorar. Sonra Mesih çok ama çok önemli bir gerçek vurgular: *'İnsanlar için bu imkansız ama Tanrı için her şey mümkündür.'* Zengin adam gibi bugün de bir çok insan kendi yaptıklarıyla, bir takım dini buyruğa uyarak, günahlarından kurtulup sonsuz hayata sahip olmayı umuyor. Ancak Mesih'in buna verdiği yanıt çok net: **İNSANLAR İÇİN BU İMKANSIZ!**

Yani bir insanın cenneti hak edecek kadar kusursuz olması imkansızdır. Ancak Tanrı'nın sağlayışıyla ve lütfuyla kurtulabiliriz. İncil şöyle der: *'İman yoluyla , lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır(Efesliler 2:8).'* Evet, Tanrı'nın armağanı; İsa Mesih'in kendisidir. Yalnız Mesih'e iman ederek kurtulabiliriz. Yine İncil'in belirttiği gibi, *'Tanrı Oğlu'na iman edenin sonsuz yaşamı vardır(Yuhanna 3:36).'*

Bu sırada Mesih'e inanan ve uğruna her şeylerini geride bırakan havariler, Biz ne olacağız? diye sorar. İsa Mesih ikinci gelişinde, görkemli tahtına oturunca onları fazlasıyla onurlandıracağına söz verir. Ayrıca bu yaşamda Mesih uğruna bir şeyleri feda edenlerin de bir sonraki dünyada yüz katını geri alacaklarını belirtir. Demek ki bir sonraki dünyayı garantiye almak için yapabileceğimiz tek şey Mesih uğruna her şeyimizi feda edip ardından gitmektir. Yoksa kendi yaptıklarımıza güvensek zengin adam gibi büyük hayal kırıklığına uğrayacağız. Evet Göklerin Egemenliğinde büyük sürprizler olacak: çok ahlaklı ve başarılı gibi görünün insanlar dışarıda kalırken dünyanın hor gördüğü ama kalben Tanrı'ya gerçekten inanan kimseler girecekler. Peki bir sonraki hayat için bugüne neye güveniyoruz? Kendi yaptıklarımıza mı yoksa Tanrı'nın armağanı olan İsa Mesih'e mi?

Matta 20:1-16

1 ‹‹Göklerin Egemenliği, sabah erkenden bağında çalışacak işçi aramaya çıkan toprak sahibine benzer. **2** Adam, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi. **3** ‹‹Saat dokuzda doğru tekrar dışarı çıktı, çarşı meydanında boş duran başka adamlar gördü. **4-5** Onlara, ‹Siz de bağa gidip çalışın. Hakkınız neyse, veririm› dedi, onlar da bağa gittiler. ‹Öğleyin ve saat üçe doğru yine çıkıp aynı şeyi yaptı. **6** Saat beşe doğru çıkınca, orada duran başka işçiler gördü. Onlara, ‹Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?› diye sordu. **7** ‹‹Kimse bize iş vermedi ki› dediler. ‹Onlara, ‹Siz de bağa gidin, çalışın› dedi. **8** ‹‹Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, ‹İşçileri çağır› dedi. ‹Sonuncudan başlayarak ilkinde kadar, hepsine ücretlerini ver.› **9** ‹‹Saat beşe doğru işe başlayanlar gelip kâhyadan birer dinar aldılar. **10** İlk başlayanlar gelince daha çok alacaklarını sandılar, ama onlara da birer dinar verildi. **11** Paralarını alınca bağ sahibine söylenmeye başladılar: **12** ‹En son çalışanlar yalnız bir saat çalıştı› dediler. ‹Ama onları günün yükünü ve sıcağını çeken bizlerle bir tuttun!› **13** ‹‹Bağ sahibi onlardan birine şöyle karşılık verdi: ‹Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum ki! Seninle bir dinara anlaşmadık mı? **14** Hakkını al, git! Sana verdiğimi sonuncuya da vermek istiyorum. **15** Kendi paramla istediğimi yapmaya hakkım yok mu? Yoksa cömertliğimi kıskanıyor musun?› **16** ‹‹İşte böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak.››

AÇIKLAMA: Kutsal Kitap'ı anlamak ve Tanrı'yı tanımak için lütfun ne olduğunu kavramak şarttır. İnsanlar bu kelimeyi genellikle bağışlamak ya da merhamet etmekle bir tutar. Oysa ki Kelama göre lütuf çok daha yüce bir anlam ifade ediyor. İsa Mesih geldiğinde Tanrı'nın lütfunu açıklamaya çalıştı ama çoğu insan ne demek istediğini anlayamadı. Özellikle Yasaya son derece bağlı olan Yahudiler lütfun gerçek anlamına tümenden yabancıydılar. Onlar için her şey hak ve hukuktu, lütfu yer gerek yoktu. Ancak günahlı insan kutsal Tanrı'ya böyle yaklaşırsa her defasında haksız çıkar ve yargıya uğrar. Bu benzetmede Mesih lütfun ne olduğunu resmetmeye çalışır.

Toprak sahibi bağında çalışacak adam arıyordu. Sabah erkenden bir kaç adam bulup bağına çalışmak üzere koydu. Daha sonra bir kaç adam daha buldu ve bağına gönderdi. Akşama doğru yine bir kaç adam boşa bulunca onları da bağına gönderdi. Bir kaç saat sonra iş bitince maaşlarını ödemek için işçileri yanına çağırdı. O dönemde bir günün ücreti bir dinardı. Toprak sahibi hepsine birer dinar vermeye başlayınca günün başından beri çalışanlar itiraz etmeye başladı. İnsan olarak baktığımızda itirazlarında haklı görünüyorlar çünkü günün sonuna doğru gelen işçilere göre çok daha fazla çalıştılar. Ancak toprak sahibi onlarla bir dinara anlaştı. Hakları bu kadardı. Toprak sahibi diğer işçilere aynı ücreti vermek zorunda değildi ama lütufkar davranmak istedi ve fazlasını verdi. Ne var ki baştan gelen işçiler onun lütfunu övmek yerine iyiliğini kiskandılar.

İşte lütfu ile ilgili öğrenmemiz gereken ilk şey: Lütfun hakla bir alakası yoktur. Mesih bu öyküyü Yahudiler için söyledi çünkü onlara Tanrı'nın lütfunu hak ettiklerini sanıyorlardı. Kendilerini diğer uluslardan çok daha üstün görüyorlardı. Dini çalışkanlıklarıyla Tanrı'nın Egemenliğine girme hakkını elde

edeceklerini sanıyorlardı. Ancak şunu unuttular ki hiç bir insan hakkıyla Rab'bin huzuruna giremeyecektir. Tanrı'nın lütfu olmasa hepimiz günahımızın içinde ölmüşüzdür. Esas hak ettiğimiz Tanrı'nın yargısı ve gazabıdır. Ancak Tanrı bizim üzerimize gazabını dökmek yerine Mesih'i araya koydu ve günahımızın yargısını O'nun üzerine boşalttı. İşte lütuf budur: hak ettiğimizin tam tersidir. İncil'in dediği gibi: *'Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz halde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz(Efesliler 2:5).'* Böylece artık sevaplarımızın hakkıyla değil İsa Mesih'e olan imanla Tanrı'ya yaklaşalım ve lütfuna sığınalım.

Matta 20:17-34

17-18 İsa Yerus alim'e giderken, yolda on iki öğrencisini bir yana çekip onlara özel olarak Şunu söyledi: ‐Şimdi Yerus alim'e gidiyoruz. İnsanoğlu, baŐk hinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek, onlar da O'nu ölüm cezasına  arptıracaklar. **19** O'nunla alay etmeleri, kam ılayıp çarmıha germeleri için O'nu öteki uluslara teslim edecekler. Ne var ki O,   nc  gün dirilecek.›› **20** O sırada Zebedi oğullarının annesi oğullarıyla birlikte İsa'ya yaklaştı.  n nde yere kapanarak kendisinden bir dileği olduğunu söyledi. **21** İsa kadına, ‐Ne istiyorsun?›› diye sordu. Kadın, ‐Buyruk ver, senin egemenliğinde bu iki oğlumdan biri sağında, biri solunda otursun›› dedi. **22** ‐Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz›› diye karşılık verdi İsa. ‐Benim içeceğim k seden siz içebilir misiniz?›› ‐Evet, içebiliriz›› dediler. **23** İsa onlara, ‐Elbette benim k semden i eceksiniz›› dedi, ‐Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Babam bu yerleri belirli kişiler için hazırlamıŐtır.›› **24** Bunu işiten on  ğrenci iki kardeşe kızıdılar. **25** Ama İsa onları yanına çağırıp Şöyle dedi: ‐Bilirsiniz ki, ulusların önderleri onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de ağırlıklarını hissettirirler. **26** Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun. **27** Aranızda birinci olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun. **28** Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fide olarak vermeye geldi.››**29** Eriha'dan ayrılırlarken büyük bir kalabalık İsa'nın ardından gitti. **30** Yol kenarında oturan iki k r, İsa'nın oradan geçmekte olduğunu duyunca, ‐Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!›› diye bağırdılar. **31** Kalabalık onları azarlayarak susturmak istediye

de onlar, ‹‹Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!›› diyerek daha çok bağırdılar. 32 İsa durup onları çağırdı. ‹‹Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?›› diye sordu. 33 Onlar da, ‹‹Ya Rab, gözlerimiz açılsın›› dediler. 34 İsa onlara acıdı, gözlerine dokundu. O anda yeniden görmeye başladılar ve O'nun ardından gittiler.

AÇIKLAMA: Herkes Mesih'e hayrandır. Ancak pek az insan O'nun yolundan ilerleyebilir. Çünkü İsa Mesih'in yolu dar ve çetindir. Üç yıl boyunca Mesih'in ardından gelen öğrencileri bile bunu tam anlayamadılar. İki kardeş Yuhanna ve Yakup günün birinde anneleri aracılığıyla İsa'dan Egemenliğine gelince sağında ve solunda oturmak üzere istekte bulunuyorlar. Peki bu nereden çıktı? Aslında bu ikili büyük ihtimalle Mesih'in kuzenleriydi ve aralarındaki kan bağından dolayı kendilerinde böyle bir hak gördüler. Ancak trajik olan şu ki bundan hemen önce Mesih üçüncü kez Yerusálim'de pek yakında çarmıha gerileceğini belirtti. Ne var ki öğrenciler İsa'nın sözlerini hiç duymamış gibi davranıp kendilerine özel makamlar istemekle meşguldür. Mesih ise hak ettikleri fırçayı atmak yerine onlara önemli bir ders verir.

İsa Mesih bencil bir şekilde taht kavgasını yapan öğrencilere çok basit bir soru sorar: '*Benim içeceğim kaseden siz içebilir misiniz?*' Peki kase derken neyi kastediyor? Bu bir ziyafet kasesi değil bu bir gazap kasesiydi. Mezmur 75:8 şöyle yazar: '*RAB elinde dolu bir kase tutuyor köpüklü baharat karıştırılmış şarap döküyor; yeryüzünün bütün kötöleri tortusuna dek yalayıp onu içiyor.*' Daha sonra Mesih ölmeden önceki gece Getsemani bahçesinde şöyle dua eder: '*Baba bu kaseyi benden uzaklaştır.*'

Yani bu kase sembolik olarak tüm dünyanın pisliğini temsil eder. Eskiden biri günah işlerse Tanrı'nın yargısını temsil eden bir kaseden içerek yargılanırdı. Aslında o kase bizim kötülüğümüzle dolup taşıyor; onu bizim içmemiz gerekiyordu. Ancak Tanrı yerimize Mesih'i gönderdi ve kendisi bizim hak ettiğimiz cezayı çarmıhta öterek tortusuna dek içti bitirdi. İşte burada İsa Mesih onlara soruyor – 'Siz de bundan içebilir misiniz?' Çünkü Tanrı'nın Egemenliğinde yücelik ancak fedakarlıkla elde edilir. Böylece gerçekten büyük olmak isteyen kendini en çok feda eden olmalıdır. Bunun en büyük örneği yine Mesih'in kendisiydi: *'Nitekim İnsanoğlu hizmet edilmeye değil hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi.'*

Ardından Mesih demin söylediği sözü birebir uygular. Yolun kenarında zavallı iki kör adam oturuyor. Mesih'e seslenmeye 'Ya Rab halimize acı' diye haykırmaya başladılar. Ancak öğrenciler Mesih'in karizması çizilmesin diye adamı susturmaya çalıştılar. Mesih ise onlara acıdı ve hemen dönüp ikisine şifa verdi. Mesih ne kadar farklı değil mi? Ne yazık ki birçoğumuz aynı Zebedi oğulları gibi zaman zaman büyüklük hayaline kapılabiliyoruz. Büyük işlere imza atmak isteriz. İnsanların adımızı zikrettiklerini hayal ederiz. Ama Mesih'in yolunda buna yer yoktur. İsa ardından gelecek olan herkese yine sorar: Benim kasemden içebilir misin? Bu bir şeref ve onur kasesi değil bu alçakgönüllülük ve fedakarlık kasesidir. Mesih'in ardından ilerleyeceksek kendi benliğimize karşı ölmeli ve Mesih'in halim ruhlu yaşantısını benimsemeliyiz. Peki bugün kendimiz için neleri hayal ediyoruz?

Matta 21:1-17

1-2 Yeruşalim'e yaklaşp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci Köyü'ne geldiklerinde İsa, iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, «Karşınızdaki köye gidin» dedi, «Hemen orada bağlı bir dişi eşek ve yanında bir sıpa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin. **3** Size bir şey diyen olursa, «Rab'bin bunlara ihtiyacı var, hemen geri gönderecek» dersiniz.» **4** Bu olay, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: **5** «Siyon kızına deyin ki, «İşte, alçakgönüllü Kralın, eşeğe, evet sıpaya, eşek yavrusuna binmiş sana geliyor.» » **6** Öğrenciler gidip İsa'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar. **7** Eşekle sıpayı getirip üzerlerine giysilerini yaydılar, İsa sıpaya bindi. **8** Halkın büyük bir bölümü giysilerini yolun üzerine serdi. Bazıları da ağaçlardan dal kesip yola seriyordu. **9** Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar şöyle bağıyorlardı: «Davut Oğlu'na hozana! Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun, En yücelerde hozana!» **10** İsa Yeruşalim'e girdiği zaman bütün kent, «Bu kimdir?» diyerek çalkandı. **11** Kalabalıklar, «Bu, Celile'nin Nasıra Kenti'nden Peygamber İsa'dır» diyordu. **12** İsa, tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehalarını devirdi. **13** Onlara şöyle dedi: ««Evime dua evi denecek» diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!» **14** İsa tapınaktayken kendisine gelen kör ve kötürümleri iyileştirdi. **15** Ne var ki, başkâhinlerle din bilginleri, O'nun yarattığı harikaları ve tapınakta, «Davut Oğlu'na hozana!» diye bağıran çocukları görünce öfkelen-diler. **16** İsa'ya, «Bunların ne söylediğini duyuyor musun?» diye sordular. «Duyuyorum» dedi İsa. «Siz şu sözü hiç okumadınız mı? «Küçük çocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine

övgüler döktürdün.› ›› 17 İsa onları bırakıp kentten çıktı. Beytanya'ya dönüp geceyi orada geçirdi.

AÇIKLAMA: Şimdiye kadar İsa 'Mesih' kimliğini açık açık sergilemedi. Halkın tövbeye gelmesini bekliyordu. Ancak bu bölümde İsa Yeruşalim'e son bir kez geliyor ve tüm dünyanın gözünde kim olduğunu ikrar ediyor. Peygamber Zekeriya Mesih'in geldiğinde bir sığa üzerinde şehre ineceğini söyledi (Zekerya 9:9). İsa da aynı bu peygamberlik sözü doğrultusunda bir sığa ayarlar ve üzerine biner. Yani sonunda herkese kim olduğunu açıklıyordu. Tabii bu son derece şaşırtıcı bir manzaraydı. Çünkü normal şartlarda bir kral beyaz bir ata binmeli ya da altın kaplı bir at arabasıyla gelmeli. Mesih ise alçakgönüllülerin kralıydı. Eşeğe bile binmedi; eşeğin sıpası üzerinde geldi. Bununla dünyaya çok büyük bir mesaj gönderir,

İncil'in dediği gibi: *'Tanrı kibirlilere karşıdır ama alçakgönüllülere lütfeder*(Yakup 4:6).'

Daha da ilginç olan şu ki çocuklar bile O'nun kim olduğunu anlayıp 'Hozana! Davut Oğluna' diye bağırırken dini liderler herkesi susturmaya çalışıyordu. Peygamber Davut bu olayı şu sözlerle öngörmüştür: *'Çocukların, hatta emziktekilerin sesiyle set çektin hasımlarına, düşmanı, oç alanı yok etmek için.* (Mezmur 2:2).' Aslında sadece çocuklar değil halkın geneli Mesih'i büyük sevinçle karşıladı. Fakat dini önderler Mesih'i baştan reddettiler ve o gün yine karşı geldiler. Luka metnine göre Mesih gözlerinde yaş ile şu sözleri sarf etti: *'Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin...Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrı'nın senin yardımına geldiği zamanı fark etmedin*(Luka 19:42, 44). Üç yıl boyunca Mesih halkına bir mesaj verdi: 'Tövbe edin'. Ancak herkes hala menfaatleri peşindeydi ve koskoca Mesih'i tanıyamadılar.

Ardından Mesih doğrudan Tapınağa gider. Orası Tanrı'nın eviydi. Peygamber Malaki 450 sene önce şöyle yazdı: *'Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek; görmeyi özlediğini antlaşma habercisi geliyor...* (Malaki 3:1). İsa hizmetinin başında bir kere Tapınağa gelip kamçıyla orayı temizledi (Yuhanna 2:12-20). Şimdi üç yıl sonra Mesih bu peygamberin sözleri doğrultusunda Tapınağı incelemeye yine gelir ve ne buluyor? Yine aynı manzara. Değişen bir şey olmadı. Buna çok üzülen ve içten içe kutsal bir öfkeyle dolan Mesih *'Evime dua evi denecek'* diyerek herkesi bir daha dışarı çıkartır. Bu İsrail'in son şansıydı ama sınavda kaldılar. Mesih tüm çabalarına rağmen yürekleri hiç değişmedi hatta O'na karşı daha da nasırlaştı. İsa'nın ilk gelişinde böyle karşılandı. Kendi halkı O'nu reddetti. Bizim için önemli olan şu; Mesih'in ikinci gelişi yaklaşıyor, peki biz onu karşılamaya hazır mıyız?

Dahası alçakgönüllü bir yüreğimiz var mı? Dua edelim ki ikinci gelişinde ikinci bir hayal kırıklığına uğramasın.

Matta 21:18-32

18 İsa sabah erkenden kente dönerken acıkmıştı. **19** Yol kenarında gördüğü bir incir ağacına yaklaştı. Ağaçta yapraktan başka bir şey bulamayınca ağaca, «Artık sonsuza dek sende meyve yetişmesin!» dedi. İncir ağacı o anda kurudu. **20** Öğrenciler bunu görünce şaşkına döndüler. «İncir ağacı birdenbire nasıl kurudu?» diye sordular. **21** İsa onlara şu karşılığı verdi: «Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur da kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına olanı yapmakla kalmazsınız; şu dağa, «Kalk, denize atıl» dersiniz, dediğiniz olacaktır. **22** İmanla dua ederseniz, dilediğiniz her şeyi alırsınız.» **23** İsa tapınağa girmiş öğretiyordu. Bu sırada başkâhinler ve halkın ileri gelenleri O'nun yanına gelerek, «Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bu yetkiyi sana kim verdi?» diye sordular. **24** İsa onlara şu karşılığı verdi: «Ben de size bir soru soracağım. Bana yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. **25** Yahya'nın vaftiz etme yetkisi nereden geldi, Tanrı'dan mı, insanlardan mı?» Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: ««Tanrı'dan» dersek, bize, «Öyleyse ona niçin inanmadınız?» diyecek. **26** Yok eğer «İnsanlardan» dersek... Halkın tepkisinden korkuyoruz. Çünkü herkes Yahya'yı peygamber sayıyor.» **27** İsa'ya, «Bilmiyoruz» diye yanıt verdiler. İsa, «Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim» dedi. **28** «Ama şuna ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birincisine gidip, «Oğlum, git bugün bağda çalış» dedi. **29** «Oğlu, «Gitmem!» dedi. Ama sonra pişman olup gitti. **30** «Adam ikinci oğluna gidip aynı şeyi söyledi. O, «Olur, efendim» dedi, ama gitmedi. **31** «İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?» «Birincisi» diye karşılık verdiler.

İsa da onlara, «Size doğrusunu söyleyeyim, vergi görevlileriyle fahişeler, Tanrı'nın Egemenliği'ne sizden önce giriyorlar» dedi. 32 «Yahya size doğruluk yolunu göstermeye geldi, ona inanmadınız. Oysa vergi görevlileriyle fahişeler ona inandılar. Siz bunu gördükten sonra bile pişman olup ona inanmadınız.»

AÇIKLAMA: Peygamberlerin sözleri doğrultusunda Mesih tam zamanında geldi, ancak İsrail alçakgönüllülüğü takınıp O'nu kabul etmedi. Böylece son köprülerini de yakmış oldular. Bir sonraki gün Mesih bunu incir ağacıyla yaşadığı bir meseleyle örnekler. Yanına gidip meyve arayan Mesih bulamayınca ağacı lanetler. Ama diyeceksiniz: İncir mevsimi değildi ki! (bkz. Markos 11:13) Evet, ama incir ağacı mevsiminden önce küçük 'yalancı' dediğimiz incir verir. Bunlar mevsiminde bol meyve vereceği göstergesidir. Demek ki bunlar bile yoktu ki Mesih ağacı tümünden lanetliyor. Yine, Mesih neden ağaca böyle sert davranıyor diyeceksiniz. Mesih'in esas ağaçla bir sorunu yok. Ağaç burada tövbe meyvesini vermeyen İsrail ulusunu temsil ediyor. Mesih'in ilk gelişinde yüreklerini alçaltmadıklarından dolayı İsrail ulusu büyük bir gazaba uğradı.

Ardından Mesih, Tapınağa girer. Bu defa orada görev yapan Başkâhinler onu sorguya çekerek yetkisini nereden aldığını sorarlar. Hatırlarsak bir önceki gün Mesih kutsal bir öfke ile dolarak kamçıyla Tapınağı boşalttı. Belli ki kahinler bundan hiç hoşlanmadılar, yetkisini sorgulamalarının nedeni de budur. Mesih art niyetlerini sezerek bir soruyla cevap verir. Yahya'nın yetkisini nereden aldığını sorar. Tabii onlar bunun cevabını çok iyi biliyorlardı. Bir yandan gerçeği söylemekten çekiniyorlar ama

diğer yandan halktan da çekiniyorlardı o yüzden ‘bilmiyoruz’ diyerek yalan söylüyorlar. İsa da samimi olmadıklarını gösterdikten sonra sorularını cevaplamayı reddediyor. Aslında Mesih burada kaçamak yapmıyor. Şunu demek istiyor – Yahya’ya yetki veren bana da yetki vermiştir ancak siz bunu kabul etmek istemiyorsunuz.

Sonra Mesih küçük bir benzetmeyle onlara yüreklerini göstermeye çalışır. Baba iki oğluna bir görev verir. Birisi baştan inat eder ama sonra pişman olup yapar. Diğeri ise hemen yaparım der ama devamını getirmez. Bununla Mesih kimleri kastediyor? İlk oğul halkın hor gördüğü ‘günahkarlar’. Bunlar belki bir çok günaha bulaşmış olabilirler ama tövbe ettiklerinde Rab onları kabul eder. İkinci oğul ise dini önderleri temsil eder. Halkın önünde gösterişli bir dindarlığı sergiler ama devamını getirmiyorlar – hepsi beyhude! Böylece tüm hatalarına rağmen Mesih’e yürekten inanan ‘günahkarlar’ Tanrı’nın Egemenliğine girerken dini önderler dışarıda kalacaklar. Ne acı! Korkarım bugün durum pek farklı değil. Tanrı’nın şu sözlerini hatırlasak iyi ederiz: ‘*İnsan dış görünüşe Rab ise yüreğe bakar*(1.Samuel 16:7).’ Günü geldiğinde Mesih her birimizin yüreğini kalburdan geçirecektir. Şimdiden tövbe ederek Rab’bin merhametine sığınırız iyi ederiz.

Matta 21:33-46

33 ‹‹Bir benzetme daha dinleyin: Toprak sahibi bir adam, bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkma çukuru kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı. **34** Bağbozumu yaklaşınca, üründen kendisine düşeni almaları için kölelerini bağcılara yolladı. **35** Bağcılar adamın kölelerini yakaladı, birini dövdü, birini öldürdü, ötekini de taşıladı. **36** Bağ sahibi bu kez ilkinden daha çok sayıda köle yolladı. Bağcılar bunlara da aynı şeyi yaptılar. **37** Sonunda bağ sahibi, ‹Oğlumu sayarlar› diyerek bağcılara onu yolladı. **38** ‹‹Ama bağcılar adamın oğlunu görünce birbirlerine, ‹Mirasçı bu; gelin, onu öldürüp mirasına konalım› dediler. **39** Böylece onu yakaladılar, bağdan atıp öldürdüler. **40** Bu durumda bağın sahibi geldiği zaman bağcılara ne yapacak?›› **41** İsa'ya şu karşılığı verdiler: ‹‹Bu korkunç adamları korkunç bir şekilde yok edecek; bağı da, ürününü kendisine zamanında verecek olan başka bağcılara kiralayacak.›› **42** İsa onlara şunu sordu: ‹‹Kutsal Yazılar'da şu sözleri hiç okumadınız mı? ‹Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu. Rab'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!› **43** ‹‹Bu nedenle size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek. **44** ‹‹Bu taşın üzerine düşen, paramparça olacak; taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek.›› **45** Başkâhinler ve Ferisiler, İsa'nın anlattığı benzetmeleri duyunca bunları kendileri için söylediğini anladılar. **46** O'nu tutuklamak istedilerse de, halkın tepkisinden korktular. Çünkü halk, O'nu peygamber sayıyordu.

AÇIKLAMA: Birçok insan, ‘Kutsal Kitap’ta neden hep İsrail ön planda?’ diye sorar. Mesih’in burada anlattığı benzetme bu önemli soruya ışık tutar. Bir toprak sahibi güzel bir bağ diker ve tüm ihtiyaçlarını karşılar. Sonra bir takım kiracılara emanet edip yolculuğa çıkıyor. Bağbozumu yaklaşıncı ürününden almak için kullarını gönderir. Ne var ki bağı kendilerine ait sanan kiracılar hiç bir şey vermiyor, üstelik gelen uşaklara çok kötü davranıyorlar. En sonunda bağ sahibi ‘Oğlumu sayarlar’ diyerek kendi evladını gönderir. Fakat kiracılar onu görünce ‘onu öldürüp mirasa konalım’ diye düşünür ve oğlunu öldürürler. Aslında bu benzetmede Mesih Tanrı’nın İsrail ulusuyla olan ilişkisini resmeder. Bağ sahibi Tanrı’dır, kiracılar İsrail ulusudur, gönderilen köleler peygamberlerdir ve en sonunda gelen Mesih’in ta kendisidir.

Tanrı pek çok kez İsrail’i ürün vermeyen bir bağa benzetti (bkz. Yeşaya 5) ama burada artık son noktayı koyuyor.

Peki bu özel ilişki nerede başladı? Aslında Tanrı ilk İbrahim’le bir antlaşma yaparak bu ilişkiyi başlattı. Tanrı, ‘*Senin soyunu çoğaltacak ve tüm uluslara bereket kaynağı olacaksın,*’ dedi

(Yaratılış 12:1-2). Tanrı'nın bu vaadi öz eşinden Sara'dan mucize sonucu doğan İshak'a emanet edildi ve böylece tüm İsrail ulusuna geçti. Ancak öyküdeki kiracılar gibi bir yerden sonra İsraililer, Tanrı'nın onlara göstermiş olduğu bunca lütfu sanki kendilerine ait diye görmeye başladılar. Oysa ki Tanrı'nın baştan amacı bu ürünün İsrail aracılığıyla tüm uluslarla paylaşılmasıydı. Böylece Rab onları yola getirmek için ne kadar peygamber gönderdiyse de hep dik başlılık yaptılar. En sonunda Tanrı kendi öz Oğlunu gönderir ve O'na en kötüsünü yaparlar. Böylece Mesih bir kaç gün sonra başına gelecek olayları öngörmüş oluyor.

Ardından Mesih 118. Mezmurdan alıntı yapar. Burada İsrail önderlerinin reddettiği taş, yani İsa Mesih, köşenin baş taşı oluyor, yani tüm uluslardan oluşan Kilisenin temel taşı. Böylece İsrail rafa kaldırılmış oluyor ve Rab planına başka türlü Kilise aracılığıyla devam eder. Mesih bu yeni düzeni şöyle özetler: *'Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek.'* Böylece İsrail'e vaat edilen Mesih onlara bir sürçme taşı olmuştur ve aynı zamanda tüm ulusların kurtulması için bir temel taşı oluşturmuştur. Ancak İncil bu durumda İsrail ulusunu küçümsememeliyiz diyor (Romalıları 11). Evet şimdilik lanete uğramış olabilir ama bir gün Rab onları da tövbeye getirecek ve tüm ulusları bir aile yapacaktır. Petrus'un dediği gibi Tanrı'nın lütfunu tüm uluslara yansıtmak artık bize emanet edildi (1.Petrus 2:4-9). İsrail gibi bencillik yapıp bunu kendimize saklamak gibi bir lüksümüz yoktur. O halde ne diye duruyoruz?

H) KİMLER KURTULACAK?

Matta 22:1-14

1-2 İsa söz alıp onlara yine benzetmelerle şöyle seslendi:
«Göklerin Egemenliği, oğlu için düğün şölenu hazırlayan bir krala benzer. **3** Kral şölenu davet ettiklerini çağırarak üzere kölelerini gönderdi, ama davetliler gelmek istemedi. **4** «Kral yine başka kölelerini gönderirken onlara dedi ki, «Davetlilere şunu söyleyin: Bakın, ben ziyafetimi hazırladım. Sığırlarım, besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır, buyrun şölenu!» **5** «Ama davetliler aldırmadılar. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti. **6** Öbürleri de kralın kölelerini yakalayıp hırpaladılar ve öldürdüler. **7** Kral öfkeleni. Ordularını gönderip o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi. **8** «Sonra kölelerine şöyle dedi: «Düğün şölenu hazır, ama çağıraraklarım buna layık değilmiş. **9** Gidin yol kavşaklarına, kimi bulursanız düğüne çağırın.» **10** Böylece köleler yollara döküldü, iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar. Düğün yeri konuklarla doldu. **11** «Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün giysisi giymemiş bir adam gördü. **12** Ona, «Arkadaş, düğün giysisi giymeden buraya nasıl girdin?» diye sorunca, adamın dili tutuldu. **13** «O zaman kral, uşaklarına, «Şunun ellerini ayaklarını bağlayın, dışarıya, karanlığa atın!» dedi. «Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.» **14** «Çünkü çağırılanlar çok, ama seçilenler azdır.»»

AÇIKLAMA: İnsanlar hep sorar: Kimler kurtulacak? Ya da cennete kimler girecek? Mesih'in kısaca buna verdiği cevap şu: *'Çağrılanlar çok ama seçilenler azdır.'* Peki bununla ne demek istedi? Mesih olup bitenleri benzetmelerle resmetmektedir. Bir önceki bölümde gördüğümüz gibi İsrail ulusu Tanrı'dan özel bir çağrı almıştır. Yüzyıllardan beri Tanrı onlara bir Egemenlik vaat etti. Bu Egemenlik İsrail'le başladıysa da esasen kapısı tüm uluslara açık olacaktı. Beklenen Mesih geldiğinde ise din bilginleri O'nu kıskandılar ve Krallarını ellerinin tersiyle ittiler. Burada Mesih bunu bir düğün şölenine benzetir.

Düğünü hazırlayan Kral Tanrı'yı temsil eder. Evlenecek olan Oğul da İsa Mesih'i temsil eder. İlk başta çağırdığı misafirler de Yahudi toplumdur. Onlar ise kendilerine gönderilen köleleri yani peygamberleri hep terslediler – bazılarını öldürdüler bile. Buna çok öfkelenen Kral onları yok etmeye karar verir. Bu da Mesih'ten yaklaşık 40 sene sonra MS 70 yılında Yerusalam'ın yıkılışını temsil ediyor olabilir. Ama düğün şöleni planlandığı gibi devam etmeli. Böylece Kral kölelerini diğer herkesi çağırmaya gönderir. Bu da diğer uluslardan gelip Kilise topluluğunu oluşturanları temsil eder. Bu benzetmede Mesih vaat edilen krallığa Yahudilerin değil diğer ulusların gireceğini belirtir. Yani İsrail'in Mesih'i reddetmesi Tanrı'nın planına engel değildi – Tanrı başka türlü vaadini gerçekleştirip amacına ulaşır.

Benzetmenin sonunda ilginç bir ayrıntı daha var. Kral misafirlerini görmeye gelince orada düğün giysisi giymemiş birine rastlar ve onu dışarı attırır. Bu kimi temsil ediyor? Aslında sorun neydi? Adam şölene geldi ancak düğüne yaraşır bir kıyafet giymeye ihtiyaç duymadı. Büyük ihtimalle çağrılan konuklara şölene girerken bir düğün elbisesi tedarik edildi fakat bu adam kendi elbiseleriyle girmek istedi. Bu kendi iyiliklerine güvenen ve

böylece Tanrı'nın lütfuna sığınmayı reddeden kimseyi temsil eder. Bu şekilde baştaki sorumuza dönmüş oluruz. Kimler Tanrı'nın cennetine girecek? Yahudiler seçilmiş soy olduklarına güvenerek girmeyi umuyorlardı ancak Mesih böyle olmayacağını belirtir. Başkaları yapmış oldukları sevaplara güvenerek giriş hakkını elde etmeye çalışır ama bu da işe yaramayacaktır. Rab cennetin girişinde kimliğimizi ya da CV'mizi kontrol etmeyecektir, O yüreğimize bakacaktır. Esas bizi kurtaran Tanrı'nın İsa Mesih aracılığıyla yaptığı çağrıya içten bir imanla karşılık vermektir. İncil, İsa için şöyle der: *'Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiç bir ad yoktur*(Elçilerin İşleri 4:12).'

Matta 22:15-33

15 Bunun üzerine Ferisiler çıkıp gittiler. İsa'yı, kendi söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla düzen kurdular. **16** Hirodes yanlılarıyla birlikte gönderdikleri kendi öğrencileri İsa'ya gelip, «Öğretmenimiz» dediler, «Senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü insanlar arasında ayırım yapmazsın. **17** Peki, söyle bize, sence Sezar'a vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?» **18** İsa onların kötü niyetlerini bildiğinden, «Ey ikiyüzlüler!» dedi. «Beni neden deniyorsunuz? **19** Vergi öderken kullandığınız parayı gösterin bana!» O'na bir dinar getirdiler. **20** İsa, «Bu resim, bu yazı kimin?» diye sordu. **21** «Sezar'ın» dediler. O zaman İsa, «Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin» dedi. **22** Bu sözleri duyunca şaşıldılar, İsa'yı bırakıp gittiler. **23-24** Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler, aynı gün İsa'ya gelip şunu sordular: «Öğretmenimiz, Musa şöyle buyurmuştur: «Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alsın, soyunu sürdürsün.» **25** Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığından karısını kardeşine bıraktı. **26** İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu. **27** Hepsinden sonra kadın da öldü. **28** Buna göre diriliş günü kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onunla evlendi.» **29** İsa onlara, «Siz Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz için yanılıyorsunuz» diye karşılık verdi. **30** «Dirilişten sonra insanlar ne evlenir, ne de evlendirilir, gökteki melekler gibidirler. **31** Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Tanrı'nın size bildirdiği şu sözü okumadınız mı? **32** «Ben

İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım› diyor. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır.» 33 Bunları işiten halk, O'nun öğretisine şaşırıp kaldı.

AÇIKLAMA: Bu aşamada din bilginleri tek tek Mesih'i sorguya çekmeye başladılar. Onlar Mesih'in ağzını arayarak tuzağa düşürmeye çalışıyorlardı. Ancak Mesih olağanüstü bilgeliğini sergiler. Önce vergi olayını sorarlar. İsrail toplumu Roma işgali altındaydı. Böylece Mesih vergi ödemeyin dese devlet onu yakar vergi ödeyin dese halk O'nu yakar. İçinden çıkılmaz bir soru ancak Mesih '*Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin*' diyerek herkesi şaşkına çevirir. Tam olarak ne demek istedi? Bir kere kendisine gösterilen dinar bir Roma parasıydı ve Yahudilerin Roma'nın düzeninden yararlandıklarının göstergesiydi. Devleti şikayet etmek kolaydır ancak hiç bir düzen olmasa ne hale geliriz acaba? Kelam'a göre baştaki devlete boyun eğmeliyiz ve saygı olsun vergi olsun çekinmeden vermeliyiz (bkz. Romalılar 13:1-7; 1.Petrus 2:13-17). Ancak bu noktada Tanrı'nın hakkını da unutmamalıyız. Aslında her şeyimiz, sağlığımız, ailemiz, işimiz, hepsi Tanrı'dandır. Başımızdaki devlet olsun, patron olsun, baba olsun, onlara saygılı olmamız gerekiyorsa da en baştakine daha ne kadar saygılı ve minnettar olmalıyız? Mesih izleyicisi isyankarlığa gelmemeli bu imanımıza yakışmaz. Süleyman durumu şöyle özetler: '*Oğlum, RAB'be ve krala saygı göster, onlara başkaldıranlarla arkadaşlık etme* (Süleyman'ın Özdeyişleri 24:21).'

Sonra Sadukiler, Mesih'i tökezletmek için şanslarını denemek istiyorlar. Bu grup dindar görünmeyi seven ama aslında Tanrı'nın kudretini inkar eden bir mezhepti. Burada çok abartılı bir mesel ile İsa'ya zor anlar yaşatmaya çalışırlar. Kadıncağız sırayla yedi kardeşle evlendi, acaba cennette kimin karısı olacaktır? Sadukiler

ölümünden sonrasına inanmıyorlardı ve böyle hikâyelerle kendilerini haklı göstermeye çalışıyorlardı. Mesih'in cevabı çok net: *'Yanıyorsunuz, çünkü ne Tanrı'nın Sözü'nü ne de Tanrı'nın gücünü biliyorsunuz.'* İsa, cennette evlilik yok diyerek noktayı koyar. Bugün bile bazıları cennette verilecek kızlardan bahseder ancak Mesih bu hikayeyi yalanlar. Sonra ölümünden sonrası var diye ispatlamak için Yahudilerin çok iyi bildiği bir ayet gösterir. Eski Antlaşmanın pek çok yerinde Tanrı *'Ben İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısıyım'* dedi. Burada *'Ben onların Tanrısı idim'* değil *'Onların Tanrısıyım'* dediğine göre çoktan ölmüş olan İbrahim, İshak ve Yakup yaşıyordur demektir. Evet ölümünden sonrası var hatta Mesih başka yerde şunu belirtti: *'Sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır (Yuhanna 5:24).'*

Bu bölümde sorguya çekilirken Mesih'in sergilediği tutum çok önemli. Kendisine tuzak kuran insanlara hiç öfkelenmeden hep doğruyu gösterdi. Ayrıca onların içinde hep kavga sebebi olan dini ve siyasi konulara hep dengeli ve tutarlı bir yaklaşım sergiledi. Özellikle vergi konusunda Mesih'i ne kadar ki siyasi bir meselenin içine çekmeye çalıştılsa da Mesih oraya girmeyi reddetti. Bu bizim için önemli bir emsaldir. Bizim siyasetle bir işimiz yoktur. Bizim vatanımız göklerde ve oradan Kralımızı bekliyoruz. Dünya'da kalan günlerimizde Rab bizi Mesih'in hikmetiyle donatsın ki bu tür tuzaklara düşmeden insanlara pusula gibi hep yukarıyı gösterebileyim.

Matta 22:34-46

34 Ferisiler, İsa'nın Sadukiler'i susturduğunu duyunca bir araya toplandılar. **35-36** Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsa'yı denemek amacıyla O'na şunu sordu: «Öğretmenim, Kutsal Yasa'da en önemli buyruk hangisidir?» **37** İsa ona şu karşılığı verdi: «*«Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.»* **38** İşte ilk ve en önemli buyruk budur. **39** İlkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: *«Komşunu kendin gibi seveceksin.»* **40** Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır.» **41-42** Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: «Mesih'le ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?» Onlar da, «Davut'un Oğlu» dediler. **43** İsa şöyle dedi: «O halde nasıl oluyor da Davut, Ruh'tan esinlenerek O'ndan «Rab» diye söz ediyor? Şöyle diyor Davut: **44** «Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.» **45** Davut O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?» **46** İsa'ya hiç kimse karşılık veremedi. O günden sonra artık kimse de O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

AÇIKLAMA: Mesih'in karşısında kimse duramadı. Yine de Ferisiler şanslarını bir daha denemek istediler. Hatta içlerindeki en büyük bilgini seçip Mesih'in karşısına çıkartıyorlar. Yasa uzmanı, o günde Yahudi din alanında çok tartışılan bir soruyu İsa'ya sorar: 'Kutsal Yasa'da en büyük buyruk hangisidir?' Din bilginlerine göre Kutsal Yasa'da tam 613 buyruk vardı. Mesih hangisini

seçsin? İsa öyle bir cevap veriyor ki kimse O'nunla tartışamaz oldu. Mesih, Yahudilerin her gün en az iki kez dualarında zikrettikleri ve 'şema' diye bilinen buyruğu söyler. Şema; Yasa'nın Tekrarı 6. bölümde geçer: *'Tanrın Rabbi bütün yüreğinle bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.'* Mesih buna ikinci en büyük buyruğu da ekler: *'Komşunu kendin gibi seveceksin.'* Sonra Mesih Yasa'nın tüm buyrukları bu iki buyrukta özetlendiğini belirtir. Ne demek istedi? İnsan gerçekten Tanrı'yı severse asla günaha taviz vermez çünkü bu onu Tanrı'dan uzaklaştırır. Ayrıca Tanrı'yı çok seven O'nu benzerliğinde yaratılan insanı da sevmeli. Bu iki söz bağlantılıdır. İncil'in dediği gibi: *'Gördüğü kardeşini sevemeyen Tanrı'yı nasıl sevebilir?(1.Yuhanna 4:20).'* Daha önce gördüğümüz gibi Mesih'in tüm öğretisi sevgi ilkesine dayanmaktadır. İsa bir çok yasak getirmek yerine bizi öncelikle Tanrı'yı ve diğer herkesi yürekten sevmeye çağırır. Dünyayı kurtaracak tek yasa budur. Ayrıca Mesih sadece bunu söylemekle kalmadı, kendisi insanlık uğruna çarmıhta canını feda ederek apaçık bu sevgiyi herkese gösterdi (bkz Yuhanna 15:13).

Mesih bu defa onlara bir soru sorar: *'Mesih kimin oğludur?'* Bir Yahudi için bu çok basit bir sorudur. Baştan beri onlara vaat edilen büyük kral Mesih, Davut'un soyundan gelecekti. Ancak İsa 110. Mezmurdan şu ayeti hatırlatır onlara: *'Rab Rabbime dedi ki: Ben düşmanlarını ayaklarının altında serinceye kadar sağımda otur.'* Mezmuru yazan Davut Rab'bin Rab'binden bahsediyor. Bu nasıl oluyor? Yahudiler bu ayetin beklenen Mesih'ten söz ettiğini kabul ediyorlardı ama ayete bakılırsa Mesih, Davut'tun oğlu değil esasında Davut'un Rabbidir. Bu ayetle Mesih gerçek kimliğinin çok bariz bir ipucunu vermiş olduysa da onlar anlayamadılar. Ancak şunu çok iyi anladılar ki Mesih'in bilgeliğiyle baş edemeyeceklerdir.

Peki Mesih'in bu hikmeti nereden kaynaklanıyordu? Dikkat edersek İsa, hep Kutsal Kitap'tan cevap veriyordu. Bilgeliğinin sırrı buydu. Bizler Mesih gibi inancımıza karşı gelenlere nasıl cevap vermemiz gerektiğini bilmek istiyorsak o zaman Tanrı'nın Sözü'nü içli dışlı bilmeliyiz. Davut'un yazdığı gibi: *'Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar, çünkü her zaman aklımdadır onlar. Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım, çünkü öğütlerin üzerinde düşünürüm(Memzur 119:98-99).'* Peki bizler Rab'bin Sözüne ne kadar vakit ayırıyoruz çünkü gerçek bilgeliğimizin ölçütü budur?

Masih'in Gelecekle ilgili Sözü (Matta 23-25)

Matta 23:1-39

1-2 Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi: «Din bilginleri ve Ferisiler Musa'nın kürsüsünde otururlar. **3** Bu nedenle size söylediklerinin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar. **4** Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileriye bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler. **5** «Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar. Örneğin, hamailerini büyük, giysilerinin püsküllerini uzun yaparlar. **6** Şölenlerde başköşeye, havralarda en seçkin yerlere kurulmaya bayılırlar. **7** Meydanlarda selamlanmaktan ve insanların kendilerini «Rabbî» diye çağırmalarından zevk duyarlar. **8** «Kimse sizi «Rabbî» diye çağırmasın. Çünkü sizin tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz. **9** Yeryüzünde kimseye «Baba» demeyin. Çünkü tek Babanız var, O da göksel Baba'dır. **10** Kimse sizi «Önder» diye çağırmasın. Çünkü tek önderiniz var, O da Mesih'tir. **11** Aranızda en üstün olan, ötekilerin hizmetkârı olsun. **12** Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir. **13-14** «Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz! **15** «Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizleri, kıtaları dolaşırsınız. Dininize döneni de kendinizden iki kat cehennemlik yaparsınız. **16** «Vay halinize kör kılavuzlar! Diyorsunuz ki, «Tapınak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama tapınaktaki altın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.» **17** Budalalar, körler! Hangisi daha önemli, altın mı, altını kutsal kılan tapınak

mı? 18 Yine diyorsunuz ki, ‹Sunak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama sunaktaki adağın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.› 19 Ey körler! Hangisi daha önemli, adak mı, adağı kutsal kılan sunak mı? 20 Öyleyse sunak üzerine ant içen, hem sunağın hem de sunaktaki her şeyin üzerine ant içmiş olur. 21 Tapınak üzerine ant içen de hem tapınak, hem de tapınakta yaşayan Tanrı üzerine ant içmiş olur. 22 Gök üzerine ant içen, Tanrı'nın tahtı ve tahtta oturanın üzerine ant içmiş olur. 23 ‹‹Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz nanenin, dereotunun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli konularını -adaleti, merhameti, sadakati- ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekirdi. 24 Ey kör kılavuzlar! Küçük sineği süzer ayırır, ama deveyi yutarsınız! 25 ‹‹Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla doludur. 26 Ey kör Ferisi! Sen önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan da temiz olsunlar. 27 ‹‹Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlara benzersiniz. 28 Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve kötülükle dolusunuz. 29 ‹‹Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Peygamberlerin mezarlarını yapar, doğru kişilerin anıtlarını donatırsınız. 30 ‹Atalarımızın yaşadığı günlerde yaşasaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanına girmezdik› diyorsunuz. 31 Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz. 32 Haydi, atalarınızın başlattığı işi bitirin! 33 ‹‹Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız? 34 İşte bunun için size peygamberler, bilge kişiler ve din bilginleri gönderiyorum. Bunlardan kimini öldürecek, çarmıha gereceksiniz. Kimini havralarınızda kamçılacak, kentten kente

kovalayacaksınız. 35 Böylelikle, doğru kişi olan Habil'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekyia oğlu Zekeriya'nın kanına kadar, yeryüzünde akıtılan her doğru kişinin kanından sorumlu tutulacaksınız. 36 Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsinden bu kuşak sorumlu tutulacaktır. 37 ‹‹Ey Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşıyan Yeruşalim! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz. 38 Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! 39 Size şunu söyleyeyim: ‹Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!› diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.››

AÇIKLAMA: Tek tek sırayla din bilginleri Mesih'i sorguladı fakat O'nda bir kusur bulamadılar. Bu defa Mesih dönüp onları yargılar ve üzerlerine tam yedi 'Vay' okur. Aslında o günün dindarlarını dinleyecek olsak ya da dışarıdan süzecek olsak ne kadar kusursuz göründüklerine şaşırırdık. Öğrettikleri de dosdoğruydu çünkü Tanrı'nın Sözü'nü iletiyorlardı. Sorun şuydu ki dediklerini kendileri uygulamıyorlardı, işte bunun adı ikiyüzlülüktür. Yaptıkları her şey gösterişe bağlıydı. Hep kendilerini yüceltmeye çalışıyorlardı. Mesih ise çok farklı bir yol izledi. O hizmet edilmeye değil hizmet etmeye geldi. İsa yücelik peşinde değildi tersine insanları kurtarmak için kendini alçalttı. Mesih'in ilkesi buydu: 'Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.'

Din bilginleri ise

kendilerini alabildiğine gurura kaptırdılar. Kendileri kurtulmasalar da kimsenin kurtulmasına da izin vermek istemiyorlardı. Tüm ülkeyi kendileriyle birlikte cehenneme indirmek istiyorlardı. Her şeyin üzerine bir yığın kural koydular fakat kendileri bile onları yerine getirmiyorlardı. Bir yerden sonra Tanrı'ya değil İblis'e hizmet etmeye başladılar. Mesih'in onlara verdiği isimler pek iç açıcı değil: *'Kör kılavuzlar! İkiyüzlüler! Badanalı Mezarlar! Yılanlar, Engerek Soyu!'* En sonunda Mesih İsrail halkının bu acı haline gözyaşlarını tutamıyor. Onlara Tanrı'nın sevgisiyle yöneldiyse de kendisini hep reddettiler ve bunun sonucunda büyük bir hüküm giyeceklerdir.

Bu bölümde dindarlığın ne kadar tehlikeli bir şey olduğunu bir daha görüyoruz. Birçok kişi bunu sadece bir meslek sanır ve bundan para kazanmaya çalışır. Başkaları yarışmamış gibi insanların övgülerini toplamaya çalışırlar. Hatta bazıları oyun bile sanırlar ve bildikleriyle başkalarını hep alt etmeye çalışırlar. Bunun yanısıra unutuyorlar ki din adına konuştuklarında insanların ruhları ve ebedi hayatları söz konusudur. Aslında Tanrı'nın Sözü ateş gibi çok tehlikeli bir şeydir. İnsan ateşle yemek pişirebilir ve ısınabilir ama aynı ateş kontrolden çıkarsa yangına dönüşebilir.

Tanrı'nın buyruklarını biliyorsak bu beraberinde büyük bir sorumluluk getirir. Mesih'in dediği gibi Tanrı'nın iradesini bilip de yerine getirmeyenin vay haline! Mesele çok bilmek değil, bildiklerimizi yaşantıya dökmektir. Yakup'un dediği gibi Tanrı'nın Sözünde gördüğünü uygulayabilen '*yaptıklarıyla mutlu olacaktır*' (Yakup 1:25). Peki bizler neyin peşindeyiz? İnsanların övgü sözleri mi? Dünyanın yüceliği mi, yoksa Mesih'in alçakgönüllülüğü mü?

Matta 24:1-14

1 İsa tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O'na göstermek için yanına geldiler. **2** İsa onlara, «Bütün bunları görüyor musunuz?» dedi. «Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!» **3** İsa, Zeytin Dağı'nda otururken öğrencileri yalnız olarak yanına geldiler. «Söyle bize» dediler, «Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?» **4** İsa onlara şu karşılığı verdi: «Sakın kimse sizi saptırmasın! **5** Birçokları, «Mesih benim» diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi aldatacaklar. **6** Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir. **7** Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak. **8** Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır. **9** «O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek. **10** O zaman birçok kişi imandan sapacak, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler. **11** Birçok sahte peygamber türeyecek ve bunlar birçok kişiyi saptıracak. **12** Kötülüklerin çoğalmasından ötürü birçoklarının sevgisi soğuyacak. **13** Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. **14** Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir.

AÇIKLAMA: Son günler hep modası geçmeyen büyük merak

konusudur. Zaman zaman bir 'kehanet' ya da söylenti çıkar ve herkes telaşlanır. Aslında Mesih bundan 2000 sene önce son günleri tane tane anlattı. Bu arada İsa Mesih İsrail için son sözünü söylemişti. Vaat edilen Egemenliğin bu ilk gelişinde değil bir sonraki gelişinde gerçekleşeceğini belirtti. Üstelik başlarına gelecek büyük bir yıkımdan da bahsetmişti. Bu bölümde Mesih bunun ayrıntılarını sağlar. Havariler, Tapınağı överken İsa son derece şaşırtıcı bir kehanette bulunur: *'Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!'* Öğrenciler de ona bir takım soru sordular: Bu ne zaman olacak? Senin gelişin ve çağın sonu ne zaman olacak? Bunlar aslında iki ayrı ama bağlantılı olaydır. Birincisi Mesih'in ölümünden yaklaşık 40 sene sonra gerçekleşen Yeruşalim'in yıkımıdır. Diğeri ise Mesih'in ikinci gelişinden hemen önce Yeruşalim'de gerçekleşecek olaylardır. Her ikisinde Yeruşalim'in üzerine gelen gazap söz konusu o yüzden Mesih hepsini kapsayan genel bir cevap verir.

İsa her iki olayın öncesinde gerçekleşecek olan bir takım belirti sıralar:

1. Bir çok sahtekar peygamber türeyecek ve insanları kandıracak.
2. Savaş gürültüleri ve haberleri çoğalacak.
3. Yer yer kıtlıklar ve büyük depremler olacak.
4. İmanlılar büyük sıkıntılar görecektir ve bir çok kişi imandan sapacak.
5. Kötülük alabildiğine çoğalacak ve insanların sevgisi soğuyacak.

İşte son günlerin habercisi bunlar olacak. Ne var ki biri ‘Bu belirtiler her zaman olmuştur ve bugün dahi devam etmekte’ diye itiraz edebilir. Ancak bu son olayların farkını göstermek için Mesih bir örnek kullanır. Bunları ‘doğum sancularına’ benzetir. Doğum vakti yaklaştıkça sancılar sıklaşır ve ağrısı artar. Aynı şekilde Mesih’in dönüşünden önce yukarıda sıralanan olaylar sıklaşacak ve şiddetleri artacak. Son yıllarda bunu görebiliyoruz. Ancak şunu hatırlamalıyız ki her şey düzelmeden önce tüm dünya korkunç bir kaosa sürüklenecek. Ama Mesih’in söylediği gibi ‘*Sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.*’ Ayrıca bu kaosun içinde olacak olumlu bir şeylerden de söz eder. Şeytan’ın cirit attığı bu korkunç dönemde Tanrı ve çocukları harika bir şekilde çalışıyor olacaklar. Böylece dünyanın en karanlık saatinde müjdenin ışığı, dünyanın en ücra köşesine kadar yayılacaktır. Ta ki Dünya’nın Işığı’nın ta kendisi, İsa Mesih bulutlarda belirir. Evet son günlerin en büyük olayı İsa Mesih’in Egemenliğini kurmak üzere yapacağı muhteşem dönüştür. Bizim için önemli olan soru şu: İsa Mesih geri geldiğinde, kurmak istediği Egemenliğe layık bir yaşantımız olacak mı? Sonuna kadar dayanabilecek miyiz?

Matta 24:15-35

15-16 «Peygamber Daniel'in sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüz zaman -okuyan anlasın- Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın. **17** Damda olan, evindeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. **18** Tarlada olan, abasını almak için geri dönmessin. **19** O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! **20** Dua edin ki, kaçışınız kışa ya da Şabat Günü'ne rastlamasın. **21** Çünkü o günlerde öyle korkunç bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. **22** O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak. **23** Eğer o zaman biri size, «İşte Mesih burada», ya da «İşte şurada» derse, inanmayın. **24** Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse, seçilmiş olanları bile saptıracaklar. **25** İşte size önceden söylüyorum. **26** «Bunun için size, «İşte Mesih çölde» derlerse gitmeyin. «Bakın, iç odalarda» derlerse inanmayın. **27** Çünkü İnsanoğlu'nun gelişi, doğuda çakıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır. **28** «Leş neredeyse, akbabalar oraya üşüşecek. **29** «O günlerin sıkıntısından hemen sonra, «Güneş kararacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.» **30** «O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. **31** Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacaklar. **32** «İncir ağacından ders alın! Dalları filizlenip

yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız. **33** Aynı şekilde, bütün bunların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, İnsanoğlu yakındır, kapıdadır. **34** Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak. **35** Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.>>

AÇIKLAMA: İlginçtir ki dünyanın her yerinde farklı inançlardan olan pek çok insan İsa Mesih'in yeryüzüne geri döneceğine inanır. Gerçek şu ki bir tek, İsa Mesih görkemli bir biçimde ölümü yenip dirilmeyi başardı ve bir tek kendisi dünyaya geri gelecektir. Peki bu son günler nasıl olacak? Mesih burada ayrıntıları binlerce sene önce açıklar. Unutmayalım ki burada hem Yeruşalim'in MS 70 yılındaki yıkımı söz konusu hem de henüz gelecek olan bir sıkıntılı

dönem de söz konusudur. Bu dönemin işaretleri arasında Mesih özellikle şunu belirtir ki pek çok sahte peygamber ve kendini Mesih diye gösterenler olacaktır. İsa Mesih bunu açık açık söyler ki kendisinden sonra ancak sahtekarlar gelecektir. Hatta bunlardan bazılarının mucizeler bile yapacağını belirtir. Amaçları gerçek Mesih imanlılarını saptırmak olacaktır – o yüzden Mesih *‘İşte size önceden söylüyorum’* diye bizi sıkı sıkıya uyarır.

Peki gerçek Mesih’i geri geldiğinde nasıl tanıyacağız? Bir kere Mesih gizli saklı bir şekilde gelmeyecektir. İsa ikinci gelişi *‘doğuda çakıp batıya kadar her taraftan görünen şimşek gibi olacak’*der. Yani dünyadaki herkes O’nu bir kerede görecektir. Kimse tanımamazlık edemeyecektir. Gelişinden önce doğaüstü bir çok belirti de gerçekleşecektir: *‘Güneş kararacak, ay ışık vermez olacak, yıldızlar gökten düşecek, göksel güçler sarsılacak.’*(bkz. Vahiy 16) En sonunda bütün dünya İsa Mesih’in gökteki bulutlar üzerine büyük güç ve görkemle geldiğini görecektir. Mesih’in yapacağı ilk şey kendisine inanan tüm insanları yanına toplamak olacaktır. Sonra kendisine karşı savaşan ve imanlıları katleden Şeytanın güçlerini yerle bir edecektir. (bkz Vahiy 19) Bunlar Mesih’in sözleri. Ne var ki bugün insanlar İsa’nın dönüşü hakkında farklı yorumlar ileri sürmektedir. Kimisine göre İsa gelip Hristiyanlığı inkar edecek, evlenip kırk yıl yaşadıktan sonra ölecek ve benzeri. Kısacası Mesih kendisiyle ilgili Kutsal Kitap’ta yazılan ve bunca insanların 2000 sene boyunca inandığı ve uğruna öldüğü gerçekleri bir kerede yalanlayacak! Ancak Şeytan bunu yapar. Bunlar İncil’de geçmez ve Mesih’in kendi söylediklerine de aykırıdır. İncil’de, Mesih’in dönüşü ile ilgili gerçekler çok açık ve nettir.

Son olarak, Mesih bu ayetlerde ortadan kalkmayacak bir ‘kuşak’tan bahseder. Bunlar kim? Başta belirttiğimiz gibi Mesih

iki benzer olaydan bahsediyor ve burada bu kuşağın iki anlamı da var. Birincisi İsa Mesih'i o gün dinleyen ve MS 70 yılındaki yıkıma görgü şahidi olan Yahudilerdir. İkinci anlamı ise genel Yahudi soyu. Yerus alim'in yıkımından sonra dünyanın dört bucağına dağılmalarına rağmen ve zaman zaman büyük katliamlarla karşı karşıya kalmalarına rağmen yok olmadılar ve bugün mucizevi bir şekilde yine eski topraklarında yaşıyorlar. Bu olay Mesih'in gelişinin pek yakın olduğunu gösterir. Yine kendimize sormamız lazım – bizler O'nu karşılamaya hazır mıyız? Bütün bunlar gözümüz önünde gerçekleşiyorsa şunu bilmeliyiz ki İsa Mesih kapıya dayanmıştır?

Matta 24:36-51

36 «O günü ve saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez. **37** Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun gelişinde de öyle olacak. **38** Nuh'un gemiye bindiği güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. **39** Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürünceye dek başlarına geleceklerden habersizdiler. İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak. **40** O gün tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, biri bırakılacak. **41** Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, biri bırakılacak. **42** «Bunun için uyanık kalın. Çünkü Rabbiniz'in geleceği günü bilemezsiniz. **43** Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın gece hangi saatte geleceğini bilse, uyanık kalır, evinin soyulmasına fırsat vermez. **44** Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz saatte gelecektir. **45** «Efendinin, hizmetkârlarına vaktinde yiyecek vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı köle kimdir? **46** Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu! **47** Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak. **48** Ama o köle kötü olur da içinden, «Efendim gecikiyor» der ve öteki köleleri dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip içerse, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp ikiyüzlülerle bir tutacak. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.»»

AÇIKLAMA: İsa Mesih'in geri döneceği kesindir. Ancak tam

olarak ne zaman geri geleceğini saptamak bize düşmez. Zaman zaman kendi bildiklerine çok güvenen bir vaiz çıkar ve Mesih'in dönüş tarihini tüm dünyaya ilan eder. Oysa ki Mesih baştan beri bunu bilmenin imkansız olduğunu belirtti. Hatta kendisi dahil Baba Tanrı'dan başkası bu saati bilemez der. Bu sözü pek çok insanın kafasını karıştırabilir. Kutsal Kitap'ın öğrettiği ve imanlıların da inandığı gibi İsa Mesih Tanrı'yla eşit ise nasıl olur da Tanrı'nın bildiğini bilemez? Mesih'in bunu ne zaman ve hangi şartlar altında söylediğini hatırlamakta fayda var. Bu sırada İsa Mesih bizim gibi vücut almış vaziyeteydi ve pek çok ilahi imkânlarını kısıtlamış durumdaydı. Evet, Mesih doğmadan önce Baba Tanrı'yla birlikteydi ve tüm ilahi ayrıcalıklarına sahipti. (bkz. Yuhanna 1:1-3) Ancak insan olarak yeryüzüne gelmeyi seçince ilahi kimliğinden vazgeçmediyse de pek çok ilahi gücünü geçici olarak rafa kaldırmıştı. (bkz. Filipililer 2:5-8) Böylece insan olarak İsa Mesih, Tanrı'nın tüm gücünü kullanmadığı gibi Tanrı'nın tüm bilgisini de sergilemedi. İnsan olarak gelişti ve Tanrı'ya boyun eğmesini öğrendi (İbraniler 5:8) İşte bu anlamda Mesih ancak Baba Tanrı o saati bilir diyordu.

Peki neden bilinmiyor? Çünkü Tanrı her daim hazır ve uyanık olmamızı ister. Günü ve saati bilinse insanlar sonlara kadar istedikleri gibi yaşar ama son anda tövbe eder. Oysa ki Tanrı'yı gerçekten seven ve Mesih'i dört gözle bekleyen O'nun gelişine her an hazırlıklı olmaya gayret eder. Mesih son günleri Nuh'un günlerine benzetir. Nuh tufandan bahsedince kimse ona inanmadı ta ki yağmur başladı. O zamana dek herkes kendi keyfine bakıyordu ve Nuh'un dedikleri gerçekleştiğini fark ettiklerinde artık çok geç oldu. Böylece Rab bizi sürekli olarak görkemli dönüşünü bekleyen bir vaziyette olmaya çağırır. Çünkü Mesih insanların en beklemedikleri saatte gelecektir. Elçi Pavlus'un da belirttiği gibi, insanlar *'her şey esenlik ve güvenlik içinde'*

dedikleri anda kıyamet kopacak (1.Selanıklılar 5:3). O yüzden Mesih'in geri döneceğine gerçekten inanıyorsak O'nu her gün bulutlarda aramalıyız.

Ayrıca Mesih sadece yerimizde durup beklememizi istemiyor. Son ana kadar çalışkan olmamızı istiyor. Her birimize Mesih'in yolunda bir görev düşüyor. İsa gecikiyor, bir az yatsak oyalansak, bir şey olmaz, desek Mesih birden karşımızda durabilir ve bizler çok utanacağız. İsa Mesih geldiğinde, evet ben bugün seni bekliyordum, diyebilmeliyiz. Tanrı Sözünde Mesih'in gelişini '*özlemle beklemiş olanlara*' özel bir ödül, bir galibiyet tacı vaat eder (2.Timoteos 4:8). Peki Mesih bugün dönse bizi ne halde bulacaktır?

Matta 25:1-30

1 «O zaman Göklerin Egemenliği, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan on kıza benzeyecek. **2** Bunların beşi akıllı, beşi akılsızdı. **3** Akılsızlar yanlarına kandillerini aldılar, ama yağ almadılar. **4** Akıllılar ise, kandilleriyle birlikte kaplar içinde yağ da aldılar. **5** Güvey gecikince hepsini uyku bastı, dalıp uyudular. **6** «Gece yarısı bir ses yankılandı: «İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkın!» **7** Bunun üzerine kızların hepsi kalkıp kandillerini tazelediler. **8** «Akılsızlar akıllılara, «Kandillerimiz sönyüyor, bize yağ verin!» dediler. **9** «Akıllılar, «Olmaz! Hem bize hem size yetmeyebilir. En iyisi satıcılara gidin, kendinize yağ alın» dediler. **10** «Ne var ki, onlar yağ satın almaya giderlerken güvey geldi. Hazırlıklı olan kızlar, onunla birlikte düğün şölenine girdiler ve kapı kapandı. **11** «Daha sonra gelen öbür kızlar, «Efendimiz, efendimiz, aç kapıyı bize!» dediler. **12** «Güvey ise, «Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum» dedi. **13** «Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz.» **14** «Göksel egemenlik, yolculuğa çıkan bir adamın kölelerini çağırıp malını onlara emanet etmesine benzer. **15** «Adam, her birinin yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine de bir talant vererek yola çıktı. **16** Beş talant alan, hemen gidip bu parayı işletti ve beş talant daha kazandı. **17** İki talant alan da iki talant daha kazandı. **18** Bir talant alan ise gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı. **19** «Uzun zaman sonra bu kölelerin efendisi döndü, onlarla hesaplaşmaya oturdu. **20** Beş talant alan gelip beş talant daha getirdi, «Efendimiz» dedi, «Bana beş talant emanet etmiştin; bak, beş talant daha kazandım.» **21** «Efendisi ona, «Aferin, iyi ve güvenilir köle!» dedi. «Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de

seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!> 22 <<İki talant alan da geldi, <Efendimiz> dedi, <Bana iki talant emanet etmiştin; bak, iki talant daha kazandım.> 23 <<Efendisi ona, <Aferin, iyi ve güvenilir köle!> dedi. <Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!> 24 <<Sonra bir talant alan geldi, <Efendimiz> dedi, <Senin sert bir adam olduğunu biliyordum. Ekmediğin yerden biçer, harman savurmadığın yerden devşirirsin. 25 Bu nedenle korktum, gidip senin verdiğin talantı toprağa gömdüm. İşte, al paranı!> 26-27 <<Efendisi ona şu karşılığı verdi: <Kötü ve tembel köle! Ekmediğim yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi bildiğine göre paramı faize vermeliydin. Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım... 28 Haydi, elindeki talantı alın, on talantı olana verin! 29 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek ve o bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak. 30 Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa atın. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.>>>

AÇIKLAMA: Konu İsa Mesih'in dönüşü ve kuracağı Göksel Egemenlik. İlk gelişinde Yahudiler Mesih'in sunduğu Göklerin Egemenliğine layık olamadıkları için vaat edilen Krallığın son hali İsa'nın ikinci gelişini beklemektedir. Bu bölümde Mesih ikinci gelişini iki benzetmeyle resmeder. İkincisinde O'nu her an karşılamaya hazır olmamız ve son ana kadar sadakatle çalışmamız gerektiğini vurgular. Günü ve saati kimse bilemez o yüzden sürekli uyanık olmamız gerek.

İlk öyküde Mesih beklenen Egemenliği damadı bekleyen on kıza benzetir. O günlerde erkekle kız nişanlandıktan sonra erkek gidip bir ev hazırlamaya başlardı. (bkz. Yuhanna 14:1-4) Bu sırada kız hazırlıklarını yapar ve büyük heyecanla güveyin dönüşünü beklerdi. Sonra bir gün haber gelir: ‘Damat geliyor!’ Gelin hemen giyinir ve kız arkadaşlarını toplayarak güveyi karşılamaya gider. Ancak damat gecikince kız arkadaşlarından beş tanesinde yeterince yağ yoktu. Diğerleri ise tam hazırdılar. Hazır olmayan kızlar gidip yağ alana kadar güvey gelir. Böylece beş tanesi şölene katılabilirken diğer beşi dışarıda kalıyor. Peki güvey, gelin ve kızlar kimleri temsil ediyor bu benzetmedi? Güvey Mesih’tir, gelin de Kilisedir. (bkz. 2.Korintliler 11:2) Kızlar ise Yahudileri temsil ediyor olabilir. Bazıları Mesih’i kabul etmiştir ve göksel şölene katılacaklar. Ne var ki bir çokları Mesih’i reddettiler ve Göksel Egemenliğine giremeyecekler. En acısı da Mesih’in en sonunda onlara ‘Seni tanımıyorum’ demesi olacaktır.

İkinci benzetmede üç kölesine yeteneğine göre farklı miktar talant emanet eden bir Kral söz konusu. O günlerde bir talant 6000 dinara eşitti, bir dinar ise vasıfsız bir işçinin günlük ücretiydi. Yani çok büyük bir meblağ söz konusu. Birinci ve ikinci köle kendilerine emanet edileni yatırarak çoğaltmayı başarıyor. Böylece Kral dönünce onlara övgü sözü yağdırıyor. Ancak üçüncü köle kendisine bırakılan talantı hiç değerlendirmiyor. Hatta Kral’a küstahça sözler de sarf ediyor. Böylece elindeki talant alınıyor ve büyük bir ceza alıyor. Peki bu öyküyle Mesih neyi öğretmeye çalışıyor? Aslında Tanrı hepimize pek çok yetenek ve imkan bağışlamıştır. Kimisine az kimisine çok. Ancak şunu çok iyi bilmeliyiz ki Mesih geri geldiğinde bu hayata bize emanet edilen her şeyin hesabını tane tane vereceğiz. Şunu unutmamalıyız ki her şeyimiz, ellerimiz, aklımız ve paramız, hepsi Tanrı’dan bir emanettir ve iyilik için kullanılmalı. Rabbinden ‘Aferin iyi ve

güvenilir köle' sözünü duyana ne mutlu! Peki Mesih'le bugün yüz yüze gelsek, bize ne söyler acaba?

Matta 25:31-46

31 ‹‹İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak. **32** Ulusların hepsi O'nun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden ayıracak. **33** Koyunları sağına, keçileri soluna alacak. **34** ‹‹O zaman Kral, sağındaki kişilere, ‹Sizler, Babam'ın kutsadıkları, gelin!› diyecek. ‹Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın! **35** Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri aldınız. **36** Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle ilgilendiniz; zindandaydım, yanıma geldiniz.› **37** ‹‹O vakit doğru kişiler O'na şu karşılığı verecek: ‹Ya Rab, seni ne zaman aç görüp doyurduk, susuz görüp su verdik? **38** Ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, ya da çıplak görüp giydirdik? **39** Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanına geldik?› **40** ‹‹Kral da onları şöyle yanıtlayacak: ‹Size doğrusunu söyleyeyim, bu en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış oldunuz.› **41** ‹‹Sonra solundakilere şöyle diyecek: ‹Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis'le melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin! **42-43** Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz; susamıştım, bana içecek vermediniz; yabancıydım, beni içeri almadınız; çıplaktım, beni giydirmediniz; hastaydım, zindandaydım, benimle ilgilenmediniz.› **44** ‹‹O vakit onlar da şöyle karşılık verecekler: ‹Ya Rab, seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta ya da zindanda gördük de yardım etmedik?› **45** ‹‹Kral da onlara şu yanıtı verecek: ‹Size doğrusunu söyleyeyim, mademki bu en basit kardeşlerimden biri için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış oldunuz.› **46** ‹‹Bunlar sonsuz azaba, doğrular ise

sonsuz yaşama gidecekler.››

AÇIKLAMA: Eninde sonunda hepimiz İsa Mesih'le yüz yüze geleceğiz. Dünyayı yargılayacak olan O'dur. İsa dedi ki '*Baba bütün yargılama işini Oğluna vermiştir*(Yuhanna 5:22).' Mesih'in kendisi için en çok kullandığı isim 'İnsanoğlu' ydu. Ne var ki çoğumuz bunun ne kadar özel bir unvan olduğunu anlamıyoruz. Bu isim Daniel 7:13'de geçer: '*Gece görümlerimde insanoğluna benzer birinin göğün bulutlarıyla geldiğini gördüm. Eskiden beri var Olan'ın yanına doğru ilerledi, O'nun önüne getirildi. O'na egemenlik, yücelik ve krallık verildi. Bütün halklar, uluslar ve her dilden insan O'na tapındı.*' İşte Mesih'in Matta 25'te tarif ettiği olay tam budur. İsa Mesih ilk gelişinde bir tahtı yoktu, hatta yaslanacağı bir yastığı bile yoktu. İlk gelişinde yalnız başına geldi ve insanlık uğruna utanç verici bir ölüme katlandı. Fakat ikinci gelişinde meleklerin eşliğinde büyük görkemle gelip yüce tahtına oturarak insanları yargılayacaktır.

Bu yargıda Mesih insanları iki gruba ayıracaktır. Mesih bunu keçileri koyunlardan ayıran bir çobana benzetir. Sağına düşen kuzular, bu dünyada Mesih'e inanmış ve kendisi uğruna acı çekmiş kimselerdir. Onlar inançlarını başkalarına yaptıkları hizmetle gösteriyorlar. Mesih der ki mazlumlara yapılan bu iyilikler, İsa'nın kendisine yapılmış sayılır. Böylece Mesih onlara: '*Gelin, sizin için hazırlanmış olan Egemenliği miras alın.*' Bunlar Mesih'in yeryüzünde kuracağı 1000 yıllık Krallığa girecekler. (bkz. Vahiy 20).

Ancak Mesih'in soluna düşen 'keçiler' de olacak. Bunlar Mesih'e

inanmamakta inat edenlerdir. Onlar da asi yüreklerini eylemleriyle gösterirler çünkü insanlara merhamet ve sevgi ile yardım etmeyi reddederler. Böylece bencil davranarak sadece mazlumları değil mazlumların savunucusu olan İsa Mesih'i terslemiş oluyorlar. Sonunda Mesih onlara: *'Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis'le melekleri için hazırlanmış sönmez ateş'e gidin!'* Cehennem dediğimiz budur. Ancak ayetin belirttiği gibi cehennem insanlar için yaratılmamış – Şeytan ve ona uyan asi melekler yani cinler için yaratılmıştır. Fakat İsa'yı reddeden, Şeytan'a uyuyor demek ve dolayısıyla onun yargısına tabii tutulacaktır. Sonuç olarak, bunlar sonsuz azaba gidecekler ama doğrular sonsuz yaşama kavuşacaklar. İsa Mesih'in bu son uyarısı gayet ciddi. Tanrı hiç kimsenin mahvolmasını istemez, tersine herkesin Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşmasını ister. Peki bugün Mesih'le yüz yüze gelsek hangi tarafa düşeriz?

Masih'in Haa Gerilmesi (Matta 26-27)

Matta 26:1-30

1-2 İsa bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilerine, «İki gün sonra Fısıh Bayramı olduğunu biliyorsunuz» dedi, «İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere ele verilecek.» **3** Bu sırada başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkâhinin sarayında toplandılar. **4** İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular. **5** Ama, «Bayramda olmasın ki, halk arasında kargaşalık çıkmasın» diyorlardı. **6-7** İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evindeyken, yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşıdan bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu yağ getirmişti. İsa sofrada otururken, kadın yağı O'nun başına döktü. **8** Öğrenciler bunu görünce kızdılar. «Nedir bu savurganlık?» dediler. **9** «Bu yağ pahalıya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi.» **10** Söylenenleri farkedен İsa, öğrencilerine, «Kadını neden üzüyorsunuz?» dedi. «Benim için güzel bir şey yaptı. **11** Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım. **12** Kadın bu güzel kokulu yağı, beni gömülmeye hazırlamak için bedenimin üzerine boşalttı. **13** Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak.» **14-15** O sırada Onikiler'den biri -adı Yahuda İskariot olanı- başkâhinlere giderek, «O'nu ele verirsem bana ne verirsiniz?» dedi. Otuz gümüş tartıp ona verdiler. **16** Yahuda o andan itibaren İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı. **17** Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrenciler İsa'nın yanına gelerek, «Fısıh yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?» diye sordular. **18** İsa onlara, «Kente varıp o adamın evine gidin» dedi. «Ona şöyle deyin: «Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Fısıh Bayramı'nı, öğrencilerimle birlikte

senin evinde kutlayacağım.» » **19** Öğrenciler, İsa'nın buyruğunu yerine getirerek Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar. **20** Akşam olunca İsa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu. **21** Yemek yerlerken, «Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek» dedi. **22** Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, «Ya Rab, beni demek istemedin ya?» diye sormaya başladılar. **23** O da, «Bana ihanet edecek olan» dedi, «Elindeki ekmeği benimle birlikte sahana batırandır. **24** İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.» **25** O'na ihanet edecek olan Yahuda, «Rabbî, yoksa beni mi demek istedin?» diye sordu. İsa ona, «Söylediğin gibidir» karşılığını verdi. **26** Yemek sırasında İsa eline ekmeğe aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. «Alın, yiyin» dedi, «Bu benim bedenimdir.» **27** Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, «Hepiniz bundan için» dedi. **28** «Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır. **29** Size şunu söyleyeyim, Babam'ın egemenliğinde sizinle birlikte tazesini içeceğim o güne dek, asmanın bu ürününden bir daha içmeyeceğim.» **30** İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.

AÇIKLAMA: Mesih 'İnsanoğlunun' görkemli dönüşünü anlattı fakat önce çarmıha gerilmesi gerekiyordu. Neden? Çünkü ancak bu şekilde insanlar günahlarına karşılık af bulabilirdi. İsa'nın insanlık uğruna kurban olması gerekti. O sırada din bilginleri, Mesih'i yok etmek için komplo kuruyorlardı. Ancak bayramda olmasını istemiyorlardı çünkü bayram sırasında Yeruşalim yüz binlerce misafirle dolup taşıyordu. Ayrıca Yahudi toplumu için bu bayram

çok özel bir anlam teşkil ediyordu. Bu onların kurtuluş bayramıydı – Rab Mısır'ı cezalandırırken İsrailoğulları'nı gazabından esirgeyip kurtardı. Yasa uyarınca bayram sırasında Yahudiler kusursuz bir kuzu kurban ederlerdi. Ne var ki o kuzu aslında yakında kurban edilecek olan İsa Mesih'i temsil ediyordu. Onlar farkında olmadan binlerce sene önce hazırlanmış senaryonun provasını her yıl yapıyorlardı ancak bu yıl tam tamına gerçekleşecekti.

Önce bir kadın, muhtemelen Meryem, İsa'yı meshetmek ister. (bkz. Yuhanna 12:1-8) Bu Lazar'ın ablası olan ve Mesih'in ayakları dibinde saatlerce oturup O'nu dinlemeyi seven Meryem'dir. Aslında çok ironiktir ki bir yandan din bilginleri Mesih'i yok etmeye çalışırken ve diğer yandan kendi havarileri egemenlik hayallerini kurarken bir tek Meryem İsa'nın gerçekten niçin geldiğini kestirir. Herkesin itirazına karşın Meryem çok pahalı bir parfümü İsa'nın başından dökerek O'nun takdirini kazanır. Keseye bakan Yahuda özellikle çok kızdı ki bundan sonra Mesih'i satmaya karar verir. 30 gümüş karşılık öğretmenini ele vermeye anlaşır. Meryem, Mesih'in değerini bildi; Yahuda ise üç yıl sonrasında hala İsa'nın kim olduğunu anlayamadı. Ancak Yahuda, Mesih'i değil kendi ruhunu sattı.

Bayramın en büyük olayı ailece kutlanan fısih yemeğiydi. Fısih demek, üzerinden geçmek yani esirgemek demek. İlk Fısih Bayramında, Yahudiler kurban edilen kusursuz kurbanın kanını evin kapısına ve sövelerine sürdüler. Böylece Mısırlıları cezalandıran ölüm meleği evlerinin üzerinden geçerek onları esirgedi. Her aile kurban edilen kuzuyu pişirir ve birlikte yerdi. Mesih öğrencileriyle geleneksel sofraya oturur ama bu defa sofradaki unsurlara farklı bir anlam yükledi. Mesih, ekmeği ertesi gün parçalanacak olan kendi bedenine benzeterek aralarında

paylaştırır. İçilen şarabı da dökülecek olan kanına benzetir. Bunlar sembolik olarak Mesih'in kurban edilmesini temsil ediyorlardı. Ayrıca Mesih bununla yeni bir antlaşma dönemi başladığını belirtir. Eski Antlaşma yani Musa'nın Yasası insanları ancak

In Remembrance of Me, by Walter Rane, courtesy Church History Museum

yargıya göndü. Mesih ise peygamberlerin vaat ettiği Yeni Antlaşma'dan söz ederek ölümüyle yeni bir dönem başlattığını belirtir. (bkz. Yeremya 31:31-34) Böylece binlerce sene önce başlayan Fısıh Bayramı nihayet hedefini buldu. Bugün dahi dünyanın her yerindeki Mesih inanlıları bir araya geldiklerinde bu sofrayı kutlarlar. Mesih tüm herkesi sofrasına çağırır. Hepimizi, Meryem gibi karşısında oturup O'nun güzel varlığından doymaya davet eder. Ne duruyoruz?

Matta 26:31-56

31 Bu arada İsa öğrencilerine, «Bu gece hepiniz benden ötürü sendeleyip düşeceksiniz» dedi. «Çünkü şöyle yazılmıştır: «Çobanı vuracağım, Sürüdeki koyunlar darmadağın olacak.» **32** Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim.» **33** Petrus O'na, «Herkes senden ötürü sendeleyip düşse de ben asla düşmem» dedi. **34** «Sana doğrusunu söyleyeyim» dedi İsa, «Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.» **35** Petrus, «Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem» dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.**36** Sonra İsa öğrencileriyle birlikte Getsemani denen yere geldi. Öğrencilerine, «Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun» dedi. **37** Petrus ile Zebedi'nin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı. **38** Onlara, «Ölesiye kederliyim» dedi. «Burada kalın, benimle birlikte uyanık durun.» **39** Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. «Baba» dedi, «Mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.» **40** Öğrencilerin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, «Demek ki benimle birlikte bir saat uyanık kalamadınız!» dedi. **41** «Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.» **42** İsa ikinci kez uzaklaşıp dua etti. «Baba» dedi, «Eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin istediğin olsun.» **43** Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. **44** Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözlerle üçüncü kez dua etti. **45** Sonra öğrencilerin yanına dönerek, «Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?» dedi. «İşte saat yaklaştı, İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. **46** Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden

geldi!>>47 İsa daha konuşurken, Onikiler'den biri olan Yahuda geldi. Yanında, başkâhinlerle halkın ileri gelenleri tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık vardı. 48 İsa'ya ihanet eden Yahuda, «Kimi öpersem, İsa O'dur, O'nu tutuklayın» diye onlarla sözleşmişti. 49 Dosdoğru İsa'ya gidip, «Selam, Rabbî!» diyerek O'nu öptü. 50 İsa, «Arkadaş, ne yapacaksan yap!» dedi. Bunun üzerine adamlar yaklaştı, İsa'yı yakalayıp tutukladılar. 51 İsa'yla birlikte olanlardan biri, ani bir hareketle kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu. 52 O zaman İsa ona, «Kılıcını yerine koy!» dedi. «Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek. 53 Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu an bana on iki tünden fazla melek gönderir. 54 Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?» 55 Bundan sonra İsa kalabalığa dönüp şöyle seslendi: «Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğretiyordum, beni tutuklamadınız. 56 Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu.» O zaman öğrencilerin hepsi O'nu bırakıp kaçtı.

AÇIKLAMA: Mesih artık son saatlerini yaşıyor. Daha önce belirttiğimiz gibi her şey peygamberlerin yazdığı senaryoda geçtiği gibi tek tek gerçekleşiyor. Çünkü Mesih ölmek için, insanlık uğruna canını feda etmek için yeryüzüne geldi. Bunu öğrencilerine defalarca anlatmasına rağmen hiç anlayamadılar ya da belki anlamak istemediler. Burada Mesih onlara ölümünden yine söz eder ve hepsinin darmadağın olacağını da belirtir. Petrus her zamanki gibi yine kahramanlık yapmaya kalkarak: 'Herkes kaçsa da ben yanında ölürüm' şeklinde büyük konuşur. Ancak daha

sonra göreceğimiz gibi Petrus'un bu sözleri bilinçsiz bir gururdan kaynaklanıyordu. Onlar bir krallık için savaşmaya hazırken, Mesih ise insanlık uğruna ölmeye hazırды.

Yemekten sonra Mesih öğrencileriyle bir zeytin bahçesine iner. Çekeceği korkunç ıstırapı şimdiden sezen İsa havarilerinin kendisiyle birlikte dua etmelerini rica eder. Mesih yaşayacaklarını içmesi gereken bir kaseye benzeterek Tanrı'dan başka yol yok mu diye sorar? İnsanların günahlarından kurtulması için Mesih'in çarmıhta işkence çekip kurban olmasından başka yol yok muydu? Yoktur! Olsaydı Rab, kutsal Oğlunu işkencecilerin ellerine teslim etmezdi. Böylece Mesih bu korkunç yükü, tüm insanlığın günahlarını omuzlarına alır ve kurban olmak üzere yola çıkar. Ne var ki öğrencilerine dönünce 'Seninle birlikte ölüme giderim' diyen Petrus'u ve diğerlerini uykuya dalmış buluyor. Ölüme gideriz diyenler bir saat bile dua edemediler.

Birden ağaçların arasında bir kalabalığın gürültüsü belirir. Sopalı kılıçlı kargaşanın başında havarilerden, Yahuda İskariot yaklaşır Mesih'i yanağından öperek askerlere teslim eder. Birden Petrus kılıcını çekerek ortaya atılır. Mesih ise onu hemen durdurup '*Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek*' der ve ardından '*İstesem Babam'dan bir melek ordusu çağıramaz mıyım?*' diye ekler. Mesih, Tanrı'nın amaçlarını yerine getirmek için asla şiddete başvurmadı. Tersine kendi canını ortaya koydu. Bazıları, Allah'ın bu sırada Yahuda'yı, Mesih'e benzeterek askerlerin yanlış kişiyi tutuklayıp çarmıha germelerini sağladığını ve İsa'yı göğe kaçırdığını düşünür. İncil'de böyle bir hikaye yoktur. Tanrı'nın Sözü, pek çok yerde çarmıha gerilenin İsa Mesih olduğunu söyler. Çünkü çok önceden peygamberlerin de yazdığı ve insanların kurtulması için tek yol da buydu. Bu arada Mesih'in başta söylediği gibi bütün öğrencileri kaçırıp kayboldular. Evet, her şey senaryoda olduğu gibi

yerine oturuyordu. Ama bizim için önemli olan soru Şu: Mesih'ten ne bekliyoruz? Petrus ve öğrenciler gibi Őan ve Őöhretin peşinde miyiz? Oysa ki Mesih'in yolu önce çarmıha gider. Büyük konuşmak yerine O'nunla birlikte dua etmesini, düşmanlarımızı sevmesini ve çarmıha yürümesini öğrenmeliyiz. Mesih'in ve Tanrı'nın yolu budur.

Matta 26:57-75

57 İsa'yı tutuklayanlar, O'nu başkâhin Kayafa'ya götürdüler. Din bilginleriyle ileri gelenler de orada toplanmışlardı. **58** Petrus, İsa'yı uzaktan, ta başkâhinin avlusuna kadar izledi. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerin yanına oturdu. **59** Başkâhinlerle Yüksek Kurul'un öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı yalancı tanıklar arıyorlardı. **60-61** Ortaya birçok yalancı tanık çıktığı halde, aradıklarını bulamadılar. Sonunda ortaya çıkan iki kişi şöyle dedi: «Bu adam, «Ben Tanrı'nın Tapınağı'nı yıkıp üç günde yeniden kurabilirim» dedi.» **62** Başkâhin ayağa kalkıp İsa'ya, «Hiç yanıt vermeyecek misin?» dedi. «Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?» **63** İsa susmaya devam etti. Başkâhin ise O'na, «Yaşayan Tanrı adına ant içmeni buyuruyorum, söyle bize, Tanrı'nın Oğlu Mesih sen misin?» dedi. **64** İsa, «Söylediğin gibidir» karşılığını verdi. «Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu'nun, Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz.» **65** Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, «Tanrı'ya küfretti!» dedi. «Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte küfürü işittiniz. **66** Buna ne diyorsunuz?» «Ölümü hak etti!» diye karşılık verdiler. **67-68** Bunun üzerine İsa'nın yüzüne tükürüp O'nu yumrukladılar. Bazıları da O'nu tokatlayıp, «Ey Mesih, peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?» dediler. **69** Petrus ise dışarıda, avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız yanına gelip, «Sen de Celileli İsa'yla birlikteydin» dedi. **70** Ama Petrus bunu herkesin önünde inkâr ederek, «Neden söz ettiğini anlamıyorum» dedi. **71** Sonra avlu kapısının önüne çıktı. Onu gören başka bir hizmetçi kız orada bulunanlara, «Bu

adam Nasıralı İsa'yla birlikteydi» dedi. 72 Petrus ant içerek, «Ben o adamı tanımıyorum» diye yine inkâr etti. 73 Orada duranlar az sonra Petrus'a yaklaşıp, «Gerçekten sen de onlardansın. Konuşman seni ele veriyor» dediler. 74 Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, «O adamı tanımıyorum!» dedi. Tam o anda horoz öttü. 75 Petrus, İsa'nın, «Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin» dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

AÇIKLAMA: Tutuklandıktan sonra Mesih'i derhal mahkemeye çıkardılar. Ancak bu öyle bir mahkeme ki hakimler, avukatlar, savcılar ve tanıklar İsa'yı yok etmek için zaten anlaşmışlardı. İlginç tarafı şu ki bu sözde 'dini' bir kuruldu. Oysa ki kutsal saydıkları ve korumakla yükümlü oldukları yasayı kendileri çiğniyorlardı. Daha da ilginç şu, karşısına dizilen bunca kötü niyetli insanların ağır suçlamalarına rağmen Mesih bir savunma yapmaya gereksinim duymuyor. Demek ki hayatı o kadar kusursuz ve kutsaldı ki düşmanları ona bir tane suç bile yapıştıramadılar. En sonunda, başkahin İsa'yı başka türlü mahkum edemeyeceğini anlayınca esas soruna gelir. Esas mesele şuydu ki İsa vaat edilen Mesih, Tanrı'nın Oğlu olduğunu söyledi. Dini önderler ise buna tahammül edemiyorlardı. Bir yandan O'nu kıskanıyorlardı bir yandan da O'ndan korkuyorlardı.

Sonunda başkahin Mesih'e doğrudan sorar: '*Tanrı'nın Oğlu Mesih sen misin?*' Buna artık İsa, '*Söylediğin gibidir*' şeklinde cevap verir. Hatta daha da ileriye gider ve Daniel 7'de geçen şu sözleri ekler: '*Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu'nun, Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde*

geldiğini göreceksiniz. 'Böylece İsa kim olduğu ile ilgili hiç şüphe bırakmayacak şekilde cevap verir. Bugün dahi bir çok insan Mesih'in 'Tanrı'nın Oğlu' olduğuna tepki verir. Ancak unutuyorlar ki bu Hristiyanlar'ın sonradan çıkardıkları bir iddia değil. Bu, İsa Mesih'in kendi gerçeğidir ve İsa bunu tüm dünyanın önünde zikretmekten çekinmedi. Hatta bu sözünden dolayı çarmıha gönderileceğini bile bile Mesih geriye bir adım atmadı. Böylece din bilginleri kudurdular ve öfkelerini Mesih'in üzerine kustular.

Ancak bu sırada İsa Mesih sadece dini önderlerden değil kendi öğrencilerinden de tokat yedi. Mesih, büyük konuşan Petrus'a *'beni üç kere inkar edeceksin'* demişti. Petrus ise kendine çok güveniyordu ve İsa'yı asla terk etmeyeceğine yemin içti. Ancak her şeyin Mesih'in aleyhine sonuçlanacağını sezen Petrus gittikçe korkuya kapıldı. Cesareti öyle kırıldı ki gencecik bir hizmetçi kızın huzurunda Mesih'i tanıdığına inkar etti. Sonunda tam üç kez İsa'yı inkar etti. Ancak Mesih'in dediği gibi horoz ötünce birden yaptığıının farkına vardı ve acı acı ağlayarak dışarı kaçtı. Bunu gören Mesih çok üzülmüştü kesin. Yine yalnız başınaydı. Tüm dünyanın yükünü tek başına çekecekti. En sadık öğrencisi bile O'na yardım edemeyecekti. Ancak kusursuz bir Mesih, insanların günahlarına karşılık kurban olabilirdi. Bu ıstırap dolu kaseyi yalnız başına içecekti, kendisinden başka hiç kimse bu görevi üstlenemezdi.

Matta 27:1-31

1 Sabah olunca bütün başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak konusunda anlaştılar. **2** O'nu bağladılar ve götürüp Vali Pilatus'a teslim ettiler. **3** İsa'ya ihanet eden Yahuda, O'nun mahkûm edildiğini görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü. **4** «Ben suçsuz birini ele vermekle günah işledim» dedi. Onlar ise, «Bundan bize ne? Onu sen düşün» dediler. **5** Yahuda paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı. **6** Paraları toplayan başkâhinler, «Kan bedeli olan bu paraları tapınağın hazinesine koymak doğru olmaz» dediler. **7** Kendi aralarında anlaşarak bu parayla yabancılar için mezarlık yapmak üzere Çömlekçi Tarlası'nı satın aldılar. **8** Bunun için bu tarlaya bugüne dek «Kan Tarlası» denilmiştir. **9-10** Böylece Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu: «İsrailoğulları'ndan kimilerinin O'na biçtikleri değer karşılığı olan Otuz gümüşü aldılar; Rab'bin bana buyurduğu gibi, Çömlekçi Tarlası'nı satın almak için harcadılar.» **11** İsa valinin önüne çıkarıldı. Vali O'na, «Sen Yahudiler'in Kralı mısın?» diye sordu. İsa, «Söylediğin gibidir» dedi. **12** Başkâhinlerle ileri gelenler O'nu suçlayınca hiç karşılık vermedi. **13** Pilatus O'na, «Senin aleyhinde yaptıkları bunca tanıklığı duymuyor musun?» dedi. **14** İsa tek konuda bile ona yanıt vermedi. Vali buna çok şaşıtı. **15** Her Fısıh Bayramı'nda vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet edinmişti. **16** O günlerde Barabba adında ünlü bir tutuklu vardı. **17** Halk bir araya toplandığında, Pilatus onlara, «Sizin için kimi salıvermemi istersiniz, Barabba'yı mı, Mesih denen İsa'yı mı?» diye sordu. **18** İsa'yı kıskançlıktan

ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. 19 Pilatus yargı kürsüsünde otururken karısı ona, «O doğru adama dokunma. Dün gece rüyamda O'nun yüzünden çok sıkıntı çektim» diye haber gönderdi. 20 Başkâhinler ve ileri gelenler ise, Barabba'nın salıverilmesini ve İsa'nın öldürülmesini istesinler diye halkı kışkırttılar. 21 Vali onlara şunu sordu: «Sizin için hangisini salıvermemi istersiniz?» «Barabba'yı» dediler. 22 Pilatus, «Öyleyse Mesih denen İsa'yı ne yapayım?» diye sordu. Hep bir ağızdan, «Çarmıha gerilsin!» dediler. 23 Pilatus, «O ne kötülük yaptı ki?» diye sordu. Onlar ise daha yüksek sesle, «Çarmıha gerilsin!» diye bağırışıp durdular. 24 Pilatus, elinden bir şey gelmediğini, tersine, bir kargaşalığın başladığını görünce su aldı, kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: «Bu adamın kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz bakın!» 25 Bütün halk şu karşılığı verdi: «O'nun kanının sorumluluğu bizim ve çocuklarımızın üzerinde olsun!» 26 Bunun üzerine Pilatus onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti. 27 Sonra valinin askerleri İsa'yı vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar. 28 O'nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler. 29 Dikenlerden bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, «Selam, ey Yahudiler'in Kralı!» diyerek O'nunla alay ettiler. 30 Üzerine tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular. 31 O'nunla böyle alay ettikten sonra kaftanı üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germeye götürdüler.

AÇIKLAMA: Herkes, kusursuz Mesih'i yok etmek için birleşmişti. Ancak bir sorun vardı. Yahudi önderleri idam etme

yetkisine sahip değildi. Bunun için nefret ettikleri Romalı yetkililere başvurmak zorundaydılar ama buna da razıydılar yeter ki İsa ölsün. İlginçtir bu sırada Mesih'i ellerine teslim eden Yahuda İskariot'un vicdanı sızlamaya başlar ve büyük pişmanlıkla ihanet parasını geri vermeye çalışır. Ancak çok geç olmuştur. Burada Petrus ile Yahuda arasında önemli bir fark belirir. İkisi de Mesih'i inkâr etti. İkisi de pişman oldu. Ancak Yahuda, Mesih'e dönmek yerine kendi canına kıydı. Petrus ise daha sonra Mesih'e döndü ve yeni bir hayata sahip oldu. Hepimiz düşebiliriz, hatta Mesih'i inkar edebiliriz. Önemli olan günahlarımızı itiraf ederek Mesih'in lütfuna sığınmak.

İsa bu sırada, Romalı Vali Pilatus'un önüne çıkartılıyor. Mesih yine susmaya devam ediyor. Ancak '*Sen Yahudilerin Kralı mısın?*' sorusuna olumlu cevap veriyor. Yine Mesih gerçek kimliğini doğruladı. Pilatus O'nun suçsuz olduğunu anladı ancak Yahudi önderlerine istediklerini vermezse isyan çıkarabileceklerini de biliyordu. Arada kaldı – ne yapabilir? Birden aklına bir fikir geldi. Her yıl

bayramda bir mahkum salıverirdi. Barabba isminde hiç sevilmeyen bir katil vardı elinde. Pilatus halka sordu: *'Hangisini salıvereyim İsa'yı mı yoksa Barabba'yı mı?'* Ancak halk ileri gelenlerin kışkırtmasıyla *'Barabba'yı istiyoruz'* dediler ve Mesih için *'O'nu çarmıha ger!'* diye bağırdılar. Pilatus hayrete düştü. Elinden bir şey gelmeyeceğini anlayınca Pilatus; ellerini yıkar ve Mesih'i ileri gelenlerin ellerine teslim eder. Yahudiler ise *'Onun kanından biz ve çocuklarımız sorumluyuz'* diyerek büyük bir lanetin altına girdiler. Böylece Mesih'i işkencecilere teslim eder ve O'nu çarmıha germek üzere hazırlarlar.

Bu manzara pek çok ironilerle dolu. Suçsuz ve kusursuz Mesih kendi halkı ve dini önderler tarafından pagan bir kralın karşısında çıkartılıyor. Tanrı tanımayan Pilatus Mesih'in hiç bir suçu olmadığını anlayıp Mesih'i salıvermek için çaba sarf ediyor ama yine Yahudiler İsa'nın yerine bir katili tercih ediyorlar. Gerçekten Kral olan Mesih bu defa kırmızı bir kaftan ve dikenli bir taçla alay konusu oluyor. Bunların hiç biri tesadüf değil. Olup biten her şey çok önceden Peygamberlerce anlatılmıştı: *'İnsanlarca hor görüldü, yapayalnız bırakıldı. Acılar adamıydı... O'na değer vermedik. Aslında hastalıklarımızı O üstlendi, acılarımızı O yükledi...Bizim isyanlarımız yüzünden O'nun bedeni deşildi. Bizim suçlarımız yüzünden O eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza O'na verildi. Bizler O'nun yaralarıyla şifa bulduk (Yeşaya 53).'* Aslında bizler Yahuda ve Barabba gibi tümünden suçluyduk. Ancak Mesih yerimize ölmeyi seçerek hepimize sonsuz yaşam bağışladı. Hamdolsun!

Matta 27:32-66

32 Dışarı çıktıklarında Simun adında Kireneli bir adama rastladılar. İsa'nın çarmihini ona zorla taşıttılar. **33-34** Golgota, yani Kafatası denilen yere vardıklarında içmesi için İsa'ya ödle karışık şarap verdiler. İsa bunu tadınca içmek istemedi. **35** Askerler O'nu çarmiha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar. **36** Sonra oturup yanında nöbet tuttular. **37** Başının üzerine, **38** İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydut da çarmiha gerildi. **39-40** Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, «Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! Tanrı'nın Oğlu'ysan çarmihattan in!» diyorlardı. **41-42** Başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler de aynı şekilde O'nunla alay ederek, «Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor» diyorlardı. «İsrail'in Kralı imiş! Şimdi çarmihattan aşağı insin de O'na iman edelim. **43** Tanrı'ya güveniyordu; Tanrı O'nu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü, «Ben Tanrı'nın Oğlu'yum» demişti.» **44** İsa'yla birlikte çarmiha gerilen haydutlar da O'na aynı şekilde hakaret ettiler. **45** Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. **46** Saat üçe doğru İsa yüksek sesle, «Eli, Eli, lema şevaktani?» yani, «Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?» diye bağırdı. **47** Orada duranlardan bazıları bunu işitince, «Bu adam İlyas'ı çağırıyor» dediler. **48** İçlerinden biri hemen koşup bir sünger getirdi, ekşi şaraba batırıp bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. **49** Öbürleri ise, «Dur bakalım, İlyas gelip O'nu kurtaracak mı?» dediler. **50** İsa, yüksek sesle bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti. **51** O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. Yer sarsıldı, kayalar

yarıldı. [52](#) Mezarlar açıldı, ölmüş olan birçok kutsal kişinin cesetleri dirildi. [53](#) Bunlar mezarlarından çıkıp İsa'nın dirilişinden sonra kutsal kente girdiler ve birçok kimseye göründüler. [54](#) İsa'yı bekleyen yüzbaşı ve beraberindeki askerler, depremi ve öbür olayları görünce dehşete kapıldılar, «Bu gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu!» dediler. [55](#) Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Celile'den İsa'nın ardından gelip O'na hizmet etmişlerdi. [56](#) Aralarında Mecdelli Meryem, Yakup ile Yusuf'un annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi de vardı. [57](#) Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi. O da İsa'nın bir öğrencisiydi. [58](#) Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Pilatus da cesedin ona verilmesini buyurdu. [59-60](#) Yusuf cesedi aldı, temiz keten beze sardı, kayaya oyduğunu kendi yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişine büyük bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı. [61](#) Mecdelli Meryem ile öteki Meryem ise orada, mezarın karşısında oturuyorlardı. [62-63](#) Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden sonraki gün, başkâhinlerle Ferisiler Pilatus'un önünde toplanarak, «Efendimiz» dediler, «O aldatıcının, daha yaşarken, «Ben öldükten üç gün sonra dirileceğim» dediğini hatırlıyoruz. [64](#) Onun için buyruk ver de üçüncü güne dek mezarı güvenlik altına alsınlar. Yoksa öğrencileri gelir, cesedini çalar ve halka, «Ölümden dirildi» derler. Son aldatmaca ilkinden beter olur.» [65](#) Pilatus onlara, «Yanınıza asker alın, gidip mezarı dilediğiniz gibi güvenlik altına alın» dedi. [66](#) Onlar da askerlerle birlikte gittiler, taşı mühürleyip mezarı güvenlik altına aldılar.

AÇIKLAMA: İlk imanlıların bir sözü vardı: 'İsa çarmıhtan krallık sürüyor.' Paradoks denen şey bu. Ne kadar ki dışardan

Şeytan'ın tüm dünyayı Mesih'in başına yıktığı gibi görünse de aslında Mesih'tir dünyanın yükünü seve seve yüklenmeyi seçen. İblis, Mesih'in elleri ve ayaklarını ağaca çivilese de senaryoyu esasında yöneten İsa'dır. Çünkü Mesih'i haça geren din bilginleri ya da Şeytan değil, O'nu oraya bağlayan İsa'nın hepimize olan sevgisiydi. Böylece ironi dizini devam eder. Mesih'in az çok kim olduğunu sezen Pilatus başına şu suç yaftası yazdırır: '*Bu, Yahudilerin Kralı İsa'dır.*' Pagan bir vali tam anlamadan da olsa bu gerçeği tespit edebildi. Haçın etrafında toplanan insanlar '*Haydi in bakalım! Tanrı'nın Oğluyun kendini kurtar!*' diye bağıryorlardı. Mesih istediği an oradan inip bu ıstıraplara son verebilirdi. Ne var ki kendini kurtarsa bizler kurtulamazdık. İnsanlar '*Başkalarını kurtardı ama kendini kurtaramıyor*' diye bağırdılar. Ancak şunu anlamadılar ki İsa Mesih bizler kurtulalım diye kendini kurtarmamayı seçti. İşte Mesih haçta tüm insanlık uğruna kurban oluyordu, bizim yerimize günahın işkencelerine katlanıyordu ki bizler kurtulalım.

Böylece Mesih saatlerce haç üzerinde acılara katlandı. Çarmıha gerilen insanlar kan kaybından çok aşırı fiziksel yorgunluktan ölürdü, çünkü nefes almak için kişi kendini çivilerden yukarı kaldırması gerekiyordu. Bir yerden sonra insanın gücü tükeniyordu ve vücut iflas ediyordu. Bu sadece bir idam şekli değildi – bu insana maksimum işkence çektirmek için tasarlanmış bir gazap icadıydı. Öğle vaktinde karanlık çöktü. Tabiat isyan etti. İnsanlar anlamasa da kainat çarmıha asılanın kim olduğunu çok iyi biliyordu. Üç saat sonra Mesih '*Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin*' diye haykırır. O dönemki insanlar gibi bugün de pek çok insan Mesih'in ne demek istediğini anlayamıyorlar. Aslında Mesih bu sözleri söyleyerek 22.Mezmur'da 1000 sene öncesinde yazan satırları hatırlatmaya çalışıyor: '*Su gibi dökülüyorum, bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor, yüreğim balmumu gibi içimde*

eriyor... ellerimi ayaklarımı deliyorlar, bütün kemiklerimi sayar oldum(Mezmur 22:14-16).’ İşte Mesih ne olduğunun farkındadır. Aynı zamanda bu anda Mesih ruhsal bir kopukluk yaşıyor. Baba Tanrı’yla olan mükemmel ilişkisi bir anda kesiliyor. Neden? Çünkü İncil’e göre bu sırada ‘*Mesih günah oldu*(2.Korintliler 5:21).’ Tanrı da günaha bakamaz. Rab kötülüğü yargılamak zorundadır. İşte bu karanlık üç saat sırasında Baba Tanrı bizim hak ettiğimiz gazabı Mesih’in üzerine döker. Böylece hiç günah tatmayan Mesih tüm insanlığın günah gazabını bir kerede çeker.

Bu sırada pek çok ilginç olay gerçekleşir. Korkunç bir deprem olur. Kayalar parçalanır. Bir yandan mezarlar açılır ve insanlar dirilir. Diğer yandan Tapınağın en kutsal yerini koruyan büyük perde yukarıdan aşağıya doğru yırtılır. Mesih’in başında nöbet tutan ve olup bitenleri gören Romalı yüzbaşı dehşete kapılarak ‘*Bu gerçekten Tanrı’nın Oğlu’ydu*’ diye itiraf eder.

Mesih ise son nefesini verir ve ölüür. Akşam üstü bazı arkadaşları gelip O'nu çarmıhtan indirir ve zengin birinin mezarına koyarlar. Bayramın ağzı olduğu için acele ile mezarın bulunduğu mağarayı büyük bir kaya ile kapatır ve evlerine çekilirler. Sonra da Mesih'in ölüsünden bile korkan din bilginleri mağarayı korumak için Romalı asker talep eder. Böylece sahnedeki perde kapanır – ama senaryo gerçekten bitti mi?

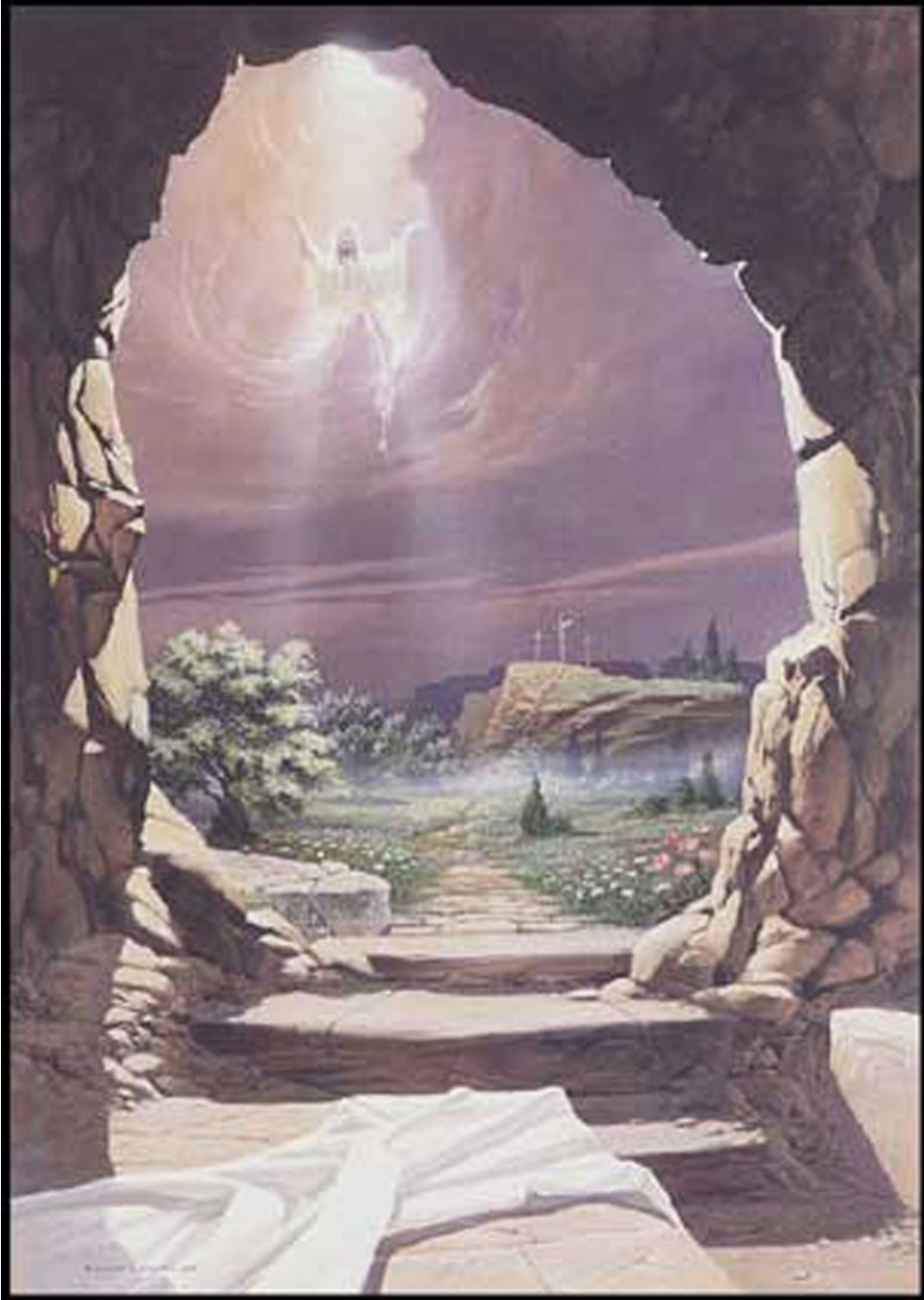
Masih'in Zaferi (Matta 28)

Matta 28:1-20

1 Şabat Günü'nü izleyen haftanın ilk günü, tan yeri ağarırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı görmeye gittiler. **2** Ansızın büyük bir deprem oldu. Rab'bin bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu. **3** Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı. **4** Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar. **5** Melek kadınlara şöyle seslendi: «Korkmayın! Çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. **6** O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, O'nun yattığı yeri görün. **7** Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: «İsa ölümden dirildi. Sizden önce Celile'ye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.» İşte ben size söylemiş bulunuyorum.» **8** Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hemen mezardan uzaklaştılar; koşarak İsa'nın öğrencilerine haber vermeye gittiler. **9** İsa ansızın karşılarına çıktı, «Selam!» dedi. Yaklaşıp İsa'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar. **10** O zaman İsa, «Korkmayın!» dedi. «Gidip kardeşlerime haber verin, Celile'ye gitsinler, beni orada görecekler.» **11** Kadınlar daha yoldayken nöbetçi askerlerden bazıları kente giderek olup bitenleri başkâhinlere bildirdiler. **12-13** Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte toplanıp birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yüklü para vererek dediler ki, «Siz şöyle diyacaksınız: «Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler.» **14** Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa biz onu yatıştırır, size bir zarar gelmesini önleriz.» **15** Böylece askerler parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır. **16** On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler. **17** İsa'yı gördükleri zaman

O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi. 18 İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: ‹‹Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. 19 Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; 20 size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim.››

AÇIKLAMA: Matta kitabını şimdiye kadar okuyan Mesih'in çok farklı olduğunu anlamıştır. Ama bu son bölümde ne denli farklı ve yüce olduğunu görüyoruz. Aslında Mesih'in eşi ve benzeri yoktur. Pek çok peygamber ve âlim geldi geçti dünyamızdan ama hepsi öldü, bir tek İsa ölümü yenerek hayata döndü. Bir tek Mesih, Şeytan'ı tümünden alt edebildi.

Bayram biter bitmez Pazar günü şafak sökerken, kadınlar Mesih'in mezarına yaklaştılar. Ancak Roma askerlerini görmeyi bekleyen kadınlar şimşek gibi parlayan bir melekle karşılaştılar. Sabah saatlerinde Rab'bin meleği gelip mağaranın ağzını kapatan koskoca kayayı bir yana itti. Askerler korkudan aceleyle kaçtılar. Kadınlar geldiklerinde çok şaşırdılar ama melek onlara *'Korkmayın, İsa'yı aradığınızı biliyorum. O burada yok. Söylediği gibi dirildi!'* Kulaklarına henüz inanamayan kadınlar aceleyle uzaklaşırken birden İsa'nın kendisiyle karşılaştılar. Korku ile sevinç arasında kalan kadınlar Mesih'in ayaklarına yıkıldılar. Aslında Mesih onlara birçok defa böyle olacağını söyledi ama o zaman bunu kavrayamadılar. Şimdiyse sadece üç gün önce çarmıhta izledikleri Mesih'i karşılarında sapasağlam görüyorlardı. Böylece O'na tapındılar.

Öbür yandan Mesih'in dirilişinin haberini alan din bilginleri yalan söylesinler diye askerlere rüşvet veriyorlar. Anlaşılan şu ki onlarda hiç ama hiç Tanrı korkusu yoktu. Böylece dirilen Mesih havarileriyle 40 gün daha geçirdi. Bunun sonunda onları bir dağa çıkartıp son konuşmasını yapar. Mesih *'Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi'* diye başlar. Ne demek istiyor? Hatırlarsanız Mesih Şeytan'a kaptırılan bir Egemenlik kurtarmak için gelmişti. İblis, İsa'yı yok ettiğini sandı oysa ki Mesih ölerek ölümü yendi. Böylece İsa Mesih baştan insanlara verilen ve hep vaat edilen Egemenliği Şeytan'ın pençelerinden kurtardı. Kaldı ki bu güzel haberi, bu müjdeyi bütün uluslara duyurmak gerekiyor. Böylece Mesih, izleyicilerini her yerde yeni öğrenciler yapmaya gönderir. İnanan herkes Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edilecek ve böylece onlara Mesih'in buyrukları öğretilecektir. Bu her Mesih imanlısının manifestosudur. Mesih ölümü yenerek tüm uluslara sonsuz yaşamı sağladı. Kim O'na iman ederse kurtulacaktır. Bizler

bu harika haberi yaymakla yükümlüyüz. Neden bekliyoruz?

SONSÖZ

İncil'deki Matta kitabı İsa Mesih'in gerçek kimliğini net ve açık bir şekilde aktarır. İsa hem beklenen İnsanoğlu Mesih'tir, hem de Tanrı'nın Oğlu'dur. Mesih İsa çarmıhta kendini feda ederek tüm herkesin günahına karşılık kurban oldu. Ayrıca ölümden dirilerek tüm insanlar için mükemmel bir kurtuluş kapısı açtı. Kendisine iman eden ve ardından giden herkese sonsuz hayatı vaat eder. Üstelik yeryüzüne geri dönecek ve son Egemenliği kuracak olan da Mesih'tir. İncil'de geçen gerçek İsa Mesih budur. Onu kabul etmek ya da etmemek sizin seçiminizdir ama O'nun hakkında ne düşündüğünüz kim olduğunu değiştirmez. Çünkü Tanrı'nın kendisi İsa Mesih için apaçık şunu belirtti: 'İşte benim Oğlum, O'nu izleyin!'

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar [Hristiyan Kitaplar.com](http://HristiyanKitaplar.com)'dan [indirebilirsiniz](#).

yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)